

вноситься народним депутатом
України Гетманцевим Д.О. та іншими
народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про сек'юритизацію та облігації з покриттям

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Глава 1. Основні положення

Стаття 1. Сфера застосування Закону

Цей Закон є профільним законодавством про ринки капіталу та визначає правові засади здійснення сек'юритизації та емісії облігацій з покриттям, вимоги до пулу сек'юритизованих активів та пулу покриття, а також особливості державного регулювання і нагляду за сек'юритизацією та емісією облігацій з покриттям.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) агент з верифікації стандартизованої сек'юритизації (далі – агент з верифікації) – юридична особа, яка отримала авторизацію на здійснення діяльності з верифікації стандартизованої сек'юритизації відповідно до статті 51 цього Закону;

2) активи забезпечення – майно, яке є предметом обтяження, яким забезпечуються активи покриття;

3) активи заміщення – активи покриття інші ніж основні активи покриття, які відповідають вимогам цього Закону та включаються до пулу покриття з метою дотримання вимог цього Закону до пулу покриття, в тому числі активи, що складають буфер ліквідності, та права вимоги за деривативними фінансовими інструментами у складі пулу покриття;

4) активи покриття – майно, що входить у пул покриття;

5) буфер ліквідності – частина активів заміщення у складі пулу покриття, що складається з ліквідних активів, які відповідають вимогам статті 76 цього Закону та забезпечують покриття чистого відтоку ліквідності;

6) відокремлення активів покриття – відокремлення активів покриття від іншого майна емітента в один із таких способів:

а) шляхом їх передачі спеціалізованій платформі фінансування відповідно до положень цього Закону; або

б) шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі спеціалізованій платформі фінансування;

7) відокремлення пулу сек'юритизованих активів – відокремлення фінансових активів, що включаються до пулу сек'юритизованих активів при здійсненні транзакції із традиційної сек'юритизації, від іншого майна оригінатора шляхом їх передачі спеціалізованій платформі фінансування відповідно до положень цього Закону;

8) дефолт боржника – обставина, яка вважається такою, що настала за активом покриття чи іншим фінансовим активом, за наявності однієї з таких обставин:

а) боржник (крім банку, боржника - емітента цінних паперів) прострочив погашення боргу за таким активом покриття чи іншим фінансовим активом більше ніж на 90 днів. Боржник, який є банком або емітентом цінних паперів, прострочив погашення боргу за таким активом більше ніж на 30 днів;

б) боржник не спроможний забезпечити в повному обсязі виконання зобов'язань в установленій договором/договорами строк без застосування процедури звернення стягнення на забезпечення (за наявності);

9) договір про передачу – договір купівлі-продажу або інший договір, відповідно до якого відбувається відступлення прав вимоги, що складають активи покриття, або фінансових активів, які включаються до пулу сек'юритизованих активів, на користь спеціалізованої платформи фінансування;

10) договір щодо підтримки ліквідності – договір, який передбачає надання коштів, забезпечення або страхового захисту з метою забезпечення вчасного виконання спеціалізованою платформою фінансування своїх зобов'язань за сек'юритизаційними цінними паперами;

11) інструмент кредитного захисту – правочин між оригінатором та інвестором у позицію сек'юритизації (зокрема, спеціалізованою платформою фінансування), що укладається у рамках транзакції із синтетичної сек'юритизації у формі забезпеченого чи незабезпеченого гарантійного зобов'язання або деривативного фінансового інструмента та передбачає передачу кредитного ризику або окремого(-их) траншу(-ів) кредитного ризику за пулом сек'юритизованих активів;

12) транш з найвищим ризиком – транш кредитного ризику, що має найвищу ймовірність виникнення збитків або додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок невиконання боржниками за таким пулом сек'юритизованих активів своїх зобов'язань порівняно з іншими траншами кредитного ризику за тим самим пулом сек'юритизованих активів;

13) клас сек'юритизаційних цінних паперів – випуск сек'юритизаційних цінних паперів, який згідно з проспектом (рішенням про емісію) пов'язується з певним траншем кредитного ризику за відповідним пулом сек'юритизованих активів;

14) Комісія – Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

15) кредитна обставина – визначена інструментом кредитного захисту обставина, пов'язана з платоспроможністю боржника за фінансовим активом;

16) майбутній фінансовий актив – фінансовий актив, який виникне (може виникнути) у майбутньому, в тому числі який відповідає будь-якому з таких критеріїв:

- а) виникнення фінансового активу залежить від настання терміну або обставини у майбутньому;
- б) підстави виникнення фінансового активу не існує на момент вчинення правочину щодо такого фінансового активу або здійснення емісії відповідного цінного папера;
- в) особа боржника за фінансовим активом невідома на момент вчинення правочину щодо такого фінансового активу або здійснення емісії відповідного цінного папера;
- 17) надлишкове забезпечення – обов’язкове надлишкове забезпечення та необов’язкове надлишкове забезпечення;
- 18) необов’язкове надлишкове забезпечення – відсоткове вираження суми перевищення вартості активів покриття над вартістю зобов’язань, пов’язаних з облігаціями з покриттям, без урахування обов’язкового надлишкового забезпечення;
- 19) неплатоспроможність – настання щодо особи однієї з таких обставин:
- а) щодо банку або іншої фінансової установи – прийняття Комісією або Національним банком України відповідно рішення про: запровадження тимчасової адміністрації та/або призначення тимчасового адміністратора, та/або відсторонення керівництва, за умови що будь-яке із таких рішень має наслідком обмеження або відтермінування можливості здійснення передачі активів або переказу коштів; відкликання (припинення дії) ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг та/або ліквідацію, за умови що будь-яке з таких рішень має наслідком обмеження або відтермінування можливості здійснення передачі активів або переказу коштів; віднесення банку до категорії неплатоспроможних;
- б) щодо іншої особи – набрання законної сили рішенням господарського суду, а саме ухвалою про відкриття провадження у справі про банкрутство або ухвалою про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність фізичної особи, фізичної особи-підприємця;
- 20) облігації з покриттям – облігації, емітентом яких є кредитна установа, та які відповідають іншим критеріям, встановленим статтею 55 цього Закону;
- 21) обов’язкове надлишкове забезпечення – відсоткове вираження суми перевищення вартості активів покриття над вартістю зобов’язань, пов’язаних з облігаціями з покриттям, які розраховуються відповідно до статті 75 цього Закону;
- 22) основні активи покриття – активи покриття, які відповідають вимогам цього Закону та становлять переважну частину пулу покриття і визначають його вид;
- 23) первинний кредитор – особа, яка уклала (у якості кредитора за фінансовим активом) договір, вчинила інший правочин, на підставі якого існує фінансовий актив, що включається до пулу сек’юритизованих активів;
- 24) позиція сек’юритизації – фінансовий актив, що несе кредитний ризик транзакції із сек’юритизації. У рамках транзакції із сек’юритизації, що передбачає здійснення емісії сек’юритизаційних цінних паперів, позицією сек’юритизації є сек’юритизаційний цінний папір. У рамках транзакції із

сек'юритизації, що не передбачає здійснення емісії сек'юритизаційних цінних паперів, перелік фінансових активів, що несуть кредитний ризик транзакції із сек'юритизації, встановлюється Комісією;

25) програма облігацій з покриттям – умови одного або кількох випусків облігацій з покриттям, що встановлюються договорами та/або іншими правочинами, укладеними (вчиненими) в рамках здійснення емісії облігацій з покриттям з урахуванням вимог цього Закону;

26) програма сек'юритизації забезпечених активами комерційних паперів (ЗАКП) – програма сек'юритизації, яка передбачає емісію сек'юритизаційних облігацій зі строком обігу не більше одного року.

Вимоги до програми сек'юритизації ЗАКП, включаючи особливості здійснення стандартизованої транзакції із сек'юритизації ЗАКП, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії;

27) програма сек'юритизації ЗАКП з повною підтримкою – програма сек'юритизації ЗАКП, спонсор якої укладає із спеціалізованою платформою фінансування договір(-ори) щодо підтримки ліквідності, за яким(-и) бере на себе обов'язок надати спеціалізованій платформі фінансування кошти, забезпечення або страховий захист в обсязі, що дозволятимуть спеціалізованій платформі фінансування як емітенту сек'юритизаційних облігацій в рамках такої програми повністю виконати свої зобов'язання за ними;

28) пул покриття – визначене майно, що відповідає вимогам цього Закону, яке забезпечує грошові зобов'язання за облігаціями з покриттям та яке відокремлене від іншого майна емітента облігацій з покриттям відповідно до вимог цього Закону;

29) пул сек'юритизованих активів – сукупність фінансових активів:

а) які при здійсненні традиційної сек'юритизації відчужуються на користь спеціалізованої платформи фінансування, виплати за якими обумовлюють розмір виплат за відповідними сек'юритизаційними облігаціями, або

б) стосовно яких оригінатор отримує кредитний захист при здійсненні синтетичної сек'юритизації;

30) револьверний фінансовий актив – фінансовий актив, за яким розмір заборгованості боржника може змінюватися у межах, визначених договором, в залежності від виконання боржником своїх зобов'язань або запозичення додаткових коштів;

31) ресек'юритизація – сек'юритизація, до пулу сек'юритизованих активів якої входить хоча б одна позиція сек'юритизації;

32) сек'юритизаційні облігації – облігації, емісію яких здійснює спеціалізована платформа фінансування відповідно до умов транзакції із традиційної сек'юритизації, зокрема з метою фінансування виконання грошових зобов'язань спеціалізованої платформи фінансування у рамках такої транзакції;

33) сек'юритизаційні цінні папери – сек'юритизаційні облігації або кредитні ноти, емісія яких здійснюється в рамках транзакції із сек'юритизації;

34) синтетичний надлишковий спред – сума, яка згідно з проспектом (рішенням про емісію) кредитних нот, емісія яких здійснена в рамках транзакції

із синтетичної сек'юритизації, визначена для покриття збитків за пулом сек'юритизованих активів;

35) спонсор сек'юритизації (далі – спонсор) – кредитна установа або інвестиційна фірма, інша ніж оригінатор, яка:

а) реєструє програму сек'юритизації ЗАКП чи здійснює транзакцію із сек'юритизації, що передбачає придбання фінансових активів у третіх осіб;

б) виступає управителем фінансових активів за такою програмою сек'юритизації ЗАКП чи транзакцією із сек'юритизації, або залучає з цією метою іншу особу, яка відповідає вимогам законодавства;

36) суб'єкт господарювання державного сектору економіки – юридична особа, єдиним учасником (засновником) якої є держава, а також юридична особа, у статутному капіталі якої 50 відсотків акцій (часток) належать державі або частка держави становить величину, що забезпечує їй право вирішального впливу на діяльність такої юридичної особи;

37) суб'єкт господарювання комунального сектору економіки – юридична особа, єдиним учасником (засновником) якої є територіальна громада, а також юридична особа, у статутному капіталі якої 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді або частка територіальної громади становить величину, що забезпечує їй право вирішального впливу на діяльність такої юридичної особи;

38) суспільно значущі послуги – послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу користувачів (споживачів) та/або надання яких зазвичай забезпечують органи державної влади, органи місцевого самоврядування або державні, комунальні підприємства, установи, організації, суб'єкти господарювання державного або комунального сектору економіки;

39) транш кредитного ризику – сегмент кредитного ризику за фінансовим(-и) активом(-ами) або пулом сек'юритизованих активів, визначений в договірному порядку в рамках транзакції із сек'юритизації, що передбачає вищу або нижчу порівняно з іншими сегментами ймовірність виникнення збитків або додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок невиконання відповідним(-и) боржником(-ами) своїх зобов'язань за таким(-и) активом(-ами);

40) фізичний актив забезпечення – річ, яка є предметом забезпечувального обтяження, що забезпечує виконання зобов'язань боржника за активом покриття;

41) фінансовий актив – право грошової вимоги чи частка права грошової вимоги (в тому числі права за цінними паперами), яке виникло або виникне (може виникнути) у майбутньому на підставі договору, іншого правочину або на іншій підставі, передбаченій законодавством;

42) чистий відтік ліквідності – різниця між сумою всіх платежів за програмою облігацій з покриттям (в тому числі погашення номінальної вартості облігацій з покриттям, виплати відсоткового доходу та виплати за деривативними фінансовими інструментами), які підлягають сплаті у певну дату, та сумою всіх платежів, що підлягають отриманню за активами покриття у цю дату. Чистий відтік ліквідності в певну дату має позитивне значення, якщо

платежі перевищують надходження, та від'ємне значення, якщо надходження перевищують платежі.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях:

терміни «афілійована особа», «контролер», «контроль», «пов'язана особа», «фінансова група», «фінансова установа» – у значеннях, наведених у Законі України «Про фінансові послуги та фінансові компанії»;

термін «банк», «учасники банківської групи» – у значенні, наведеному у Законі України «Про банки і банківську діяльність»;

термін «валютні цінності» – у значенні, наведеному в Законі України «Про валюту і валютні операції»;

терміни «проспект цінних паперів» (далі – проспект), «рішення про емісію цінних паперів» (далі – рішення про емісію), «інвестори у фінансові інструменти», «інституційні інвестори», «дочірня компанія», «материнська компанія», «особа, яка здійснює управлінські функції», «кредитна установа» – у значеннях, наведених у Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

терміни «річний оборот», «профільне законодавство» – у значеннях, наведених у Законі України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

термін «суб'єкт оціночної діяльності» – у значенні, наведеному в Законі України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

термін «група» – у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Глава 2. Спеціалізована платформа фінансування

Стаття 3. Статус спеціалізованої платформи фінансування

1. Спеціалізована платформа фінансування (далі – СПФ) є юридичною особою приватного права, яка створена за законодавством України з метою здійснення сек'юритизації або емісії облігацій з покриттям та відповідає вимогам, встановленим законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. СПФ є окремою організаційно-правовою формою непідприємницьких товариств.

3. У статуті СПФ обов'язково зазначається, що вона є спеціалізованою платформою фінансування, та вказується мета її створення (виключно здійснення сек'юритизації або емісії облігацій з покриттям).

4. Найменування СПФ має містити словосполучення «спеціалізована платформа фінансування».

5. Словосполучення «спеціалізована платформа фінансування» та похідні від нього дозволяється використовувати у назві лише тим юридичним особам, які відповідають вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Комісії.

6. СПФ не має права здійснювати діяльність, прямо не передбачену законом. Діяльність, пов'язана із сек'юритизацією або емісією облігацій з покриттям, є виключним видом діяльності СПФ, який не може бути поєднаний з іншою діяльністю.

7. Для здійснення діяльності відповідно до цього Закону СПФ не потребує отримання будь-яких ліцензій або дозволів.

8. СПФ не є фінансовою установою, а діяльність, що здійснює СПФ, не є діяльністю із надання фінансових послуг.

СПФ може надавати забезпечені гарантійні зобов'язання оригінатору в межах транзакції із синтетичної сек'юритизації.

9. З метою здійснення сек'юритизації, здійснення емісії облігацій з покриттям може використовуватися юридична особа або інший суб'єкт, створена(-ий) за законодавством іноземної держави (далі – іноземна СПФ). До іноземної СПФ не застосовуються вимоги цієї глави, окрім вимог, встановлених статтею 10 цього Закону.

Стаття 4. Засновники спеціалізованої платформи фінансування

1. Засновником СПФ може бути фізична або юридична особа, у тому числі оригінатор, крім осіб, зазначених у частині третій цієї статті.

2. Кількість засновників СПФ не обмежується.

3. Не може бути засновником СПФ:

1) фізична особа, яка є громадянином або податковим резидентом, або місцем постійного проживання якої є держава, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;

2) юридична особа, яка зареєстрована відповідно до законодавства держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», або є податковим резидентом такої держави, або має місцезнаходження в такій державі, або зареєстрована на тимчасово окупованій території України.

4. Інші вимоги та обмеження щодо засновників СПФ можуть встановлюватись законом та нормативно-правовими актами Комісії.

5. Створення СПФ відбувається за рішенням засновника(-ів).

6. Порядок створення СПФ встановлюється законом та нормативно-правовими актами Комісії.

7. СПФ не вважається особою, пов'язаною та афілійованою з її засновником(-ами).

8. СПФ вважається такою, що не має контролерів і не входить до складу фінансової холдингової компанії, банківської чи небанківської фінансової групи.

При здійсненні емісії облігацій з покриттям до СПФ продовжують застосовуватися вимоги щодо складання консолідованої фінансової звітності та здійснення консолідованого нагляду.

9. Статутний капітал СПФ не формується. Після завершення процедури створення СПФ у її засновника(-ів) не виникає жодних корпоративних прав чи

інших прав або вимог у зв'язку із створенням СПФ, крім тих, які прямо передбачені законом або нормативно-правовими актами Комісії.

10. Засновник(-и) може(-уть) здійснювати платежі на користь СПФ з метою покриття витрат на створення СПФ та операційних видатків.

Стаття 5. Обмеження щодо прийняття рішень органом управління або посадовою особою спеціалізованої платформи фінансування

1. Орган управління або посадова особа СПФ не може приймати рішення, яке суперечить положенням закону, нормативно-правових актів Комісії та/або умовам договорів та/або інших правочинів, укладених (вчинених) в рамках транзакції із сек'юритизації або здійснення емісії облігацій з покриттям.

2. Якщо положення закону, нормативно-правових актів Комісії та/або умови договорів та/або інших правочинів, укладених (вчинених) в рамках транзакції із сек'юритизації або здійснення емісії облігацій з покриттям, передбачають отримання попередньої згоди будь-якої особи або виконання іншої умови (настання обставини) для прийняття рішення органом управління або посадовою особою СПФ, таке рішення може прийматись за умови отримання такої згоди або виконання відповідної умови (настання відповідної обставини).

Стаття 6. Особливості призначення на посади та припинення повноважень посадових осіб спеціалізованої платформи фінансування

1. Призначення одноосібного виконавчого органу СПФ, його заступника або голови та членів колегіального виконавчого органу СПФ здійснюється відповідно до статуту СПФ з урахуванням особливостей, встановлених законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Призначення та припинення повноважень одноосібного виконавчого органу СПФ, його заступника або голови та членів колегіального виконавчого органу СПФ, встановлення розміру їх винагороди здійснюється:

1) за рішенням загальних зборів засновників СПФ до часу набуття повноважень адміністратором за відповідним випуском сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям; або

2) за рішенням адміністратора за відповідним випуском сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям з часу набуття ним повноважень адміністратора.

3. Повноваження одноосібного виконавчого органу СПФ, його заступника, голови або члена виконавчого колегіального органу СПФ припиняються у випадках:

1) подання ним заяви про припинення своїх повноважень за власним бажанням;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

3) визнання його судом недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім або оголошення померлим;

4) смерті;

5) призову або прийняття на військову службу;

б) у інших випадках за рішенням загальних зборів засновників СПФ або адміністратора за відповідним випуском сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям відповідно до частини другої цієї статті.

4. У разі якщо СПФ здійснила емісію більше одного випуску сек'юритизаційних цінних паперів або є особою, що надає забезпечення, за більш ніж одним випуском облігацій з покриттям, за якими призначено різних адміністраторів, то рішення, передбачені пунктом 2 частини другої цієї статті, приймаються такими адміністраторами колегіально та одноостайно.

Стаття 7. Обов'язки та відповідальність посадових осіб спеціалізованої платформи фінансування

1. Одноосібний виконавчий орган СПФ, його заступник або голова та члени колегіального виконавчого органу СПФ повинні діяти добросовісно і розумно в інтересах СПФ та в цілому власників відповідних сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям у такий спосіб, який, на їхнє добросовісне переконання, сприятиме досягненню мети діяльності СПФ, у межах повноважень, наданих їм статутом СПФ та законодавством.

2. Одноосібний виконавчий орган СПФ, його заступник або голова та члени колегіального виконавчого органу СПФ несуть відповідальність перед СПФ та власниками відповідних сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям за збитки та шкоду, заподіяні СПФ та власникам таких сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям їхніми винними рішеннями, діями або бездіяльністю.

3. Цивільна відповідальність одноосібного виконавчого органу СПФ, його заступника, голови, членів колегіального виконавчого органу СПФ за збитки та шкоду, заподіяні СПФ та/або власникам сек'юритизаційних цінних паперів, облігацій з покриттям, може бути застрахована.

Стаття 8. Особливості створення спеціалізованої платформи фінансування

1. Установчим документом СПФ є статут.

2. Перша редакція статуту СПФ підписується її засновником(-ами). Справжність підписів засновника(-ів) засвідчується нотаріально.

Стаття 9. Органи управління спеціалізованої платформи фінансування

1. Органом управління СПФ є виконавчий орган. Загальні збори засновників є органом управління у випадках, передбачених цим Законом.

2. Під час створення СПФ її засновник(-и) приймає(-ють) рішення про:

1) створення СПФ;

2) затвердження статуту СПФ;

3) обрання та призначення одноосібного виконавчого органу, його заступника або голови та членів колегіального виконавчого органу, встановлення розміру їх винагороди;

4) обрання особи, уповноваженої для здійснення державної реєстрації СПФ в органах державної реєстрації.

3. До часу набуття повноважень адміністратором за відповідним випуском сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям засновник(-и) СПФ може(-уть) приймати рішення, передбачені частиною другою статті 6 цього Закону.

4. Порядок скликання загальних зборів засновників визначається в статуті СПФ.

5. Рішення загальних зборів засновників приймаються простою більшістю від числа присутніх засновників.

6. У СПФ, що має одного засновника, рішення з питань, що належать до компетенції загальних зборів засновників, приймаються таким засновником одноособово та оформлюються письмовим рішенням такого засновника.

7. Виконавчий орган СПФ може складатись з однієї особи (одноосібний виконавчий орган) з обов'язковим призначенням її заступника або з двох та більше осіб (колегіальний виконавчий орган).

8. Назвою одноосібного виконавчого органу СПФ є «директор», якщо статутом СПФ не передбачена інша назва.

9. Назвою колегіального виконавчого органу СПФ є «дирекція», його голови – «генеральний директор», а інших членів – «директори», якщо статутом СПФ не передбачені інші назви.

10. Одноосібним виконавчим органом СПФ, його заступником, головою або членом колегіального виконавчого органу СПФ має бути фізична особа, яка має повну дієздатність та на яку відсутній будь-який вплив з боку інших осіб у процесі прийняття рішень під час виконання її відповідних обов'язків. Одноосібним виконавчим органом СПФ, його заступником, головою або членом колегіального виконавчого органу СПФ не може бути особа, якщо вона не відповідає вимогам, встановленим у нормативно-правових актах Комісії.

11. До компетенції виконавчого органу СПФ належить вирішення всіх питань, пов'язаних з управлінням поточною діяльністю СПФ, з урахуванням обмежень, встановлених законом та нормативно-правовими актами Комісії.

12. Рішення колегіального виконавчого органу СПФ приймаються простою більшістю голосів присутніх голови та членів, якщо більша кількість голосів не передбачена статутом СПФ.

13. Одноосібний виконавчий орган СПФ або голова колегіального виконавчого органу СПФ може діяти від імені СПФ без довіреності. Статут СПФ може передбачати можливість заступника одноосібного виконавчого органу СПФ, кожного або окремих членів колегіального виконавчого органу СПФ діяти від імені СПФ без довіреності або можливість усіх чи окремих членів колегіального виконавчого органу СПФ вчиняти дії від імені СПФ без довіреності виключно разом.

Стаття 10. Обмеження щодо іноземної спеціалізованої платформи фінансування

1. Іноземна СПФ не може бути створена в державі, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України».

2. Інші вимоги та обмеження щодо співпраці з іноземною СПФ можуть встановлюватись законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Фізичні особи-резиденти України та юридичні особи, створені за законодавством України та з місцезнаходженням в Україні, що набувають у власність цінні папери іноземної СПФ, створеної в державі, що віднесена Комісією до переліку держав, податкова система яких знаходиться в стані реформування, зобов'язана повідомити про цей факт податкові органи. Форма та порядок такого повідомлення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 11. Припинення спеціалізованої платформи фінансування

1. СПФ припиняється виключно в результаті ліквідації в порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

2. СПФ ліквідується за рішенням виконавчого органу СПФ за відсутності невиконаних зобов'язань в рамках відповідної транзакції із сек'юритизації або за відповідними облігаціями з покриттям, зокрема після повного виконання таких зобов'язань або припинення таких зобов'язань іншим чином відповідно до закону або проспекту (рішення про емісію) облігацій.

3. Ліквідація СПФ до повного виконання зобов'язань в рамках відповідної транзакції із сек'юритизації або за відповідними облігаціями з покриттям або до припинення таких зобов'язань іншим чином відповідно до закону або проспекту (рішення про емісію) облігацій може здійснюватися за рішенням суду або за згодою усіх власників відповідних непогашених облігацій та інших кредиторів СПФ.

4. У разі ліквідації СПФ до початку розміщення сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям невикористані кошти, що залишилися після задоволення вимог кредиторів СПФ (у тому числі за податками, зборами та іншими обов'язковими платежами), повертаються засновникам СПФ на їх вимогу пропорційно до платежів, здійснених ними в порядку частини десятої статті 4 цього Закону.

5. В інших випадках кошти СПФ, що залишилися після задоволення вимог кредиторів СПФ, перераховуються на рахунок для залучення коштів на підтримку Збройних Сил України, який веде Національний банк України, а після припинення ведення такого рахунку Національним банком України – до Державного бюджету України.

Глава 3. Передача пулу сек'юритизованих активів та активів покриття

Стаття 12. Договір про передачу пулу сек'юритизованих активів або активів покриття

1. Передача пулу сек'юритизованих активів або активів покриття на користь СПФ здійснюється на підставі договору про передачу.

2. Договір про передачу не є договором факторингу.

3. Договір про передачу має містити опис пулу сек'юритизованих активів або активів покриття, достатній для їхньої ідентифікації.

4. Сторони можуть укласти декілька пов'язаних договорів про передачу щодо окремих частин пулу сек'юритизованих активів або пулу покриття.

Стаття 13. Обмеження на відступлення прав вимоги, що складають пул сек'юритизованих активів або активи покриття

1. Заборона або інші обмеження на відступлення прав вимоги, встановлені умовами договорів, інших правочинів, фінансових інструментів, що є підставою виникнення фінансових активів, які включаються до пулу сек'юритизованих активів, або активів покриття, не впливають на дійсність відступлення прав вимоги, що складають відповідні фінансові активи або активи покриття.

2. Оригіна́тор або емі́тент облігацій з покриттям не звільняється від зобов'язань або відповідальності за порушення умови про заборону або іншого обмеження щодо відступлення відповідних прав вимоги.

3. Оригіна́тор (у випадку здійснення транзакції із сек'юритизації) або емі́тент (у випадку облігацій з покриттям) несе відповідальність перед власниками відповідних цінних паперів за невиконання вимог законодавства, пов'язаних із передачею (відступленням) на користь СПФ прав вимоги, що складають пул сек'юритизованих активів або активи покриття.

Стаття 14. Недійсність повторного відступлення

1. З моменту переходу прав вимоги, що складають пул сек'юритизованих активів або активи покриття, на користь СПФ будь-який правочин оригіна́тора або емі́тента облігацій з покриттям, спрямований на наступне відступлення ним таких прав вимоги на користь іншої особи, є недійсним.

2. У випадку відокремлення активів покриття шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі СПФ з моменту внесення таких активів покриття до реєстру активів покриття будь-який правочин емі́тента облігацій з покриттям, спрямований на відступлення ним таких прав вимоги, є недійсним.

Стаття 15. Відокремлення пулу сек'юритизованих активів або активів покриття

1. Фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, або активи покриття повинні бути:

1) належним чином ідентифіковані протягом всього строку обігу сек'юритизаційних цінних паперів або облігацій з покриттям;

2) належним чином відокремлені від іншого майна оригіна́тора у випадку традиційної сек'юритизації або іншого майна емі́тента облігацій з покриттям, а у випадку фінансових активів, що виникнуть або можуть виникнути у майбутньому, – з моменту їх виникнення.

2. У випадку традиційної сек'юритизації або емісії облігацій з покриттям фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, або активи покриття мають бути захищені від вимог третіх осіб та не включатись до ліквідаційної маси оригіна́тора або емі́тента облігацій з покриттям.

3. З моменту відокремлення пулу сек'юритизованих активів або відокремлення активів покриття відповідно до цього Закону має бути забезпечено ведення окремого обліку відповідних фінансових активів або активів покриття, який дозволяє належним чином ідентифікувати:

- 1) кожний відповідний актив;
- 2) всіх осіб, які є боржниками та надавачами забезпечення за такими активами;
- 3) загальний залишок непогашеної заборгованості за такими активами;
- 4) графік здійснення та суми майбутніх платежів, що підлягають сплаті боржниками за такими активами;
- 5) майно, що становить предмет застави (іпотеки) або іншого виду забезпечення за такими активами.

4. Обов'язок щодо забезпечення ведення окремого обліку відповідних фінансових активів або активів покриття покладається на:

- 1) оригінатора спільно із СПФ – у випадку традиційної сек'юритизації;
- 2) емітента облігацій з покриттям спільно із СПФ – у випадку відокремлення активів покриття шляхом їх передачі СПФ;
- 3) емітента облігацій з покриттям – у випадку відокремлення активів покриття шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі СПФ.

5. З моменту переходу прав вимоги, що складають пул сек'юритизованих активів або активи покриття до СПФ або з моменту внесення активів покриття до реєстру активів покриття на такі активи не може бути звернене стягнення, накладений арешт або інші приватні чи публічні обтяження за вимогами кредиторів оригінатора або емітента, інших ніж вимоги у рамках відповідної транзакції із сек'юритизації або за відповідними облігаціями з покриттям.

6. У разі відокремлення активів покриття шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі СПФ, активи покриття, внесені до реєстру активів покриття, не включаються до ліквідаційної маси емітента облігацій з покриттям у разі настання його неплатоспроможності. Такі активи використовуються виключно для задоволення вимог власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям до повного виконання зобов'язань перед ними.

7. Оригінатор (або управитель фінансовими активами) або емітент облігацій з покриттям (або спеціальний адміністратор у випадку його призначення) зобов'язаний забезпечити, щоб грошові кошти, отримані за пулом сек'юритизованих активів або пулом покриття, відповідно, були зараховані на один або декілька окремих банківських рахунків, власником яких є СПФ або (у випадку відокремлення активів покриття шляхом їх внесення до реєстру активів покриття) емітент облігацій з покриттям, та утримувались окремо від інших коштів оригінатора, управителя фінансовими активами, емітента облігацій з покриттям, спеціального адміністратора чи будь-якої іншої особи.

8. Якщо відповідно до умов договорів та/або інших правочинів, укладених (вчинених) в рамках транзакції із сек'юритизації або здійснення емісії облігацій з покриттям, грошові кошти, зазначені у частині сьомій цієї статті, надходять на

банківський рахунок оригінатора (або управителя фінансовими активами) або емітента облігацій з покриттям (або спеціального адміністратора у випадку його призначення), відповідно, то такі кошти мають бути перераховані на відповідний окремий банківський рахунок у строк, що не перевищує максимального строку, встановленого нормативно-правовими актами Комісії, або коротшого строку, передбаченого умовами договорів та/або інших правочинів, укладених (вчинених) в рамках транзакції із сек'юритизації або здійснення емісії облігацій з покриттям.

9. Вимоги до ідентифікації та відокремлення пулу сек'юритизованих активів або активів покриття, порядку відкриття та ведення відокремлених банківських рахунків та інші вимоги щодо відокремлення грошових надходжень за пулом сек'юритизованих активів або пулом покриття встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

РОЗДІЛ II. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ

Глава 1. Загальні положення

Стаття 16. Поняття сек'юритизації

1. Сек'юритизацією є транзакція (сукупність операцій) щодо фінансових активів, яка передбачає наступне:

1) здійснюється передача кредитного ризику або окремого(-их) траншу(-ів) кредитного ризику за такими фінансовими активами від оригінатора до інвесторів у позиції сек'юритизації, у тому числі із використанням СПФ;

2) розподіл втрат за пулом сек'юритизованих активів залежить від встановленої договором про передачу або інструментом кредитного захисту субординації траншів кредитного ризику;;

3) така транзакція не має ознак проєктного фінансування, які встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України.

2. Сек'юритизація залежно від способу передачі кредитного ризику може бути традиційною або синтетичною.

Традиційна сек'юритизація – це транзакція, в рамках якої оригінатор відчужує фінансові активи на користь СПФ за договором про передачу.

Синтетична сек'юритизація – це транзакція, в рамках якої не здійснюється відчуження фінансових активів на користь СПФ, а передача кредитного ризику, пов'язаного з фінансовими активами, здійснюється за інструментом кредитного захисту.

3. Сек'юритизація залежно від змін у складі пулу сек'юритизованих активів може бути револьверною або неревольверною.

Револьверна сек'юритизація – це сек'юритизація, яка передбачає зміни у складі пулу сек'юритизованих активів протягом строку обігу сек'юритизаційних облігацій.

Неревольверна сек'юритизація – це сек'юритизація, яка не передбачає змін у складі пулу сек'юритизованих активів.

4. Транзакція із сек'юритизації залежно від виконання додаткових вимог, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії, може бути стандартизованою або нестандартизованою.

Стандартизована транзакція із сек'юритизації – це спрощена, прозора та стандартизована транзакція із сек'юритизації, щодо якої виконуються вимоги, встановлені главами 5 – 8 цього розділу (залежно від виду транзакції), та/або вимоги до стандартизованої транзакції із сек'юритизації, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Нестандартизована транзакція із сек'юритизації – це транзакція із сек'юритизації, яка не відповідає вимогам до стандартизованої транзакції із сек'юритизації.

Укладення нестандартизованих транзакцій із сек'юритизації дозволяється з урахуванням вимог законодавства.

5. Транзакція із сек'юритизації може здійснюватися за іноземним правом за умови дотримання вимог Закону України «Про міжнародне приватне право».

6. Особливості здійснення транзакції із сек'юритизації без здійснення емісії сек'юритизаційних цінних паперів встановлюються Комісією і Національним банком України згідно з встановленим законодавством розподілом повноважень.

Стаття 17. Оригінатор

1. Оригінатор – це юридична особа, яка є або стане в майбутньому кредитором за фінансовим активом в результаті:

1) укладення договору, вчинення іншого правочину або здійснення інших дій, які є або стануть підставою виникнення зобов'язань боржника за фінансовим активом; або

2) набуття фінансового активу у третьої особи.

2. Оригінатором за транзакцією із сек'юритизації може бути будь-яка юридична особа, в тому числі іноземна юридична особа, яка відповідає вимогам та не підпадає під обмеження, встановлені Комісією, за умови їх встановлення.

3. Нормативно-правовими актами Комісії можуть встановлюватись обмеження та/або вимоги до юридичних осіб, які можуть виступати оригінатором за транзакцією із сек'юритизації.

Стаття 18. Управитель фінансовими активами

1. Управитель фінансовими активами – це особа, яка здійснює управління пулом сек'юритизованих активів у рамках транзакції із сек'юритизації.

2. Управителем фінансовими активами може бути:

1) оригінатор;

2) банк;

3) інвестиційна фірма;

4) компанія з управління активами.

3. Якщо транзакція із сек'юритизації передбачає активне управління фінансовими активами на дискреційній основі, управителем фінансових активів за такою транзакцією може бути виключно інвестиційна фірма, яка має ліцензію

на здійснення діяльності з управління портфелем фінансових інструментів, або компанія з управління активами.

Стаття 19. Адміністратор за випуском сек'юритизаційних цінних паперів та збори власників сек'юритизаційних цінних паперів

1. Емітент сек'юритизаційних цінних паперів повинен призначити адміністратора за кожним випуском сек'юритизаційних цінних паперів до початку їх розміщення.

Якщо у рамках транзакції із сек'юритизації здійснюється емісія більше одного класу сек'юритизаційних цінних паперів, за всіма такими класами може призначатися один адміністратор.

2. Вимоги до адміністратора встановлюються Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правовими актами Комісії.

Призначення та припинення повноважень адміністратора здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правовими актами Комісії, з урахуванням положень проспекту (рішення про емісію) відповідних цінних паперів.

3. Компетенція зборів власників сек'юритизаційних цінних паперів визначається згідно з Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правовими актами Комісії, з урахуванням положень проспекту (рішення про емісію) відповідних цінних паперів.

Збори власників сек'юритизаційних цінних паперів проводяться, їх рішення приймаються в порядку, встановленому Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правовими актами Комісії, з урахуванням положень проспекту (рішення про емісію) відповідних цінних паперів.

Стаття 20. Інвестори у позиції сек'юритизації

1. Будь-які фізичні та юридичні особи, у тому числі фізичні особи-іноземці та іноземні юридичні особи, можуть набувати у власність позиції сек'юритизації з урахуванням вимог цієї статті.

2. Інституційні інвестори (крім оригінатора, спонсора та первинного кредитора за відповідною транзакцією із сек'юритизації) набувають у власність позиції сек'юритизації за умови позитивних результатів перевірки:

1) критеріїв, які застосовувалися оригінатором або іншим первинним кредитором при укладенні договорів, вчиненні інших правочинів, придбанні фінансових інструментів, за якими виникають фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів (крім придбання сек'юритизаційних облігацій, емісія яких здійснена в рамках програми сек'юритизації ЗАКП з повною підтримкою);

2) дотримання вимог до збереження оригінатором, спонсором або первинним кредитором мінімальної частки економічного ризику у пулі сек'юритизованих активів;

3) дотримання вимог щодо розкриття інформації про пул сек'юритизованих активів та умови транзакції із сек'юритизації;

4) відбору та оцінки проблемних фінансових активів, у разі їх включення до пулу сек'юритизованих активів.

У випадку програми сек'юритизації ЗАКП з повною підтримкою перевірка, передбачена пунктом 1 цієї частини, здійснюється спонсором.

3. Інституційні інвестори (крім оригінатора, спонсора та первинного кредитора за відповідною транзакцією із сек'юритизації), які набувають у власність позиції сек'юритизації:

1) перед придбанням позицій сек'юритизації здійснюють оцінку ризиків, пов'язаних із такою інвестицією;

2) встановлюють належні внутрішні процедури з метою виконання вимог частини другої цієї статті та пункту 1 цієї частини;

3) протягом строку обігу відповідних сек'юритизаційних цінних паперів або строку дії інструмента кредитного захисту, укладеного у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту, здійснюють моніторинг ризикових характеристик позицій сек'юритизації, пулу сек'юритизованих активів, у випадку включення до нього позицій сек'юритизації – пулу сек'юритизованих активів за такими позиціями сек'юритизації, у випадку програми сек'юритизації ЗАКП з повною підтримкою – платоспроможності спонсора;

4) запроваджують інші належні механізми управління ризиками, пов'язаними з інвестицією в позиції сек'юритизації, та належні механізми внутрішньої звітності;

5) надають відповідному регулятору інформацію щодо виконання ними вимог частин другої і третьої цієї статті.

4. Порядок і строки виконання вимог частин другої і третьої цієї статті, а також вимоги до внутрішніх процедур, механізмів управління ризиками та механізмів внутрішньої звітності, передбачених частиною третьою цієї статті, встановлюються Комісією і Національним банком України згідно з встановленим законодавством розподілом повноважень.

5. Інвестиційна фірма не має права укласти з клієнтом (потенційним клієнтом), який є некваліфікованим інвестором, або від його імені договорів щодо продажу такому клієнту (потенційному клієнту) сек'юритизаційних цінних паперів до виконання всіх таких умов:

1) інвестиційна фірма здійснила оцінку придатності сек'юритизаційних цінних паперів для клієнта (потенційного клієнта);

2) за результатом здійснення оцінки придатності інвестиційна фірма визначила сек'юритизаційні цінні папери придатними для клієнта (потенційного клієнта);

3) інвестиційна фірма невідкладно після завершення оцінки придатності надала повідомлення клієнту (потенційному клієнту) про результати оцінки придатності.

6. Якщо клієнт (потенційний клієнт), який є некваліфікованим інвестором та щодо якого були виконані всі умови, вказані у частині п'ятій цієї статті, є

власником коштів на банківських рахунках та/або цінних паперів на загальну суму, що не перевищує 500 000 євро за офіційним курсом валют, встановленим Національним банком України на день здійснення оцінки придатності, то інвестиційна фірма зобов'язана забезпечити (на підставі інформації, наданої клієнтом (потенційним клієнтом) відповідно до частини сьомої цієї статті), щоб:

1) сукупний розмір інвестицій такого клієнта (потенційного клієнта) у сек'юритизаційні цінні папери не перевищував 10 відсотків від загальної суми коштів на банківських рахунках та цінних паперів такого клієнта (потенційного клієнта); та

2) розмір початкової інвестиції такого клієнта (потенційного клієнта) у сек'юритизаційні цінні папери одного або декількох випусків складав не менше 10 000 євро за офіційним курсом валют, встановленим Національним банком України на день здійснення такої інвестиції.

7. Клієнт (потенційний клієнт), який є некваліфікованим інвестором, зобов'язаний надавати інвестиційній фірмі повну та точну інформацію про його кошти, розміщені на банківських рахунках, та цінні папери у його власності, в тому числі про сек'юритизаційні цінні папери.

8. Цінні папери, які були надані відповідним клієнтом (потенційним клієнтом) у якості забезпечення зобов'язань не враховуються для цілей визначення загальної суми цінних паперів клієнта (потенційного клієнта) відповідно до частини шостої цієї статті.

Глава 2. Вимоги до фінансових активів

Стаття 21. Пул сек'юритизованих активів

1. Пул сек'юритизованих активів може включати будь-які фінансові активи, крім фінансових активів, щодо яких законодавством встановлені заборона або обмеження щодо включення до пулу сек'юритизованих активів.

2. Пул сек'юритизованих активів може включати як існуючі фінансові активи, так і майбутні фінансові активи.

3. Нормативно-правовими актами Комісії може бути передбачена можливість включення до пулу сек'юритизованих активів інших прав вимоги, крім фінансових активів.

4. Заборона або обмеження включення окремих фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів можуть встановлюватись нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 22. Заборона вибірки фінансових активів із підвищеним рівнем збитковості

1. Оригінатору забороняється здійснювати вибірку фінансових активів, які включаються до пулу сек'юритизованих активів, таким чином, що рівень збитковості таких фінансових активів протягом всього строку обігу сек'юритизаційних цінних паперів, строку дії інструмента кредитного захисту, укладеного у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту, або протягом чотирьох років, якщо строк обігу

сек'юритизаційних цінних паперів чи строк дії інструмента кредитного захисту перевищує чотири роки, перевищує рівень збитковості порівняних фінансових активів оригінатора, не включених до такого пулу сек'юритизованих активів, протягом такого самого періоду.

2. У випадку виявлення ознак порушення вимог цієї статті Комісія може здійснити перевірку дотримання вимог цієї статті.

3. У випадку порушення вимог цієї статті оригінатор несе відповідальність, встановлену законом.

4. Порядок та особливості виконання вимог цієї статті, а також порядок та строки проведення перевірки дотримання вимог цієї статті встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 23. Вимоги до прав вимоги за кредитними договорами

1. Якщо до пулу сек'юритизованих активів включаються права вимоги за кредитними договорами, то такі фінансові активи мають відповідати таким вимогам:

1) при наданні відповідного кредиту застосовувались такі самі критерії кредитування, як і до кредитів, права вимоги за якими не включаються до пулу сек'юритизованих активів;

2) при погодженні надання кредиту або внесення змін до умов кредитування застосовуються такі самі процедури, як і до кредитів, права вимоги за якими не включаються до пулу сек'юритизованих активів.

2. Кредитодавець повинен мати ефективні системи для застосування критеріїв і процесів, вказаних в частині першій цієї статті, з метою забезпечення того, щоб надання кредиту ґрунтувалось на належній перевірці кредитоспроможності позичальника, наявності забезпечення (за необхідності) та інших факторів, які можуть впливати на здатність позичальника виконувати свої зобов'язання за кредитним договором.

3. Якщо оригінатор включає до пулу сек'юритизованих активів фінансові активи, які були придбані ним у третьої особи, то оригінатор зобов'язаний перевірити та забезпечити, що особою, яка була кредитодавцем за такими фінансовими активами, були виконані вимоги частин першої і другої цієї статті.

4. Вимоги до систем кредитодавця для застосування критеріїв і процесів кредитування, а також до перевірки кредитоспроможності позичальника, передбачених цією статтею, встановлюються Комісією і Національним банком України згідно з встановленим законодавством розподілом повноважень.

Стаття 24. Заборона ресек'юритизації

1. До пулу сек'юритизованих активів не можуть включатися позиції сек'юритизації, якщо інше не передбачено цією статтею.

2. Порядок та строки погодження щодо включення позицій сек'юритизації до пулу сек'юритизованих активів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії у випадках коли це є необхідним з метою:

1) ліквідації неплатоспроможного банку, ліквідаційної процедури фінансової компанії або інвестиційної фірми;

2) уникнення ліквідації в ході виведення неплатоспроможного банку з ринку, провадження у справі про банкрутство фінансової компанії або інвестиційної фірми;

3) захисту прав інвесторів у позиції сек'юритизації, якщо у пул сек'юритизованих активів входять проблемні фінансові активи.

3. У разі необхідності Комісія перед наданням погодження проводить консультації з Національним банком України, Фондом гарантування вкладів фізичних осіб згідно з розподілом повноважень, визначеним законодавством, відповідно до встановленого порядку інформаційної взаємодії.

4. Нормативно-правовими актами Комісії можуть встановлюватись інші випадки, коли включення позицій сек'юритизації до пулу сек'юритизованих активів допускається з обґрунтованою метою та з урахуванням мети підтримання фінансової стабільності та захисту прав та інтересів інвесторів.

Стаття 25. Збереження економічного ризику фінансових активів

1. Оригіна́тор, спонсор або первинний кредитор зобов'язаний на постійній основі протягом строку обігу сек'юритизаційних цінних паперів або строку дії інструмента кредитного захисту, укладеного у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту, зберігати мінімальну частку економічного ризику у пулі сек'юритизованих активів на рівні не менше 5 відсотків.

Забороняється розподіляти мінімальну частку економічного ризику між двома або більше особами.

За відсутності домовленості між вказаними особами стосовно виконання обов'язку збереження мінімальної частки економічного ризику такий обов'язок покладається на оригіна́тора.

2. Порядок розрахунку частки економічного ризику, а також особливості такого розрахунку для окремих категорій фінансових активів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

3. У разі здійснення транзакції із сек'юритизації, що передбачає здійснення емісії сек'юритизаційних цінних паперів, вимога щодо мінімальної частки економічного ризику застосовується до кожного випуску сек'юритизаційних цінних паперів окремо.

4. Особа, на яку згідно з частиною першою цієї статті покладається обов'язок збереження мінімальної частки економічного ризику, не може використовувати будь-які засоби хеджування мінімальної частки економічного ризику.

5. Збереження особою, на яку згідно з частиною першою цієї статті покладається обов'язок збереження мінімальної частки економічного ризику, здійснюється такими способами:

1) шляхом збереження вказаною особою у власності не менше 5 відсотків номінальної вартості кожного траншу кредитного ризику у рамках відповідної транзакції із сек'юритизації;

2) у випадку транзакції із револьверної сек'юритизації або здійснення сек'юритизації револьверних фінансових активів шляхом збереження

відповідною особою не менше 5 відсотків номінальної вартості кожного фінансового активу, включеного до пулу сек'юритизованих активів;

3) шляхом збереження відповідною особою у власності траншу з найвищим кредитним ризиком, а якщо номінальна вартість такого траншу становить менше 5 відсотків загальної номінальної вартості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів, – інших траншів кредитного ризику з таким самим або вищим рівнем ризику та мають не менший строк обігу порівняно з класами сек'юритизаційних цінних паперів у власності інших інвесторів або строк дії інструмента кредитного захисту, укладеного у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту, що у сукупності має становити не менше 5 відсотків загальної номінальної вартості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів;

4) іншими способами, передбаченими нормативно-правовими актами Комісії.

6. Вимоги цієї статті щодо збереження мінімальної частки економічного ризику не застосовуються до транзакції із сек'юритизації у разі включення до відповідного пулу сек'юритизованих активів фінансових активів, які є правами вимоги до держави Україна, Національного банку України, інших осіб, визначених у нормативно-правових актах Комісії, або фінансових активів, які повністю, безумовно та безвідклично гарантовані (шляхом надання гарантії, поруки або іншим чином) такими особами.

Стаття 26. Сек'юритизація проблемних фінансових активів

1. До транзакції із сек'юритизації, в рамках якої не менше 90 відсотків пулу сек'юритизованих активів за номінальною вартістю складають проблемні фінансові активи, застосовуються наступні вимоги:

1) вимога щодо збереження мінімальної частки економічного ризику, встановлена статтею 25 цього Закону, має бути виконана шляхом збереження особою, на яку покладається обов'язок збереження такого ризику, не менше 5 відсотків від чистої вартості проблемних активів, розрахованої згідно з встановленим нормативно-правовими актами Комісії порядком, та повної номінальної суми фінансових активів, які не є проблемними, за умови їх включення до пулу сек'юритизованих активів;

2) особою, на яку покладається обов'язок збереження мінімальної частки економічного ризику, може бути визначений управитель фінансовими активами, якщо така особа має належну кваліфікацію та досвід у здійсненні управління фінансовими активами з характеристиками, подібними до включених до пулу сек'юритизованих активів, та має належним чином задокументовані внутрішні політики та процедури щодо управління вказаними фінансовими активами та механізми управління ризиками;

3) до відповідних фінансових активів не застосовуються вимоги частини першої статті 22 цього Закону, а оригінатор повинен застосовувати належні критерії до відбору та оцінки фінансових активів при їх придбанні у третьої особи;

4) така транзакція не може бути стандартизованою.

2. Вимоги до кваліфікації та досвіду управителя фінансовими активами, його внутрішніх політик і процедур, а також до критеріїв відбору та оцінки фінансових активів, передбачених частиною першою цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Глава 3. Транзакція із сек'юритизації

Стаття 27. Вимоги до транзакції із сек'юритизації

1. Емісія сек'юритизаційних цінних паперів здійснюється СПФ або оригінатором відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» з особливостями, встановленими цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. До початку розміщення сек'юритизаційних цінних паперів або укладення інструмента кредитного захисту у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту оригінатор чи СПФ подає до Комісії в порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії, таку інформацію:

1) копії або опис умов договорів, інших правочинів та документів, які встановлюють або містять інформацію про умови здійснення транзакції із сек'юритизації, в тому числі:

а) у випадку традиційної сек'юритизації, договір про передачу фінансових активів;

б) у випадку синтетичної сек'юритизації, інструмент кредитного захисту та, за наявності, правочин(-ни) щодо забезпечення зобов'язань за ним;

в) договір про управління пулом сек'юритизованих активів та, за наявності, інші договори про надання послуг у зв'язку із здійсненням транзакції із сек'юритизації та емісією сек'юритизаційних цінних паперів;

г) за наявності, договори та інші правочини про встановлення обтяження фінансових активів, які входять до пулу сек'юритизованих активів, для забезпечення виконання зобов'язань оригінатора, спонсора або СПФ;

д) договори щодо підтримки ліквідності СПФ (за наявності);

Така інформація повинна визначати пріоритетність платежів за позиціями сек'юритизації та за іншими зобов'язаннями в рамках транзакції із сек'юритизації.

2) інформацію про структурні елементи транзакції із сек'юритизації, яка має містити діаграми з описом структури транзакції, грошових потоків та корпоративної структури учасників транзакції;

3) інформацію про характеристики пулу сек'юритизованих активів, грошові потоки в рамках транзакції із сек'юритизації, пріоритетність платежів за позиціями сек'юритизації та за іншими зобов'язаннями в рамках транзакції та/або порядок розподілу втрат між ними, інструменти покриття кредитного ризику, інструменти підтримки ліквідності СПФ;

4) інформацію про збори власників сек'юритизаційних цінних паперів, порядок їх скликання та голосування на них (за наявності), положення договорів, інших правочинів, які укладаються (вчиняються) в рамках транзакції із

сек'юритизації, а також вимоги законодавства стосовно правовідносин з іншими учасниками транзакції;

5) перелік всіх обставин, визначених умовами договорів та інших правочинів, укладених (вчинених) у рамках транзакції із сек'юритизації, які можуть мати істотний вплив на виконання грошових зобов'язань за позиціями сек'юритизації;

6) найменування особи, відповідальної за розкриття інформації, передбаченої законодавством, інвесторам (потенційним інвесторам) у позиції сек'юритизації, визначеної згідно з частиною другою статті 28 цього Закону, реквізити репозиторію даних сек'юритизації або визначеного веб-сайту, де оприлюднюється проспект (за наявності), регульована інформація емітента, інша передбачена законодавством інформація щодо транзакції із сек'юритизації;

7) у випадку здійснення стандартизованої транзакції із сек'юритизації, повідомлення про здійснення стандартизованої транзакції із сек'юритизації;

8) іншу інформацію відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

3. Проспект сек'юритизаційних цінних паперів, емісія яких здійснюється в рамках стандартизованої транзакції із сек'юритизації, має містити застереження про те, що надання повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації, внесення транзакції із сек'юритизації до Реєстру стандартизованих транзакцій із сек'юритизації не свідчить про відсутність ризиків, пов'язаних з такими цінними паперами та оригінатором, та не є гарантією вартості таких цінних паперів.

4. Проспект сек'юритизаційних цінних паперів вважається оприлюдненим у разі його розміщення в електронній формі у базі даних репозиторію даних сек'юритизації, а за відсутності осіб, які здійснюють діяльність репозиторію даних сек'юритизації, – на веб-сайті, що відповідає вимогам, встановленим частиною другою статті 29 цього Закону.

5. Оригінатор щоквартально розкриває проміжну інформацію щодо інструмента кредитного захисту, укладеного у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту, шляхом подання її до Комісії у порядку та строки встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Проміжною інформацією є:

1) інформація щодо пулу сек'юритизованих активів;

2) інформація щодо кредитної якості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів;

3) інформація про обставини, які спричиняють зміну у пріоритетності платежів за різними позиціями сек'юритизації та за іншими зобов'язаннями в рамках транзакції із сек'юритизації та/або в порядку розподілу втрат між ними, зміни у складі осіб, що надають послуги в рамках транзакції;

4) інформація про збереження оригінатором частки економічного ризику та яким чином це досягається.

6. Оригінатор розкриває особливу інформацію щодо інструмента кредитного захисту, укладеного у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту шляхом подання її до Комісії у порядку та строки встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Особливою інформацією є:

1) інформація про істотні порушення зобов'язань за договорами та іншими правочинами, укладеними (вчиненими) в рамках транзакції із сек'юритизації, а також про дії, які були здійснені для виправлення такого порушення;

2) інформація про будь-які зміни структурних елементів в рамках транзакції із сек'юритизації, які можуть вплинути на здійснення платежів інвесторам у позиції сек'юритизації;

3) у випадку стандартизованої транзакції із сек'юритизації, інформація про припинення статусу стандартизованої транзакції із сек'юритизації, а також про будь-які заходи впливу контрольного характеру та інші заходи правозастосування, вжиті Комісією;

4) інформація про істотні зміни до договорів та інших правочинів, укладених (вчинених) в рамках транзакції із сек'юритизації.

Стаття 28. Особливості розкриття інформації інвесторам у позиції сек'юритизації

1. Інформація, вказана у частинах другій, п'ятій та шостій статті 27 цього Закону, розкривається інвестору у відповідні позиції сек'юритизації та потенційному інвестору у позиції сек'юритизації на його запит.

2. Особою, відповідальною за розкриття інформації, передбаченої законодавством, інвесторам (потенційним інвесторам) у позиції сек'юритизації (далі у цій статті – відповідальна особа), є оригінатор, якщо у випадках, встановлених законодавством, інша особа не визначена відповідальною особою.

У випадку здійснення транзакції із сек'юритизації з використанням СПФ оригінатор та СПФ можуть за домовленістю між собою визначити СПФ відповідальною особою.

Якщо транзакція із сек'юритизації передбачає участь спонсора, відповідальною особою може бути визначена(-ий) СПФ або спонсор, за домовленістю між ними та оригінатором.

3. При розкритті/оприлюдненні інформації, передбаченої законодавством, відповідальна особа зобов'язана дотримуватись законодавства про інформацію (зокрема, вимог до інформації з обмеженим доступом, у тому числі банківську або професійну таємницю), а також вимог законодавства про захист персональних даних. Якщо інше не передбачене законодавством, інформація, що може містити банківську або професійну таємницю, розкривається/оприлюднюється в агрегованому або анонімному вигляді (без розкриття даних, що ідентифікують особу).

4. Відповідальна особа та/або особа, яка здійснює управлінські функції в ній, несе відповідальність за повноту, достовірність та своєчасність розкриття інформації, передбаченої цією статтею, та регульованої інформації емітента.

Глава 4. Розкриття регульованої інформації у разі емісії сек'юритизаційних цінних паперів

Стаття 29. Особливості розкриття регульованої інформації у разі емісії сек'юритизаційних цінних паперів

1. Регульована інформація у разі емісії сек'юритизаційних цінних паперів розкривається відповідно до вимог, в обсязі та строки, що встановлені Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», з особливостями, встановленими цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. У випадку необхідності оформлення та оприлюднення проспекту сек'юритизаційних цінних паперів регульована інформація емітента таких сек'юритизаційних цінних паперів оприлюднюється у базі даних репозиторію даних сек'юритизації, а за відсутності осіб, які здійснюють діяльність репозиторію даних сек'юритизації, – на веб-сайті, що відповідає усім таким вимогам:

- 1) наявність належної системи контролю даних;
- 2) наявність належної системи управління та організаційної структури, яка має забезпечувати безперервність функціонування веб-сайта;
- 3) наявність необхідних систем та процедур для визначення джерел операційного ризику;
- 4) наявність технічних засобів та систем для забезпечення захисту інформації, підтримання цілісності інформації, а також оперативного збереження інформації;
- 5) забезпечення збереження інформації не менше ніж протягом п'яти років після закінчення строку обігу сек'юритизаційних цінних паперів.

3. Вимоги до систем, процедур та технічних засобів веб-сайту, передбачених частиною другою цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 30. Особливості розкриття регулярної інформації у разі емісії сек'юритизаційних цінних паперів

1. Проміжна інформація про емітента сек'юритизаційних цінних паперів є регульованою інформацією та підлягає розкриттю емітентом не пізніше останнього числа місяця, наступного за звітним, за винятком:

- 1) проміжної консолідованої фінансової звітності, яка підлягає розкриттю не пізніше останнього числа другого місяця, наступного за звітним;
- 2) інформації, вказаної у частині другій цієї статті, яка підлягає розкриттю не пізніше ніж через один місяць після дати сплати процентів або відсоткових доходів за сек'юритизаційними цінними паперами, крім випадку здійснення сек'юритизації ЗАКП.

2. Проміжна інформація про емітента, крім інформації, передбаченої Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», повинна містити:

- 1) інформацію щодо пулу сек'юритизованих активів;
- 2) інформацію щодо кредитної якості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів;

3) інформацію про грошові надходження за пулом сек'юритизованих активів та виплати за сек'юритизаційними цінними паперами та іншими зобов'язаннями в рамках транзакції із сек'юритизації;

4) інформацію про обставини, які спричиняють зміну у пріоритетності платежів за різними класами сек'юритизаційних цінних паперів та за іншими зобов'язаннями в рамках транзакції із сек'юритизації та/або в порядку розподілу втрат між ними, зміни у складі осіб, що надають послуги в рамках транзакції;

5) інформацію про збереження оригінатором частки економічного ризику та яким чином це досягається.

Стаття 31. Особливості розкриття особливої інформації у разі емісії сек'юритизаційних облігацій

1. До особливої інформації про емітента сек'юритизаційних облігацій, крім інформації, передбаченої Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», належить така інформація, якщо вона не підлягає розкриттю в порядку, передбаченому для розкриття інсайдерської інформації:

1) інформація про істотні порушення зобов'язань за договорами та іншими правочинами, укладеними (вчиненими) в рамках транзакції із сек'юритизації, а також про дії, які були здійснені для виправлення такого порушення;

2) інформація про будь-які зміни структурних елементів в рамках транзакції із сек'юритизації, які можуть вплинути на здійснення платежів власникам сек'юритизаційних цінних паперів;

3) у випадку стандартизованої транзакції із сек'юритизації, інформація про припинення статусу стандартизованої транзакції із сек'юритизації, а також про будь-які заходи впливу контрольного характеру та інші заходи правозастосування, вжиті Комісією;

4) інформація про істотні зміни до договорів та інших правочинів, укладених (вчинених) в рамках транзакції із сек'юритизації.

Глава 5. Вимоги до стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

Стаття 32. Вимоги до учасників стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

1. Оригінатором, спонсором та СПФ в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації можуть бути виключно юридичні особи, створені за законодавством України та з місцезнаходженням в Україні.

Стаття 33. Вимоги до передачі фінансових активів та договору про передачу у стандартизованій транзакції із традиційної сек'юритизації

1. Передача пулу сек'юритизованих активів на користь СПФ в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації здійснюється на підставі договору про передачу, який відповідає вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Комісії та є чинним у відносинах між оригінатором та СПФ та у відносинах з третіми особами.

2. Фінансові активи, включені до пулу сек'юритизованих активів у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, не підлягають поверненню відчужувачу у разі його неплатоспроможності виключно з технічних підстав, зокрема у зв'язку з укладенням договору про передачу протягом визначеного строку, що передуює настанню неплатоспроможності відчужувача, та/або обізнаністю набувача таких фінансових активів про неплатоспроможність відчужувача станом на час укладення договору про передачу.

Такі обставини як вчинення фраздаторного правочину, порушення прав кредиторів, надання переваг одному(-им) кредитору(-ам) перед іншим(-и) не вважаються технічними підставами для повернення фінансових активів для цілей цієї частини.

3. Якщо оригінатор придбаває відповідні фінансові активи у третіх осіб, вимоги частин першої та другої цієї статті застосовуються також до правочинів, за якими оригінатор придбаває відповідні фінансові активи безпосередньо у первинного кредитора або у третіх осіб, та до всіх правочинів, за якими відповідні фінансові активи могли передаватися від первинного кредитора до оригінатора.

4. Пул сек'юритизованих активів у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації передається на користь СПФ у найкоротший розумний строк після здійснення відбору фінансових активів.

5. Якщо до початку розміщення сек'юритизаційних облігацій у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації не були здійснені реєстрація та/або внесення змін до відповідних записів у Державному реєстрі обтяжень рухомого майна, Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та/або інші дії, необхідні для забезпечення чинності передачі фінансових активів у відносинах між оригінатором та СПФ та у відносинах з третіми особами, то така реєстрація, внесення змін до записів та/або інші дії здійснюються у найкоротший розумний строк, але в будь-якому випадку не пізніше ніж протягом 3 робочих днів з дати настання будь-якої з таких обставин (що має бути передбачено договором про передачу):

- 1) суттєвого погіршення фінансового стану оригінатора;
- 2) неплатоспроможності оригінатора;
- 3) триваючого порушення оригінатором своїх зобов'язань за договором про передачу.

6. Оригінатор надає запевнення про відсутність обтяжень щодо фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів, та інших обставин, які можуть спричинити недійсність договору про передачу, укладеного в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації. Такі запевнення надаються оригінатором на підставі інформації, яка наявна або має бути наявною в оригінатора.

Стаття 34. Вимоги до фінансових активів у стандартизованій транзакції із традиційної сек'юритизації

1. Договір про передачу, укладений у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, має встановлювати чіткі та належним чином визначені критерії для включення фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів. Фінансові активи, що передаються оригіном на користь СПФ після початку розміщення сек'юритизаційних облігацій у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, мають відповідати критеріям для включення фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів, що застосовуються до фінансових активів, переданих оригіном на користь СПФ станом на початок розміщення сек'юритизаційних облігацій.

2. Фінансові активи в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації повинні мати однорідні характеристики, включаючи платіжні характеристики, умови договорів, кредитний ризик та права на дострокове погашення.

3. Грошові та інші істотні зобов'язання боржників за пулом сек'юритизованих активів в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації мають бути чинними та надавати кредитору право вимоги на повну суму відповідного грошового зобов'язання до боржників за основним та забезпечувальними зобов'язаннями (за наявності).

4. Умови фінансових активів у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації повинні передбачати здійснення боржниками періодичних платежів.

5. До пулу сек'юритизованих активів при стандартизованій транзакції із традиційної сек'юритизації не включаються:

1) цінні папери, окрім корпоративних облігацій, які не допущені до торгів на організованому ринку;

2) сек'юритизаційні цінні папери;

3) деривативні контракти та деривативні цінні папери;

4) права вимоги за кредитами (позиками), забезпеченими іпотекою житлової нерухомості, під час надання яких позичальнику або посереднику було або мало бути відомо, що інформація, надана для цілей отримання такого кредиту (позики), не підлягає обов'язковій перевірці на достовірність;

5) фінансові активи, за якими на час їхнього відбору оригіном відбувся дефолт боржника;

6) фінансові активи, боржник(-и) за якими має(-ють) незадовільну кредитоспроможність;

7) фінансові активи, боржник(-и) за якими не здійснив(-ли) жодного платежу станом на час передачі таких фінансових активів на користь СПФ.

Заборона, встановлена цим пунктом, не застосовується до стандартизованої транзакції із револьверної сек'юритизації, пул сек'юритизованих активів за якою утворений фінансовими активами, що передбачають погашення одноразовим платежем та/або мають строк погашення до одного року.

6. При стандартизованій транзакції із традиційної сек'юритизації фінансовий актив включається до пулу сек'юритизованих активів, якщо при

наданні кредиту (позики) або здійсненні іншої операції, яка є підставою виникнення такого фінансового активу, були дотримані всі такі умови:

1) були застосовані принаймні такі самі критерії, як і до кредитів (позик) або інших операцій, права вимоги за якими не включаються до пулу сек'юритизованих активів, та такі критерії та будь-які істотні зміни до них невідкладно розкриваються потенційним інвесторам у сек'юритизаційні облігації;

2) оригінатор (або інший первинний кредитор) здійснив перевірку кредитоспроможності боржника за фінансовим активом та наявності забезпечення відповідно до вимог законодавства.

7. Оригінатор (або інший первинний кредитор) у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації повинен мати належний досвід у наданні кредитів (позик) або здійсненні інших операцій, які є підставою виникнення фінансових активів, подібних до тих, що включаються до пулу сек'юритизованих активів.

8. Інші вимоги до пулу сек'юритизованих активів при стандартизованій транзакції із традиційної сек'юритизації, крім тих, що визначені цією статтею, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються вимоги щодо:

1) однорідності фінансових активів у складі пулу сек'юритизованих активів;

2) платоспроможності боржників, права вимоги до яких включаються до пулу сек'юритизованих активів;

3) операцій з фінансовими активами у складі пулу сек'юритизованих активів;

4) досвіду оригінатора (або іншого первинного кредитора) з метою включення відповідних фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів.

Стаття 35. Вимоги до джерел погашення сек'юритизаційних облігацій у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

1. Основним джерелом погашення сек'юритизаційних облігацій, емісія яких здійснена в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, не можуть бути кошти, виручені від продажу предмету застави, іпотеки або іншого забезпечення за фінансовими активами, включеними до пулу сек'юритизованих активів.

При цьому не забороняється:

1) заміна або рефінансування фінансових активів;

2) надання продавцем майна, що є предметом забезпечення, чи іншою особою зобов'язання придбати таке майно чи компенсувати його вартість у інший спосіб.

2. Комісія розробляє, затверджує та публікує на своєму офіційному веб-сайті методичні рекомендації щодо виконання вимоги, передбаченої цією статтею.

Стаття 36. Вимоги до управління ризиками у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

1. Оригізатор, спонсор або первинний кредитор у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації повинен виконувати вимоги статті 25 цього Закону щодо збереження частки економічного ризику у пулі сек'юритизованих активів.

2. Умови стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації повинні передбачати належні заходи щодо мінімізації процентного та кредитного ризику за нею. Вимоги до таких заходів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

3. У рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації СПФ має право укладати деривативні контракти та/або набувати деривативні цінні папери виключно з метою мінімізації процентного та кредитного ризику за нею. Вимоги до таких фінансових інструментів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

4. Інформація про заходи щодо мінімізації процентного та кредитного ризиків за стандартизованою транзакцією із традиційної сек'юритизації має бути розкрита відповідно до вимог щодо розкриття інформації за цим Законом.

5. Якщо умовами фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, та/або умовами сек'юритизаційних облігацій, емісія яких здійснена у рамках такої транзакції, передбачена змінювана процентна ставка із застосуванням індексу, такий індекс повинен ґрунтуватися на загальноприйнятих об'єктивних індикаторах фінансової сфери, що дозволяють визначити ринкову вартість кредитних ресурсів, та не може посилатися на складні формули та деривативні контракти.

Стаття 37. Вимоги до платежів за сек'юритизаційними облігаціями у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

1. При настанні випадку дострокового погашення за фінансовими активами, включеними до пулу сек'юритизованих активів у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації:

1) кошти, отримані СПФ, спрямовуються для виплат, передбачених транзакцією, згідно з встановленою пріоритетністю платежів;

2) при цьому СПФ може утримувати такі кошти в розмірі, що необхідний для забезпечення функціонування СПФ та належного виконання нею своїх грошових зобов'язань відповідно до умов сек'юритизаційних облігацій;

3) у виключних обставинах СПФ може утримувати такі кошти для використання в інтересах власників сек'юритизаційних облігацій з метою здійснення витрат, спрямованих на уникнення погіршення кредитної якості пулу сек'юритизованих активів;

4) надходження від повернення основної суми за фінансовими активами спрямовуються для здійснення викупу чи дострокового погашення сек'юритизаційних облігацій в порядку черговості траншів кредитного ризику, яка при цьому не підлягає зміні;

5) умови транзакції не можуть передбачати обов'язковий продаж відповідних фінансових активів за ринковою ціною.

2. Якщо умови сек'юритизаційних облігацій, емісія яких здійснена в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, передбачають здійснення платежів іншим чином, ніж в порядку черговості траншів кредитного ризику, то такі умови повинні передбачати обставини, які ґрунтуються на платіжних показниках пулу сек'юритизованих активів, за настання яких платежі за сек'юритизаційними облігаціями мають обов'язково здійснюватися в порядку черговості траншів кредитного ризику.

3. Комісія розробляє, затверджує та публікує на своєму офіційному веб-сайті методичні рекомендації щодо виконання вимог, встановлених цією статтею.

Стаття 38. Вимоги до надавачів послуг у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

1. Договори та інші правочини, що укладаються (вчиняються) у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, повинні належним чином визначати:

1) обов'язки та відповідальність управителя фінансовими активами та надавачів інших допоміжних послуг у рамках транзакції;

2) обов'язки та відповідальність адміністратора за випуском сек'юритизаційних облігацій та інших осіб, які зобов'язані діяти в інтересах власників облігацій;

3) процедуру та відповідальних сторін для забезпечення того, що у випадку порушення обов'язків управителем фінансових активів або його неплатоспроможності здійснення управління фінансовими активами не буде перервано, зокрема стосовно своєчасної заміни управителя фінансовими активами у таких випадках;

4) процедуру та відповідальних осіб для забезпечення заміни надавачів інших допоміжних послуг, зокрема сторін деривативних контрактів, надавачів підтримки ліквідності, зокрема кредитора за договором щодо підтримки ліквідності, обслуговуючого банку тощо) у випадку порушення ними своїх обов'язків, їх неплатоспроможності та в інших випадках, встановлених умовами таких договорів (правочинів) (за наявності).

2. Управитель фінансовими активами за стандартизованою транзакцією із традиційної сек'юритизації повинен мати належну кваліфікацію та досвід у здійсненні управління фінансовими активами з характеристиками, подібними до включених до пулу сек'юритизованих активів. Такий управитель фінансовими активами повинен мати належним чином задокументовані внутрішні політики та процедури щодо управління вказаними фінансовими активами та механізми управління ризиками.

3. Управління фінансовими активами в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації не може передбачати здійснення активного управління такими активами на дискреційній основі.

4. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються:

- 1) вимоги до договорів та інших правочинів у частині визначення умов, передбачених частиною першою цієї статті;
- 2) вимоги до кваліфікації та досвіду управителя фінансовими активами, а також до його внутрішніх політик та процедур щодо управління фінансовими активами, механізмів управління ризиками, а також порядок та строки подання таких політик та процедур до Комісії або розкриття інформації про них;
- 3) орієнтовний невиключний перелік операцій, які не становлять активне управління на дискреційній основі.

Стаття 39. Додаткові вимоги до документації за стандартизованою транзакцією із традиційної сек'юритизації

1. Договори та інші правочини, які укладаються (вчиняються) в рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, повинні чітко передбачати:

- 1) визначення, порядок та умови застосування заходів захисту прав кредитора та вчинення інших дій стосовно порушення боржниками своїх зобов'язань за фінансовими активами, включеними до пулу сек'юритизованих активів, реструктуризації, надання їм відстрочок, прощення їх боргу, списання заборгованості, звернення стягнення на майно боржників тощо;

- 2) пріоритетність платежів за сек'юритизаційними облігаціями та іншими договорами (правочинами), укладеними (вчиненими) в рамках транзакції, обставини, які спричиняють зміну такої пріоритетності платежів, а також обов'язок повідомляти про настання таких обставин (за наявності);

- 3) заходи щодо своєчасного вирішення конфліктів між власниками сек'юритизаційних облігацій різних класів, а також порядок здійснення ними права голосу на зборах власників таких облігацій.

2. Особа, відповідальна за розкриття інформації у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, забезпечує невідкладне розкриття інформації власникам сек'юритизаційних облігацій про будь-які зміни у пріоритетності платежів за сек'юритизаційними облігаціями та іншими договорами (правочинами) у рамках транзакції, якщо вони матимуть істотний негативний вплив на здійснення платежів за сек'юритизаційними облігаціями.

Стаття 40. Додаткові вимоги до розкриття інформації у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації

1. До початку розміщення сек'юритизаційних облігацій, емісія яких здійснюється у рамках стандартизованої транзакції із традиційної сек'юритизації, оригінатор та/або спонсор забезпечують:

- 1) розкриття потенційним інвесторам у сек'юритизаційні облігації статистичної інформації та інформації щодо обслуговування боржниками фінансових активів, прострочення платежів та рівня втрат щодо фінансових активів, які є істотною мірою подібними за характеристиками до тих, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, щонайменше за п'ять попередніх років, а також інформації про джерела вказаної вище інформації та підстави визначення подібних фінансових активів;

2) здійснення незалежної перевірки репрезентативної вибірки фінансових активів, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, а також правильності та точності інформації, які надаються потенційним інвесторам стосовно фінансових активів, компетентною особою (зокрема аудитором або аудиторською фірмою, крім тих, які надають послуги, не пов'язані з транзакцією із сек'юритизації, оригінатору та/або спонсору);

3) розкриття потенційним інвесторам у сек'юритизаційні облігації інформації про структуру платежів у рамках транзакції, яка повинна відображати договірний зв'язок між фінансовими активами, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, та платежами між оригінатором, спонсором, власниками сек'юритизаційних облігацій, іншими особами та СПФ.

2. Інформація, вказана в пункті 3 частини першої цієї статті, має залишатися доступною власникам відповідних сек'юритизаційних облігацій на постійній основі згідно з вимогами глави 4 цього розділу та розкриватися потенційним інвесторам у сек'юритизаційні облігації на їхній запит.

3. Оригінатор та/або спонсор за стандартизованою транзакцією із традиційної сек'юритизації несуть відповідальність за дотримання вимог цього Закону щодо розкриття інформації з урахуванням таких особливостей:

1) інформація, зазначена у пункті 1 частини першої статті 31 цього Закону, розкривається потенційним інвесторам у сек'юритизаційні облігації, емісія яких здійснюється у рамках такої транзакції, на їхню вимогу до початку розміщення сек'юритизаційних облігацій;

2) інформація, зазначена у пунктах 2-4 частини першої статті 31 цього Закону, розкривається до початку розміщення сек'юритизаційних облігацій, емісія яких здійснюється у рамках такої транзакції, щонайменше у формі проектів, а остаточні версії такої інформації розкриваються не пізніше ніж через 15 днів з дати початку розміщення;

3) у разі якщо пул сек'юритизованих активів за стандартизованою транзакцією із сек'юритизації складається з прав вимоги за кредитами (позиками) на придбання житла, автомобілів та/або за договорами лізингу (оренди) автомобілів, оригінатор та/або спонсор забезпечують розкриття наявної інформації щодо впливу відповідного майна на стан довкілля у складі регулярної інформації емітента відповідно до статті 30 цього Закону.

Глава 6. Вимоги до стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації

Стаття 41. Вимоги до учасників стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. Оригінатором у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації може бути виключно банк або інша фінансова установа.

Стаття 42. Вимоги до інструмента кредитного захисту у стандартизованій транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. Інструмент кредитного захисту залежно від необхідності залучення забезпечення може бути забезпеченим та незабезпеченим.

Забезпечений інструмент кредитного захисту – це правочин щодо передачі кредитного ризику, пов'язаного з фінансовими активами, який передбачає емісію кредитних нот оригінатором, або укладення деривативного контракту із залученням забезпечення, або надання забезпеченого гарантійного зобов'язання.

Незабезпечений інструмент кредитного захисту – це правочин щодо передачі кредитного ризику, пов'язаного з фінансовими активами, який передбачає надання незабезпеченого гарантійного зобов'язання (гарантійного зобов'язання гаранта публічного сектору чи гарантійного зобов'язання, забезпеченого гарантійним зобов'язанням гаранта публічного сектору).

2. Забезпечене гарантійне зобов'язання – це зобов'язання СПФ перед оригінатором, що передбачає покриття СПФ збитків, додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок невиконання відповідним(-и) боржником(-ами) своїх зобов'язань за пулом сек'юритизованих активів за одним чи кількома траншами кредитного ризику транзакції із сек'юритизації, забезпечене активами, що мають відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Комісії.

3. Гарантійне зобов'язання гаранта публічного сектору – це зобов'язання гаранта публічного сектору перед оригінатором, що передбачає покриття гарантом публічного сектору збитків, додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок невиконання відповідним(-и) боржником(-ами) своїх зобов'язань за пулом сек'юритизованих активів за одним чи кількома траншами кредитного ризику транзакції із сек'юритизації.

Гарантійне зобов'язання гаранта публічного сектору повинно відповідати вимогам до кредитного захисту, встановленим нормативно-правовими актами Комісії.

Гарантом публічного сектору може бути:

- а) держава в особі уповноваженого органу або її центральний банк;
- б) багатосторонній банк розвитку або міжнародна організація;
- в) орган місцевого самоврядування.

Значення ваги ризику фінансових активів щодо гаранта публічного сектору повинне відповідати 0% ваги ризику, визначеної в порядку встановленому Національним банком України.

4. Гарантійне зобов'язання, забезпечене гарантійним зобов'язанням гаранта публічного сектору – це зобов'язання гаранта перед оригінатором, що передбачає покриття гарантом збитків, додаткових втрат або недоотримання запланованих доходів унаслідок невиконання відповідним(-и) боржником(-ами) своїх зобов'язань за пулом сек'юритизованих активів за одним чи кількома траншами кредитного ризику транзакції із сек'юритизації, забезпечене гарантійним зобов'язанням гаранта публічного сектору.

Гарантійне зобов'язання, забезпечене гарантійним зобов'язанням гаранта публічного сектору повинно відповідати вимогам до кредитного захисту, встановленим нормативно-правовими актами Комісії.

Гарант публічного сектору повинен відповідати вимогам абзаців третього та четвертого частини третьої статті 42 цього Закону.

5. Забезпечений інструмент кредитного захисту має бути дійсний та чинний, зокрема:

1) в частині права інвестора у позицію сек'юритизації вимагати сплати належних платежів від оригінатора за надання кредитного захисту та права оригінатора вимагати належних виплат від інвестора при настанні кредитної обставини;

2) в частині права оригінатора скористатися забезпеченням, наданим інвестором у позицію сек'юритизації, з метою погашення належних йому виплат;

3) в частині права інвестора у позицію сек'юритизації вимагати повернення наданого забезпечення, яке не було використано з вказаною вище метою, зокрема, при викупі або погашенні відповідних кредитних нот згідно з умовами проспекту (рішення про емісію).

6. Інструмент кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації має передбачати:

1) розмір та порядок здійснення платежів на користь інвестора у позицію сек'юритизації за надання кредитного захисту;

2) порядок розрахунку грошових зобов'язань інвестора у позицію сек'юритизації на користь оригінатора при настанні кредитної обставини;

3) порядок здійснення виплат на користь оригінатора, включаючи здійснення проміжних виплат та механізм їх коригування;

4) додатковий строк після припинення інструмента кредитного захисту для стягнення заборгованості за фінансовими активами, за якими відбулася кредитна обставина, або врегулювання заборгованості іншим чином;

5) у разі забезпеченого інструмента кредитного захисту вимоги до надання інвестором у позицію сек'юритизації забезпечення;

6) підстави для дострокового припинення інструмента кредитного захисту в односторонньому порядку;

7) порядок дій інвестора у позицію сек'юритизації при невиконанні оригінатором своїх зобов'язань за інструментом кредитного захисту чи настанні інших підстав для його припинення.

7. Платежі на користь інвестора у позицію сек'юритизації за надання кредитного захисту за інструментом кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації розраховуються та здійснюються в наступному порядку:

1) розмір платежів визначається залежно від розміру поточної заборгованості за пулом сек'юритизованих активів та з урахуванням співвідношення розміру заборгованості, що підлягає захисту від кредитного ризику, до номінального розміру відповідного фінансового активу;

2) не дозволяється застосування структури платежів, в результаті якої суми, сплачені оригінатором, компенсуються йому в будь-якій частині.

8. Виплати на користь оригіатора за інструментом кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації розраховуються та здійснюються в наступному порядку:

1) розмір виплат розраховується, виходячи з фактичних втрат оригіатора або іншого первинного кредитора за відповідним фінансовим активом;

2) проміжна виплата здійснюється не пізніше, ніж протягом шести місяців після настання відповідної кредитної обставини;

3) розмір виплати коригується за результатами стягнення заборгованості за відповідним фінансовим активом або врегулювання заборгованості іншим чином;

4) таке врегулювання має бути завершене протягом строку чинності інструмента кредитного захисту або протягом додаткового строку, встановленого інструментом кредитного захисту, що не може перевищувати двох років;

5) до завершення такого врегулювання розмір кредитного захисту має щонайменше дорівнювати номінальному розміру відповідної заборгованості, за вирахуванням суми будь-якої проміжної виплати;

6) при визначенні розміру виплат враховується співвідношення розміру заборгованості, що підлягає захисту від кредитного ризику, до номінального розміру відповідного фінансового активу;

7) розрахунок виплат здійснюється стосовно кожного фінансового активу окремо.

9. До забезпечення за інструментом кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації застосовуються наступні вимоги:

1) валюта забезпечення не може відрізнитися від валюти грошових зобов'язань інвестора у позицію сек'юритизації при настанні кредитної обставини;

2) у разі емісії кредитних нот розмір забезпечення зменшується пропорційно до здійснення викупу та/або часткового дострокового погашення кредитних нот, емісія яких здійснена в рамках транзакції;

3) після припинення інструмента кредитного захисту забезпечення (або його залишок – у разі здійснення виплат на користь оригіатора згідно з умовами інструмента кредитного захисту) повертається інвестору у позицію сек'юритизації;

4) якщо забезпечення надається у вигляді цінних паперів, транзакційна документація має передбачати відповідні вимоги до таких цінних паперів та до їх зберігання.

10. Інструмент кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації може передбачати дострокове припинення за ініціативою оригіатора виключно з таких підстав:

1) неплатоспроможність інвестора у позицію сек'юритизації;

2) порушення зобов'язань інвестора у позицію сек'юритизації із здійснення будь-яких виплат за інструментом кредитного захисту на користь оригіатора;

3) порушення інвестором у позицію сек'юритизації будь-якого іншого істотного зобов'язання;

4) якщо інвестор у позицію сек'юритизації не задовольняє вимогам до гаранта публічного сектору відповідно до абзаців третього та четвертого частини третьої статті 42 цього Закону;

5) якщо зміни у законодавстві, його офіційному тлумаченні чи застосуванні призводять до неочікуваного істотного зниження економічної ефективності транзакції порівняно з датою укладення відповідного договору або датою рішення про емісію відповідного фінансового інструмента;

6) якщо в результаті виконання умов інструмента кредитного захисту оригінатор чи його відповідна афілійована особа не досягли передачі кредитного ризику згідно з нормативно-правовими актами Національного банку України чи іншого регулятора;

7) в інших випадках, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

11. Інструмент кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації може передбачати дострокове припинення за ініціативою інвестора у позицію сек'юритизації виключно у разі порушення оригінатором свого зобов'язання із здійснення будь-яких платежів за надання кредитного захисту або будь-якого іншого істотного зобов'язання.

Стаття 43. Вимоги до фінансових активів у стандартизованій транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. Договірна документація за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації має встановлювати чіткі та належним чином визначені критерії для включення фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів.

Фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів після укладення інструмента кредитного захисту (або у разі емісії кредитних нот – після початку розміщення кредитних нот у рамках транзакції), мають відповідати критеріям для включення фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів.

2. Фінансові активи, з яких формується пул сек'юритизованих активів у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, повинні бути такими, що виникли в ході основної діяльності оригінатора.

Якщо фінансові активи, з яких формується пул сек'юритизованих активів, придбані оригінатором у третьої особи, він повинен застосовувати до таких фінансових активів принаймні такі самі підходи щодо видачі кредитів, стягнення та реструктуризації заборгованості та управління активами, які застосовуються ним до подібних фінансових активів, які не були придбані у третьої особи.

Оригінатор (або інший первинний кредитор) у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації повинен мати належний досвід у наданні кредитів або здійсненні інших операцій, які є підставою виникнення фінансових активів, подібних до тих, що включаються до пулу сек'юритизованих активів.

Критерії, що були застосовані при наданні кредиту або здійсненні іншої операції, яка є підставою виникнення фінансового активу, що включається до пулу сек'юритизованих активів при стандартизованій транзакції із синтетичної сек'юритизації, та будь-які істотні зміни до них невідкладно розкриваються потенційним інвесторам у позиції сек'юритизації.

Фінансовий актив включається до пулу сек'юритизованих активів при стандартизованій транзакції із синтетичної сек'юритизації, якщо до прийняття рішень стосовно надання кредиту або здійснення іншої операції, яка є підставою виникнення відповідного фінансового активу, не залучалися жодні треті особи.

3. Станом на момент укладення інструмента кредитного захисту (або у разі емісії кредитних нот – на початок розміщення кредитних нот), фінансові активи, включені до пулу сек'юритизованих активів, мають знаходитися на балансі оригінатора або його афілійованої особи.

4. Фінансові активи в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації повинні мати однорідні характеристики, включаючи платіжні характеристики, умови договорів, кредитний ризик та права на дострокове погашення.

5. Грошові та інші істотні зобов'язання боржників за фінансовими активами в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації мають бути чинними та надавати кредитору право вимоги на повну суму відповідного грошового зобов'язання до боржників за основним та забезпечувальними зобов'язаннями (за наявності).

6. Умови фінансових активів у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації повинні передбачати здійснення боржниками періодичних платежів.

7. До пулу сек'юритизованих активів при стандартизованій транзакції із синтетичної сек'юритизації не включаються:

1) цінні папери, окрім корпоративних облігацій, які не допущені до торгів на організованому ринку;

2) сек'юритизаційні цінні папери;

3) деривативні контракти та деривативні цінні папери;

4) права вимоги за кредитами, забезпеченими іпотекою житлової нерухомості, під час надання яких позичальнику або посереднику було або мало бути відомо, що інформація, надана для цілей отримання такого кредиту, не підлягає обов'язковій перевірці на достовірність;

5) фінансові активи, за якими на час їхнього відбору оригінатором відбувся дефолт боржника;

6) фінансові активи, боржник(-и) за якими має(-ють) незадовільну кредитоспроможність;

7) фінансові активи, боржник(-и) за якими не здійснив(-ли) жодного платежу станом на час включення таких фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів.

Вимога, встановлена цим пунктом, не застосовується при операціях з рефінансування фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів, а також до стандартизованої транзакції із револьверної сек'юритизації,

пул сек'юритизованих активів за якою утворений фінансовими активами, що передбачають погашення одноразовим платежем та/або мають строк погашення до одного року.

8. Оригінатор за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації надає запевнення про те, що:

1) він або його афілійована особа є власником фінансових активів, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, та володіє всіма пов'язаними з ними правами;

2) фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, відповідають вимогам, встановленим документацією за такою транзакцією;

3) наскільки йому відомо, договори, інші правочини, фінансові інструменти, за якими виникають фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, є чинними та дійсними, зокрема, в частині грошових зобов'язань боржників;

4) при формуванні фінансових активів, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, були застосовані принаймні такі самі критерії, як і до кредитів або інших операцій, права вимоги за якими не включаються до пулу сек'юритизованих активів;

5) станом на дату відбору відповідного фінансового активу до пулу сек'юритизованих активів йому не відомо про істотне порушення боржником своїх зобов'язань за таким фінансовим активом;

6) наскільки йому відомо, інформація про фінансові активи, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, відображена в договорах та інших правочинах за транзакцією, є повністю достовірною;

7) станом на початок розміщення кредитних нот, емісія яких здійснюється у рамках транзакції, або станом на дату включення фінансового активу до пулу сек'юритизованих активів до відповідного договору з боржником або іншого правочину, який є підставою виникнення фінансового активу, умов відповідного фінансового інструмента не вносилося змін, які можуть вплинути на перспективи стягнення відповідної заборгованості.

9. Фінансові активи можуть бути виключені з пулу сек'юритизованих активів після укладення інструмента кредитного захисту (у разі емісії кредитних нот – після початку розміщення кредитних нот), у таких випадках:

1) заборгованість за фінансовим активом була повністю погашена, або зобов'язання за ним були припинені іншим чином;

2) оригінатор здійснив відчуження фінансового активу в ході своєї звичайної діяльності;

3) до договору, за яким виникає фінансовий актив, вносяться зміни з питань, що не пов'язані з кредитоспроможністю боржника;

4) встановлений факт невідповідності фінансового активу критеріям для його включення до пулу сек'юритизованих активів.

10. Інші вимоги до фінансових активів, що включаються до пулу сек'юритизованих активів при стандартизованій транзакції із синтетичної сек'юритизації, крім тих, що визначені цією статтею, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються вимоги щодо:

- 1) однорідності фінансових активів у складі пулу сек'юритизованих активів;
- 2) кредитоспроможності боржників, права вимоги до яких включаються до пулу сек'юритизованих активів;
- 3) операцій з фінансовими активами у складі пулу сек'юритизованих активів;
- 4) досвіду оригінатора (або іншого первинного кредитора) з метою включення відповідних фінансових активів до пулу сек'юритизованих активів.

Стаття 44. Вимоги до кредитних нот у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. Кредитні ноти, емісія яких здійснюється в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, мають відповідати вимогам закону та нормативно-правових актів Комісії, включаючи право власників кредитних нот на виплату доходу, повернення номінальної вартості кредитних нот та здійснення їх викупу на умовах та в порядку, встановлених проспектом (рішенням про емісію).

2. Проспект (рішення про емісію) кредитних нот, емісія яких здійснюється в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, має містити:

- 1) порядок викупу та/або дострокового погашення кредитних нот пропорційно до зменшення номінальної вартості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів за такою транзакцією, в ході виконання боржниками своїх зобов'язань за ними;
- 2) підстави дострокового погашення кредитних нот за ініціативою емітента або власників кредитних нот;
- 3) порядок дій власників кредитних нот при невиконанні емітентом своїх зобов'язань за ними.

3. Кошти, отримані від розміщення кредитних нот, емісія яких здійснюється в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, використовуються згідно з умовами відповідного проспекту (рішення про емісію).

У разі емісії кредитних нот оригінатором кошти, отримані від їх розміщення, використовуються оригінатором для покриття втрат за пулом сек'юритизованих активів при настанні кредитної обставини. Розмір втрат за пулом сек'юритизованих активів розраховується в наступному порядку:

- 1) враховуються фактичні втрати оригінатора або іншого первинного кредитора за відповідним фінансовим активом;
- 2) проміжний розрахунок втрат здійснюється не пізніше, ніж протягом шести місяців після настання відповідної кредитної обставини;
- 3) розрахунковий розмір втрат може бути скоригований за результатами стягнення заборгованості за відповідним фінансовим активом або врегулювання заборгованості іншим чином, але не пізніше завершення строку обігу відповідних кредитних нот;

4) при здійсненні розрахунку враховується співвідношення розміру заборгованості, що підлягає захисту від кредитного ризику, до номінального розміру відповідного фінансового активу;

5) розрахунок втрат здійснюється стосовно кожного фінансового активу окремо.

4. У порядку розрахунку відсоткових доходів за кредитними нотами, емісія яких здійснюється в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, враховуються такі вимоги:

1) у разі емісії кредитних нот СПФ розмір таких відсоткових доходів станом на кожен дату платежу не може перевищувати сукупного розміру надходжень СПФ від оригіатора та за переданим в забезпечення майном;

2) при розрахунку відсоткових доходів номінальна вартість кредитних нот зменшується на розмір втрат за пулом сек'юритизованих активів;

3) вимоги, встановлені частиною сьомою статті 42 цього Закону.

5. При погашенні кредитних нот, емісія яких здійснена в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, номінальна вартість таких кредитних нот зменшується на розмір втрат за пулом сек'юритизованих активів в порядку черговості траншів кредитного ризику (від більш ризикового до менш ризикового).

6. У разі емісії кредитних нот оригіатором у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації дострокове погашення кредитних нот за ініціативою емітента дозволяється виключно з таких підстав:

1) якщо зміни у законодавстві, його офіційному тлумаченні чи застосуванні призводять до неочікуваного істотного зниження економічної ефективності транзакції порівняно з датою рішення про емісію відповідних кредитних нот;

2) якщо в результаті транзакції оригіатор чи його відповідна афілійована особа не досягли передачі кредитного ризику згідно з нормативно-правовими актами Національного банку України чи іншого регулятора;

3) в інших випадках, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

У разі емісії кредитних нот оригіатором у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації дострокове погашення кредитних нот за ініціативою власників кредитних нот дозволяється виключно у разі порушення емітентом своїх зобов'язань із здійснення будь-яких платежів за кредитними нотами або будь-якого іншого істотного зобов'язання.

У разі емісії кредитних нот СПФ у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації дострокове погашення кредитних нот за ініціативою емітента або власників кредитних нот дозволяється виключно при достроковому припиненні інструмента кредитного захисту.

7. У разі припинення інструмента кредитного захисту в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації за ініціативою СПФ:

1) кошти, отримані СПФ, спрямовуються для виплат, передбачених транзакцією, згідно з встановленою пріоритетністю платежів;

2) при цьому СПФ може утримувати такі кошти в розмірі, що необхідний для забезпечення функціонування СПФ та належного виконання нею своїх

грошових зобов'язань відповідно до умов інструмента кредитного захисту та відповідних кредитних нот.

8. Якщо умови кредитних нот, емісія яких здійснена в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, передбачають здійснення платежів та/або розподіл втрат іншим чином, ніж в порядку черговості траншів кредитного ризику, то такі умови повинні передбачати обставини, які ґрунтуються на платіжних показниках пулу сек'юритизованих активів, за настання яких платежі та/або розподіл втрат за кредитними нотами мають обов'язково здійснюватися в порядку черговості траншів кредитного ризику.

9. Комісія розробляє, затверджує та публікує на своєму офіційному веб-сайті методичні рекомендації щодо виконання вимог, встановлених цією статтею.

Стаття 45. Додаткові вимоги до документації за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації

1. Документація за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації має передбачати:

- 1) розмір заборгованості за фінансовими активами, включеними до пулу сек'юритизованих активів, що підлягає захисту від кредитного ризику;
- 2) кредитні обставини та порядок їх документування;
- 3) порядок визначення настання кредитної обставини, включаючи незалежну перевірку її настання;
- 4) за наявності, розмір синтетичного надлишкового спреду.

2. У разі емісії кредитних нот договори та інші правочини, які укладаються (вчиняються) в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, повинні чітко передбачати заходи щодо своєчасного вирішення конфліктів між власниками кредитних нот різних класів, їх права голосу, а також порядок здійснення ними права голосу на зборах власників таких кредитних нот.

3. Оригінатор за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації зобов'язаний отримати висновок юридичного консультанта щодо дійсності і чинності інструмента кредитного захисту та пов'язаної документації за правом кожної релевантної країни.

Вимоги до кваліфікації юридичного консультанта та змісту його висновку встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 46. Вимоги до управління ризиками у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. Оригінатор або первинний кредитор у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації повинен виконувати вимоги статті 25 цього Закону щодо збереження частки економічного ризику у пулі сек'юритизованих активів.

2. Умови стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації повинні передбачати належні заходи щодо мінімізації процентного та кредитного ризику за нею. Інформація про такі ризики та заходи з їх мінімізації

розкривається у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

3. У разі здійснення СПФ емісії кредитних нот у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації СПФ має право укласти деривативні контракти та/або набувати деривативні цінні папери виключно з метою мінімізації процентного та кредитного ризику за такою транзакцією. Вимоги до таких фінансових інструментів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

4. Оригінатору за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації не дозволяється здійснювати хеджування кредитного ризику за фінансовими активами, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, окрім як на підставі інструмента кредитного захисту.

5. Якщо умовами фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, та/або умовами транзакції передбачена змінювана процентна ставка, ставка відсоткових доходів із застосуванням індексу, такий індекс повинен ґрунтуватися на загальноприйнятих об'єктивних індикаторах фінансової сфери, що дозволяють визначити ринкову вартість кредитних ресурсів, та не може посилається на складні формули та деривативні контракти.

Процентні ставки, ставки відсоткових доходів, передбачені умовами транзакції, можуть розраховуватися, виходячи з показників доходності за забезпеченням, наданим за інструментом кредитного захисту (у разі емісії кредитних нот СПФ), або коштами, залученими в ході розміщення кредитних нот (у разі емісії кредитних нот оригінатором).

Стаття 47. Вимоги до надавачів послуг у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. Договори та інші правочини, що укладаються (вчиняються) у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації, повинні належним чином визначати:

1) обов'язки та відповідальність управителя фінансовими активами, особи, що здійснює незалежну перевірку настання кредитної обставини, та надавачів інших допоміжних послуг у рамках транзакції;

2) у разі емісії кредитних нот обов'язки та відповідальність адміністратора за випуском кредитних нот та інших осіб, які зобов'язані діяти в інтересах власників кредитних нот;

3) процедуру заміни надавачів послуг, вказаних в пунктах 1 і 2 цієї частини (якщо відповідні послуги не надаються безпосередньо оригінатором), у випадку порушення ними обов'язків або неплатоспроможності, щоб забезпечити безперервність надання відповідних послуг;

4) вимоги до управління пулом сек'юритизованих активів та випадки, коли управителю фінансовими активами дозволяється від них відступати.

2. Управитель фінансовими активами за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації повинен мати належну кваліфікацію та досвід у здійсненні управління фінансовими активами з характеристиками, подібними до

включених до пулу сек'юритизованих активів. Такий управитель фінансовими активами повинен мати належним чином задокументовані внутрішні політики та процедури щодо управління вказаними фінансовими активами та механізми управління ризиками.

3. Управитель фінансовими активами за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації зобов'язаний застосовувати принаймні такі самі підходи до управління пулом сек'юритизованих активів, які оригінатор застосовує при управлінні порівняними фінансовими активами, що не включені до пулу сек'юритизованих активів.

4. Управління фінансовими активами в рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації не може передбачати здійснення активного управління такими активами на дискреційній основі.

5. У випадку стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації оригінатор зобов'язаний вести актуальний реєстр, який дозволяє у будь-який час ідентифікувати фінансові активи, включені до пулу сек'юритизованих активів, боржників, розмір заборгованості, що підлягає захисту від кредитного ризику згідно з умовами такої транзакції, та непогашений розмір такої заборгованості.

6. У рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації оригінатор зобов'язаний призначити особу, що здійснює незалежну перевірку настання кредитної обставини, до моменту укладення інструмента кредитного захисту (у разі емісії кредитних нот – до початку розміщення кредитних нот).

У разі емісії кредитних нот така особа повинна бути незалежною від оригінатора, СПФ (за наявності) та власників кредитних нот. У випадку укладення інструмента кредитного захисту у формі деривативного фінансового інструмента або незабезпеченого гарантійного зобов'язання, така особа повинна бути незалежною від оригінатора та інвестора у позицію сек'юритизації.

7. Особа, що здійснює незалежну перевірку настання кредитної обставини, здійснює перевірку щонайменше таких аспектів щодо кожного фінансового активу, стосовно якого подано повідомлення про настання кредитної обставини:

1) обставина, зазначена у повідомленні, відповідає визначенню кредитної обставини за транзакційною документацією;

2) фінансовий актив був включений до пулу сек'юритизованих активів на момент настання кредитної обставини;

3) фінансовий актив відповідав критеріям включення до пулу сек'юритизованих активів на час такого включення;

4) розмір втрат за фінансовим активом відповідає даним, відображеним в обліку оригінатора;

5) у разі емісії кредитних нот номінальна вартість кредитних нот, емісія яких здійснена в рамках транзакції, була зменшена на правильний розмір втрат за фінансовим активом з метою розрахунку розміру відсоткових виплат за такими кредитними нотами та суми їх погашення.

8. Документація за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації має передбачати обов'язок оригінатора надавати особі, що здійснює незалежну перевірку настання кредитної обставини, всю необхідну

інформацію для здійснення перевірки, передбаченої частиною сьомою цієї статті.

9. Особа, що здійснює незалежну перевірку настання кредитної обставини, може здійснювати таку перевірку на вибірковій основі, якщо це передбачено умовами транзакції, проте інвестори у відповідні позиції сек'юритизації мають право вимагати перевірки щодо будь-якого конкретного фінансового активу.

10. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються:

1) вимоги до договорів та інших правочинів у частині визначення умов, передбачених частиною першою цієї статті;

2) вимоги до кваліфікації та досвіду управителя фінансовими активами, а також до його внутрішніх політик та процедур щодо управління фінансовими активами, механізмів управління ризиками, а також порядок та строки подання таких політик та процедур до Комісії або розкриття інформації про них;

3) орієнтовний невиключний перелік операцій, які не становлять активне управління на дискреційній основі.

Стаття 48. Додаткові вимоги до розкриття інформації у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації

1. До початку розміщення кредитних нот, емісія яких здійснюється у рамках стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації (у разі емісії кредитних нот), або до укладення інструмента кредитного захисту (у випадку укладення деривативного фінансового інструмента чи надання незабезпеченого гарантійного зобов'язання) оригінатор забезпечує:

1) розкриття потенційним інвесторам у позиції сек'юритизації інформації щодо обслуговування боржниками фінансових активів, прострочення платежів та рівня втрат щодо фінансових активів, які є істотною мірою подібними за характеристиками до тих, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, щонайменше за п'ять попередніх років, а також інформації про джерела вказаної вище інформації та підстави визначення подібних фінансових активів;

2) здійснення незалежної перевірки репрезентативної вибірки фінансових активів, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, включаючи перевірку на предмет їх відповідності вимогам, встановленим документацією за такою транзакцією, компетентною особою (зокрема аудитором або аудиторською фірмою, крім тих, які надають оригінатору послуги, не пов'язані з транзакцією із сек'юритизації);

3) розкриття потенційним інвесторам у позиції сек'юритизації інформації про структуру платежів у рамках транзакції, яка повинна відображати договірний зв'язок між фінансовими активами, що включаються до пулу сек'юритизованих активів, та платежами між оригінатором, інвесторами у позиції сек'юритизації, СПФ (за наявності) та іншими особами.

2. Інформація, вказана в пункті 3 частини першої цієї статті, має залишатися доступною інвесторам у відповідні позиції сек'юритизації на постійній основі згідно з вимогами глави 4 цього розділу та розкриватися потенційним інвесторам у позиції сек'юритизації на їхній запит.

3. Оригізатор за стандартизованою транзакцією із синтетичної сек'юритизації несе відповідальність за дотримання вимог цього Закону щодо розкриття інформації з урахуванням таких особливостей:

1) інформація, зазначена у пункті 1 частини першої статті 31 цього Закону, розкривається потенційним інвесторам у позиції сек'юритизації на їхню вимогу до укладення інструмента кредитного захисту, а у разі емісії кредитних нот – до початку розміщення кредитних нот;

2) у разі емісії кредитних нот інформація, зазначена у пунктах 2-4 частини першої статті 31 цього Закону, розкривається до початку розміщення кредитних нот, емісія яких здійснюється у рамках такої транзакції, щонайменше у формі проєктів, а остаточні версії такої інформації розкриваються не пізніше ніж через 15 днів з дати початку розміщення;

3) у разі якщо пул сек'юритизованих активів за стандартизованою транзакцією із сек'юритизації складається з прав вимоги за кредитами (позиками) на придбання житла, автомобіля та/або за договорами лізингу (оренди) автомобіля, оригізатор забезпечує розкриття наявної інформації щодо впливу відповідного майна на стан довкілля у складі регулярної інформації емітента відповідно до статті 30 цього Закону.

4. Якщо власники кредитних нот несуть кредитний ризик оригізатора, інформація про це розкривається у документації щодо стандартизованої транзакції із синтетичної сек'юритизації.

Глава 7. Стандартизована транзакція із револьверної сек'юритизації

Стаття 49. Вимоги до стандартизованої транзакції із револьверної сек'юритизації

1. Документація щодо стандартизованої транзакції із револьверної сек'юритизації має передбачати підстави здійснення викупу або часткового дострокового погашення сек'юритизаційних цінних паперів або підстави для завершення револьверного періоду сек'юритизації, включаючи щонайменше наступне:

1) погіршення кредитної якості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів, до або нижче встановленого рівня;

2) невиконання умов транзакції із сек'юритизації щодо включення до пулу сек'юритизованих активів нових фінансових активів, які б відповідали встановленим критеріям кредитної якості, у встановлені строки та/або у встановлених обсягах (має бути визначено в якості підстави для завершення револьверного періоду);

3) у випадку традиційної сек'юритизації – настання неплатоспроможності оригізатора або управителя фінансовими активами;

4) у випадку традиційної сек'юритизації – зниження вартості фінансових активів, включених до пулу сек'юритизованих активів, нижче встановленого рівня (має бути визначено в якості підстави для викупу або часткового дострокового погашення сек'юритизаційних облігацій);

5) у випадку синтетичної сек'юритизації – досягнення встановленого розміру втрат за пулом сек'юритизованих активів.

2. Комісія розробляє, затверджує та публікує на своєму офіційному веб-сайті методичні рекомендації щодо виконання вимог, встановлених цією статтею.

Глава 8. Порядок реєстрації стандартизованої транзакції із сек'юритизації

Стаття 50. Повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації та Реєстр стандартизованих транзакцій із сек'юритизації

1. Оригінатор та/або спонсор зобов'язані до початку розміщення сек'юритизаційних цінних паперів або укладення інструмента кредитного захисту у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту в рамках стандартизованої транзакції із сек'юритизації надати повідомлення Комісії про відповідність такої транзакції із сек'юритизації вимогам глави 5 або 6 цього розділу, залежно від виду транзакції (повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації). У випадку транзакції із револьверної сек'юритизації додатково враховуються вимоги статті 49 цього Закону.

У разі якщо протягом строку обігу сек'юритизаційних цінних паперів, емісія яких здійснена в рамках стандартизованої транзакції із сек'юритизації, або строку дії інструмента кредитного захисту у формі незабезпеченого гарантійного зобов'язання чи деривативного контракту, укладеного в рамках стандартизованої транзакції із сек'юритизації, оригінатору та/або спонсору стає відомо, що відповідна транзакція не відповідає або припинила відповідати вимогам глави 5 або 6 цього розділу, статті 49 цього Закону (залежно від виду транзакції), така особа невідкладно направляє відповідне повідомлення Комісії.

Вимоги до змісту повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації, повідомлення про те, що транзакція із сек'юритизації не відповідає або припинила відповідати вимогам до стандартизованої транзакції із сек'юритизації, порядок та строки надання таких повідомлень встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

2. Комісія у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами, забезпечує ведення та публікацію на своєму офіційному веб-сайті реєстру транзакцій із сек'юритизації, які відповідно до отриманих повідомлень відповідають вимогам глави 5 або 6 цього розділу, з урахуванням статті 49 цього Закону (залежно від виду транзакції), а також отриманих повідомлень про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації (Реєстр стандартизованих транзакцій із сек'юритизації).

3. Комісія забезпечує протягом 2 робочих днів:

1) внесення транзакції із сек'юритизації, щодо якої було належним чином подано повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації, до Реєстру стандартизованих транзакцій із сек'юритизації;

2) внесення до Реєстру стандартизованих транзакцій із сек'юритизації інформації про факт визначення включеної до переліку транзакції із

сек'юритизації як такої, що не відповідає або припинила відповідати вимогам глави 5 або 6 цього розділу, статті 49 цього Закону (залежно від виду транзакції), за рішенням Комісії або за повідомленням оригінатора та/або спонсора;

3) внесення до Реєстру стандартизованих транзакцій із сек'юритизації інформації про застосування Комісією заходів впливу контрольного характеру та інших заходів правозастосування щодо відповідної транзакції із сек'юритизації.

4. Оригінатор, спонсор та/або СПФ можуть залучати послуги агента з верифікації для перевірки відповідності транзакції із сек'юритизації вимогам глави 5 або 6 цього розділу, з урахуванням статті 49 цього Закону (залежно від виду транзакції). Залучення послуг агента з верифікації не звільняє оригінатора, спонсора та/або СПФ від відповідальності за порушення вимог цього Закону. У разі залучення оригінатором, спонсором та/або СПФ послуг агента з верифікації повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації повинно зазначати про проведення перевірки відповідності транзакції із сек'юритизації вимогам глави 5 або 6 цього розділу, з урахуванням статті 49 цього Закону (залежно від виду транзакції), агентом з верифікації, включаючи його найменування, місцезнаходження та інформацію про авторизацію Комісією.

Стаття 51. Діяльність агента з верифікації стандартизованої сек'юритизації, що потребує авторизації

1. Агент з верифікації у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії, здійснює оцінку відповідності транзакції із сек'юритизації вимогам до стандартизованої транзакції із сек'юритизації, встановленим у главах 5 і 6 цього розділу.

2. Комісія у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами, здійснює авторизацію юридичних осіб, які мають намір провадити діяльність агента з верифікації.

3. Авторизація здійснюється шляхом включення юридичних осіб до Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек'юритизації (далі – Реєстр агентів з верифікації).

4. Порядок ведення Реєстру агентів з верифікації та оприлюднення інформації з нього встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

5. Нагляд та контроль за провадженням діяльності агента з верифікації здійснюються Комісією.

6. Провадження діяльності агента з верифікації здійснюється на підставі відповідних договорів, вимоги до яких встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

7. Інші вимоги до агента з верифікації та порядку провадження ним діяльності встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 52. Особи, які мають право провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек'юритизації

1. Юридичні особи, у тому числі професійні учасники ринків капіталу та організованих товарних ринків, провадять діяльність агента з верифікації за умови їх включення до Реєстру агентів з верифікації.

Юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України, не може бути включена до Реєстру агентів з верифікації та не може провадити діяльність агента з верифікації.

2. Вимоги до особи, яка має намір провадити діяльність агента з верифікації, для включення її до Реєстру агентів з верифікації встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Особи, які провадять діяльність агента з верифікації, зобов'язані дотримуватися зазначених вимог протягом усього періоду провадження ними такої діяльності.

3. Юридична особа має право провадити діяльність агента з верифікації виключно після її включення до Реєстру агентів з верифікації.

Провадження особою діяльності агента з верифікації без включення до Реєстру агентів з верифікації забороняється.

Стаття 53. Порядок авторизації агента з верифікації стандартизованої сек'юритизації

1. Особа, яка має намір провадити діяльність агента з верифікації, для включення її до Реєстру агентів з верифікації подає до Комісії заяву про включення до Реєстру агентів з верифікації разом з інформацією відповідно до вимог, у порядку, строки та за формою, що встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Заява про включення до Реєстру агентів з верифікації разом з документами та інформацією подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених її нормативно-правовими актами вимог. Реєстрація такої заяви підтверджується надісланим Комісією електронним повідомленням.

2. У разі внесення змін до інформації та/або документів, поданих відповідно до частини першої цієї статті, або будь-яких інших змін, що можуть вплинути на оцінку відповідності агента з верифікації вимогам законодавства, особа, яка провадить діяльність агента з верифікації, зобов'язана повідомити про це Комісію у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії, офіційним каналом зв'язку.

3. Комісія протягом 20 робочих днів з дня отримання заяви про включення до Реєстру агентів з верифікації разом з документами та інформацією повідомляє юридичну особу, яка має намір провадити діяльність агента з верифікації, офіційним каналом зв'язку про підтвердження отримання повного переліку документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім'я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв'язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду заяви про включення до Реєстру агентів з верифікації та доданих до неї документів Комісією, або про залишення заяви про включення до Реєстру агентів з верифікації та доданих до неї документів без руху у зв'язку з виявленням недоліків, а саме отриманням неповного переліку документів або поданням заяви та документів з порушенням

вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

Перед винесенням постанови про включення або про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації Комісія у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами, надає можливість юридичній особі, яка має намір провадити діяльність агента з верифікації, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у заяві про включення до Реєстру агентів з верифікації.

Документи, подані для отримання авторизації, не повинні містити недостовірну та/або оманливу інформацію, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких такий заявник був включений до Реєстру агентів з верифікації.

4. Комісія виносить постанову про включення або відмову у включенні юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації протягом 40 робочих днів з дня отримання всіх документів, передбачених законодавством.

Комісія виносить постанову про включення юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації за умови, що заявник відповідає усім вимогам законодавства. З метою перевірки дотримання заявником таких вимог Комісія може провести інспекцію у порядку, встановленому статтею 33 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

5. У разі винесення постанови про включення юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації Комісія включає таку юридичну особу до Реєстру агентів з верифікації.

У разі винесення постанови про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації Комісія офіційним каналом зв'язку повідомляє юридичну особу про причини відмови протягом п'яти робочих днів з дня винесення постанови.

6. Комісія виносить постанову про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації виключно з таких підстав:

1) невідповідність юридичної особи, яка має намір провадити діяльність агента з верифікації вимогам законодавства;

2) невідповідність документів, поданих на погодження, вимогам законодавства;

3) наявність у документах неповної та/або взаємовиключної, та/або неузгодженої, та/або недостовірної інформації;

4) невідповідність засобів, що забезпечують провадження діяльності агента з верифікації, вимогам законодавства;

5) неусунення юридичною особою, яка має намір провадити діяльність агента з верифікації, недоліків, зазначених у повідомленні про залишення заяви та доданих до неї документів без руху, у тому числі неусунення таких недоліків у визначений у такому повідомленні строк.

Постанова Комісії про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації може бути оскаржена у судовому порядку.

Після усунення причин, що стали підставою для винесення постанови про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру агентів з верифікації, юридична особа може повторно звернутися із заявою про включення до Реєстру агентів з верифікації.

Стаття 54. Виключення особи, яка провадить діяльність агента з верифікації стандартизованої сек'юритизації, з Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек'юритизації

1. Комісія має право виключити особу, яка провадить діяльність агента з верифікації, з Реєстру агентів з верифікації з однієї з таких підстав:

1) заява особи, яка провадить діяльність агента з верифікації;

2) встановлення факту непроведення діяльності агента з верифікації протягом шести місяців поспіль;

3) встановлення факту подання недостовірної, неправдивої та/або оманливої інформації особою, яка провадить діяльність агента з верифікації, для включення її до Реєстру агентів з верифікації;

4) встановлення факту включення особи до Реєстру агентів з верифікації внаслідок вчинення нею протиправних дій;

5) встановлення факту невідповідності особи, яка провадить діяльність агента з верифікації, вимогам законодавства до особи для включення особи до Реєстру агентів з верифікації;

6) встановлення факту системного порушення особою, яка провадить діяльність агента з верифікації, або повторного протягом одного календарного року порушення вимог законодавства на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

2. Порушення на ринках капіталу та організованих товарних ринках вважається вчиненим системно, якщо:

1) таке порушення є повторним порушенням тих самих норм законодавства, вчиненим протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення, за умови що постанову Комісії, якою встановлено таке повторне порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Комісії про притягнення до відповідальності за повторне порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Комісію права виключити особу з Реєстру агентів з верифікації відповідно до цього пункту;

2) таке порушення є третім протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення порушенням будь-яких норм такого законодавства, за умови що постанову Комісії, якою було встановлено таке третє порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Комісії про притягнення до відповідальності за третє порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Комісію права виключити особу з Реєстру агентів з верифікації відповідно до цього пункту.

3. Постанова Комісії про виключення особи, яка провадить діяльність агента з верифікації, з Реєстру агентів з верифікації, може бути оскаржена в судовому порядку.

Комісія офіційним каналом зв'язку повідомляє особу, зазначену в частині першій цієї статті, про винесення постанови про виключення особи, яка провадить діяльність агента з верифікації, з Реєстру агентів з верифікації, протягом п'яти робочих днів з дня такого виключення. До повідомлення Комісії про виключення особи, яка провадить діяльність агента з верифікації, з Реєстру з верифікації, додається відповідна постанова, яка повинна зазначати підстави такого виключення.

РОЗДІЛ III. ОБЛІГАЦІЇ З ПОКРИТТЯМ

Глава 1. Загальні положення

Стаття 55. Поняття та характеристики облігацій з покриттям

1. Облігаціями з покриттям є облігації, емітентом яких є кредитна установа, забезпечені заставою активів покриття, які відокремлені від іншого майна емітента в один із таких способів:

- 1) шляхом їх передачі СПФ відповідно до положень цього Закону; або
- 2) шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі СПФ.

2. Умови проспекту (рішення про емісію) облігацій з покриттям мають забезпечуватись наявністю таких прав власників облігацій з покриттям та контрагентів за деривативними фінансовими інструментами, які відповідають вимогам статті 74 цього Закону:

- 1) права вимоги до емітента облігацій з покриттям;
- 2) у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям, пріоритетне право на надходження (в тому числі майбутні) від активів покриття;
- 3) у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям та недостатності надходжень від активів покриття для задоволення вимог власників облігацій з покриттям та контрагентів за деривативними фінансовими інструментами, право вимоги до емітента облігацій з покриттям в тій самій черзі, що й вимоги інших кредиторів, які не є пов'язаними особами та вимоги яких не забезпечені заставою.

3. Розмір вимог, передбачених частиною другої цієї статті, не може перевищувати розміру грошових зобов'язань за облігаціями з покриттям.

4. Облігаціями з покриттям не підлягають автоматичному достроковому погашенню у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям. Порядок виконання зобов'язань за облігаціями з покриттям у випадку

неплатоспроможності емітента визначається проспектом (рішенням про емісію) облігацій з покриттям з урахуванням вимог цього Закону.

5. Слова «облігації з покриттям» та похідні від них у найменуванні цінних паперів дозволяється використовувати виключно щодо цінних паперів, які відповідають вимогам цього Закону на момент здійснення емісії.

6. Слова «облігація з покриттям (преміум)» та похідні від них у найменуванні цінних паперів дозволяється використовувати виключно щодо облігацій з покриттям, які відповідають вимогам цього Закону та пулу покриття за якими сформований з активів покриття, визначених у пункті 1 частини другої статті 64 цього Закону.

Стаття 56. Порядок емісії облігацій з покриттям

1. До емісій та обігу облігацій з покриттям застосовуються положення законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки з урахуванням вимог та особливостей, встановлених цим Законом.

Стаття 57. Програма облігацій з покриттям

1. Емісія облігацій з покриттям здійснюється виключно за програмою облігацій з покриттям, погодженою Комісією відповідно до цього Закону.

2. Програма облігацій з покриттям має передбачати:

1) загальні характеристики облігацій з покриттям, емісія яких здійснюватиметься за програмою облігацій з покриттям, а також категорії інвесторів, серед яких планується розміщення облігацій з покриттям;

2) максимальну сукупну номінальну вартість облігацій з покриттям, емісія яких здійснюватиметься за програмою облігацій з покриттям, або порядок її визначення;

3) характеристики активів покриття, які включатимуться до складу пулу покриття за програмою облігацій з покриттям, які відповідають вимогам цього Закону;

4) випадки та порядок заміни або вилучення активів покриття;

5) випадки, характеристики та порядок включення активів заміщення до складу пулу покриття;

6) випадки, характеристики та порядок включення деривативних фінансових інструментів до складу активів покриття;

7) рівень обов'язкового та необов'язкового надлишкового забезпечення за програмою облігацій з покриттям;

8) умови щодо підтримання ліквідності, зокрема розмір буферу ліквідності та порядок його формування;

9) опис систем управління ризиками та контролю, які забезпечують безперервне дотримання умов програми облігацій з покриттям та вимог цього Закону, включаючи визначення особи контролера пулу покриття;

10) опис складу посадових осіб та персоналу, відповідальних за програму облігацій з покриттям, із зазначенням їхньої кваліфікації та досвіду у відповідній сфері;

11) порядок, періодичність та зміст розкриття інформації емітентом облігацій з покриттям.

3. Програма облігацій з покриттям може містити інші положення, визначені емітентом або встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

4. Вимоги до змісту положень та інформації, які має містити програма облігацій з покриттям, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

5. Програма облігацій з покриттям може складатися з одного чи кількох різних документів.

6. Програма облігацій з покриттям може передбачати емісію кількох випусків облігацій з покриттям.

7. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний забезпечувати дотримання вимог до програми облігацій з покриттям, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 58. Відтермінування погашення облігацій з покриттям

1. Програмою облігацій з покриттям може бути передбачена емісія облігацій з покриттям з можливістю відтермінування (перенесення кінцевого терміну) погашення без згоди власників облігацій з покриттям за умови дотримання вимог, встановлених цією статтею.

2. Обставинами, за настання яких кінцевий термін погашення облігацій з покриттям може бути перенесений відповідно до частини першої цієї статті, є:

1) неплатоспроможність емітента облігацій з покриттям;

2) настання обставин, що свідчать про нездатність емітента своєчасно виконати зобов'язання за облігаціями з покриттям, в тому числі через суттєве погіршення стану ліквідності пулу покриття.

3. Перенесення кінцевого терміну погашення облігацій з покриттям відповідно до частини першої цієї статті відбувається:

1) у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої цієї статті - за рішенням спеціального адміністратора / автоматично з дати відкриття провадження у справі про банкрутство стосовно емітента облігацій з покриттям (а щодо банків - віднесення до категорії неплатоспроможних) ;

2) у випадку, передбаченому пунктом 2 частини другої цієї статті - за рішенням Комісії.

4. Перенесення кінцевого терміну погашення облігацій з покриттям відповідно до частини першої цієї статті може бути здійснено одноразово та на строк не більше дванадцяти місяців.

5. Змінений кінцевий термін погашення облігацій з покриттям має бути визначений конкретно календарною датою або визначений таким чином, що дозволяє однозначно встановити таку календарну дату настання випадку відтермінування погашення.

6. Перенесення кінцевого строку погашення облігацій з покриттям відповідно до частини першої цієї статті не впливає на черговість задоволення вимог власників облігацій з покриттям у процедурі неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям.

7. Перенесення кінцевого строку погашення облігацій з покриттям відповідно до частини першої цієї статті не може призводити до зміни черговості термінів погашення облігацій з покриттям різних випусків за однією програмою облігацій з покриттям.

8. Перенесення кінцевого строку погашення облігацій з покриттям відповідно до частини першої цієї статті не впливає на права власників облігацій з покриттям, передбачених частиною другою статті 55 цього Закону.

9. У випадку здійснення емісії облігацій з покриттям з можливістю відтермінування (перенесення кінцевого терміну) погашення відповідно до частини першої цієї статті, емітент облігацій з покриттям зобов'язаний зазначити у проспекті (рішенні про емісію) облігацій з покриттям інформацію, яка є достатньою для оцінки інвесторами ризиків, пов'язаних з такими облігаціями з покриттям. Така інформація щонайменше має включати:

1) умову про можливість відтермінування (перенесення кінцевого терміну) погашення облігацій з покриттям;

2) обставини, за настання яких кінцевий термін погашення облігацій з покриттям може бути перенесений, передбачені цією статтею;

3) вплив відкриття провадження у справі про банкрутство стосовно емітента облігацій з покриттям (а щодо банків - віднесення до категорії неплатоспроможних) на перенесення терміну погашення облігацій з покриттям;

4) повноваження Комісії та спеціального адміністратора, пов'язані із перенесенням кінцевого терміну погашення облігацій з покриттям.

10. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються додаткові вимоги щодо перенесення кінцевого строку погашення облігацій з покриттям за цією статтею, в тому числі щодо обставин, що свідчать про нездатність емітента своєчасно виконати зобов'язання за облігаціями з покриттям, умов та порядку їх визначення, а також умов та порядку прийняття рішення про перенесення кінцевого строку погашення облігацій з покриттям, вимог до діяльності емітента облігацій з покриттям, спеціального адміністратора та контролера пулу покриття у період після перенесення кінцевого терміну погашення облігацій з покриттям.

Глава 2. Погодження програми облігацій з покриттям

Стаття 59. Погодження програми облігацій з покриттям

1. Емітент може здійснювати емісію облігацій з покриттям виключно після погодження програми облігацій з покриттям, за якою здійснюється емісія облігацій з покриттям.

Стаття 60. Оприлюднення Комісією інформації про програми облігацій з покриттям

1. Комісія публікує інформацію про програми облігацій з покриттям, щодо яких були звернення щодо погодження, на своєму офіційному веб-сайті та забезпечує його актуалізацію.

2. Порядок, строки та інформація, що підлягають публікації відповідно до частини першої цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 61. Порядок погодження програми облігацій з покриттям

1. З метою отримання погодження програми облігацій з покриттям особа, яка має намір здійснювати емісію облігацій з покриттям, звертається із відповідною заявою до Комісії.

2. Документи та інформація, які подаються для погодження програми облігацій з покриттям, а також порядок та строки їх подачі та вимоги до них визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

3. Комісія протягом 3 робочих днів з дня отримання документів надає особі-заявнику підтвердження отримання повного переліку документів та інформації, передбачених цією статтею, із зазначенням контактної інформації (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), посада, номери засобів зв'язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду заяви та доданих до неї документів Комісією, або про залишення заяви про надання погодження без руху у зв'язку з поданням документів та інформації не в повному обсязі або з порушенням вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії, із зазначенням строку та способу усунення виявлених недоліків.

Документи, подані для погодження програми облігацій з покриттям, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких він отримав погодження програми облігацій з покриттям.

4. Протягом строку розгляду заяви про надання погодження програми облігацій з покриттям, але не пізніше ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, встановленого частиною п'ятою цієї статті, Комісія може одноразово письмово витребувати у заявника додаткову інформацію в чіткій та однозначній формі для уточнення даних, наданих разом із заявою про погодження програми облігацій з покриттям. Строк розгляду заяви та доданих до неї документів продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

З дня отримання відповіді на запит додаткової інформації та протягом строку, що залишився до закінчення розгляду документів, встановленого частиною п'ятою цієї статті, але не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення такого строку, Комісія у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу заяви та доданих до неї документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши в чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебігу строку розгляду документів.

5. Комісія в порядку, установленому її нормативно-правовими актами, виносить постанову про погодження програми облігацій з покриттям чи про відмову у її погодженні протягом 150 днів з дня надходження заяви та доданих до неї документів, передбачених цією статтею. У разі відсутності іноземних юридичних або фізичних осіб у структурі програми облігацій з покриттям такий строк становить 90 днів. Про винесену постанову Комісія протягом п'яти робочих днів повідомляє заявника офіційним каналом зв'язку та/або шляхом направлення відповідного листа.

Програма облігацій з покриттям погоджується Комісією за умови відсутності підстав для відмови у погодженні.

Стаття 62. Підстави для відмови у погодженні програми облігацій з покриттям

1. Комісія відмовляє у погодженні програми облігацій з покриттям у разі, якщо:

1) документи, подані для погодження, містять неповну та/або взаємовиключну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або взаємовиключну інформацію, виключно за умови, що Комісія протягом строку розгляду таких документів здійснила заходи, передбачені частиною четвертою статті 61 цього Закону, спрямовані на отримання додаткової інформації та відповідних уточнень щодо неї;

2) заявник, програма облігацій з покриттям та/або подані заявником документи не відповідають вимогам цього Закону та вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, щодо здійснення емісії облігацій з покриттям;

3) заявник не усунув недоліки, зазначені у повідомлення про залишення заяви про погодження програми облігацій з покриттям та доданих до неї документів без руху, у тому числі не усунув недоліки у визначений у такому повідомленні строк.

2. Постанова Комісії про відмову у погодженні програми облігацій з покриттям повинна бути обґрунтованою та зазначати конкретну причину (конкретні причини), що зумовила (зумовили) таку відмову.

Стаття 63. Підстави для анулювання погодження програми облігацій з покриттям

1. Комісія має скасувати погодження програми облігацій з покриттям у разі, якщо:

1) особа, що отримала погодження програми облігацій з покриттям, подала до Комісії письмову заяву з проханням анулювати погодження;

2) документи, подані особою, що отримала погодження програми облігацій з покриттям, для отримання такого погодження, містять недостовірну інформацію;

3) особа, що отримала погодження програми облігацій з покриттям, не відповідає вимогам, встановленим цим Законом для отримання погодження;

4) особа, що отримала погодження програми облігацій з покриттям, вчинила системне або грубе порушення положень цього Закону;

5) особа, що отримала погодження програми облігацій з покриттям, не здійснювала емісії облігацій з покриттям протягом 36 місяців з дати отримання погодження програми облігацій з покриттям або погашення останнього випуску облігацій з покриттям за такою програмою.

2. Комісія має право скасувати анулювати погодження програми облігацій з покриттям за заявою особи, яка отримала погодження, за умови, якщо всі

облігації з покриттям за відповідною програмою є погашеними на момент подачі відповідної заяви про анулювання погодження.

3. Критерії порушення, які становлять системне порушення або грубе порушення, передбачені пунктом 4 частини першої цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Глава 3. Активи покриття

Стаття 64. Прийнятні активи покриття

1. Прийнятними активами покриття є:

1) активи покриття відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, та за умови, що емітент облігації дотримується вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії;

2) права вимоги за позиками або кредитами, наданими суб'єктам господарювання державного або комунального сектору економіки, або забезпечені порукою таких суб'єктів, які відповідають вимогам, встановленим статтею 65 цього Закону;

3) інші активи покриття, визначені Комісією, як відповідають вимогам, встановленим статтею 66 цього Закону.

2. Активи покриття у складі пулу покриття, які не відповідають або припиняють відповідати вимогам прийнятності, встановленим цим Законом, не враховуються при визначенні розміру активів покриття для цілей статті 75 цього Закону.

Стаття 65. Вимоги до позик та кредитів, наданих суб'єктам господарювання державного або комунального сектору економіки, або забезпечених порукою таких суб'єктів у складі активів покриття

1. Права вимоги за позиками або кредитами, наданими суб'єктам господарювання державного або комунального сектору економіки, або забезпечені порукою таких суб'єктів, можуть включатись до складу пулу покриття у якості основних активів покриття виключно у випадках, коли надлишкове забезпечення облігацій з покриттям є не меншим ніж 10 відсотків.

2. Суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, права вимоги до якого включаються до складу пулу покриття, мають відповідати таким критеріям:

1) такий суб'єкт надає суспільно значущі послуги на підставі ліцензії, документу дозвільного характеру або акта органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, яким на такого суб'єкта покладено надання відповідних послуг;

2) такий суб'єкт підлягає нагляду з боку відповідного органу державної влади;

3) такий суб'єкт має права та повноваження на отримання доходу в одній або декількох формах, наведених нижче:

а) права та повноваження щодо отримання та зміну (в тому числі підвищення) розміру тарифів або інших подібних платежів за надані послуги з метою забезпечення своєї платоспроможності;

б) передбачене законом право на отримання безповоротного фінансування у розмірі, достатньому для забезпечення платоспроможності такого суб'єкта; або

в) договірний або інший юридичний механізм про передачу доходів та збитків органу державної влади або органу місцевого самоврядування.

Стаття 66. Вимоги до інших активів покриття

1. Інші забезпечені права вимоги можуть бути включені до складу активів покриття, якщо:

1) таке право вимоги є правом грошової вимоги, мінімальна сума якої може бути встановлена у будь-який момент;

2) правочин, на підставі якого існує таке право вимоги, є дійсним та чинним;

3) таке право вимоги може бути реалізовано в судовому порядку;

4) таке право вимоги не обумовлене жодною обставиною, окрім настання терміну виконання відповідного зобов'язання боржника;

5) таке право вимоги забезпечене заставою, іпотекою або іншим обтяженням майна, яке відповідає вимогам частини другої цієї статті;

6) договір застави, іпотеки або іншого обтяження, що забезпечує таке право вимоги, або інший правочин, на підставі якого виникла така застава, іпотека або інше обтяження, є дійсним та чинним;

7) обтяження майна було належним чином зареєстровано відповідно до законодавства;

8) договір застави, іпотеки або іншого обтяження, інший правочин, на підставі якого виникла така застава, іпотека або інше обтяження, передбачає право обтяжувача на звернення стягнення на предмет обтяження як шляхом позасудового врегулювання, так і на підставі рішення суду.

2. Майно, яке становить предмет обтяження, що забезпечує права вимоги, визначені в частині першій цієї статті, має відповідати таким вимогам:

1) якщо предметом обтяження є фізичний актив забезпечення, то його оцінка може бути проведена на підставі загальноприйнятих стандартах оцінки для відповідного типу майна;

2) якщо предметом обтяження є фінансовий актив, то боржником за таким фінансовим активом є банк, інша кредитна установа, держава, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна, міська, селищна або сільська рада.

3. Право вимоги, забезпечене заставою, іпотекою або іншим обтяженням майна, визначеного в пункті 1 частини другої цієї статті, враховується у складі активів покриття в розмірі, що не перевищує меншу з таких двох величин:

1) розмір права вимоги, забезпеченого заставою, іпотекою або іншим обтяженням; та

2) 70 відсотків вартості майна, що становить предмет застави, іпотеки або іншого обтяження.

4. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний до включення прав вимоги, визначених цією статтею до складу активів покриття, забезпечити проведення оцінки можливості реалізації в судовому порядку таких прав вимоги, а також можливості звернення стягнення в судовому порядку на предмет застави, іпотеки або іншого обтяженням, що забезпечує такі права вимоги.

Стаття 67. Вимоги до оцінки майна, що є предметом забезпечення

1. Якщо предметом застави, іпотеки або іншого забезпечувального обтяження за активом покриття є фізичний актив забезпечення, на момент включення відповідного активу покриття до складу пулу покриття, має існувати актуальна незалежна оцінка відповідного фізичного активу забезпечення.

2. Незалежна оцінка має бути проведена суб'єктом оціночної діяльності відповідно до законодавства про оцінку майна.

3. Під час проведення незалежної оцінки суб'єкт оціночної діяльності зобов'язаний задокументувати оцінку у прозорий та чіткий спосіб та скласти звіт про оцінку майна з дотриманням законодавства про оцінку майна.

4. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний забезпечувати моніторинг та актуалізацію оцінки вартості відповідного фізичного активу забезпечення.

5. Інші вимоги до проведення оцінки відповідно до цієї статті встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 68. Вимоги до страхування майна, що є предметом забезпечення

1. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний забезпечити, що будь-який фізичний актив забезпечення є належним чином застрахованим від ризику пошкодження або знищення протягом усього часу перебування відповідного забезпеченого активу покриття у складі пулу покриття.

2. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний забезпечити, що вигодонабувачем за відповідними договорами страхування є:

1) СПФ - у випадку відокремлення активів покриття шляхом їх передачі СПФ відповідно до положень цього Закону;

2) емітент облігацій з покриттям - у випадку відокремлення активів покриття шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі СПФ. При цьому право вимоги страхової виплати та отримані кошти страхової виплати включаються до складу активів покриття та підлягають відокремленню відповідно до статті 15 цього Закону.

3. Вимоги до страхування фізичних активів забезпечення, передбачені цією статтею, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 69. Реєстр активів покриття

1. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний створити та вести реєстр активів покриття.

2. Реєстр активів покриття ведеться в електронній формі та має містити актуальну інформацію про активи покриття.

3. Порядок ведення реєстру активів покриття, включаючи інформацію, що підлягає реєстрації для кожного активу покриття, а також порядок внесення та

вилучення активів покриття, визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 70. Місцезнаходження майна, що є предметом активів забезпечення

1. Майно, що є предметом застави або іпотеки у складі активів забезпечення, має знаходитись на території України, крім випадків, встановлених цим Законом.

2. Забороняється включення до складу активів забезпечення майна, що знаходиться на будь-якій з таких територій:

1) території держави, що здійснює збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;

2) тимчасово окупованій території України;

3) території держав, що належать до зони ризику відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

3. Допускається включення до складу активів забезпечення майна, що знаходиться на території держав-членів Європейського Союзу, за умови відповідності такого майна та способів забезпечення ним активів покриття вимогам цього Закону.

4. Інші випадки та умови, за яких допускається наявність у складу активів забезпечення майна, що знаходиться за межами території України, вимоги до такого майна та вимоги до способів забезпечення таким майном відповідних активів покриття встановлюються нормативно-правовими актами Комісії. При встановленні таких випадків Комісія враховує необхідність забезпечення того, щоб забезпечення щодо такого майна надавало рівень захисту прав, аналогічний рівню захисту, що надає забезпечення щодо майна, розташованого в Україні, а також щоб звернення стягнення на таке майно було юридично можливим у спосіб, що є за своїм ефектом та наслідками еквівалентним зверненню стягнення на майно, розташоване в Україні.

5. Майно, що є предметом забезпечення у складі активів забезпечення, що знаходиться за межами території України має відповідати вимогам глави 2 розділу II цього Закону.

Стаття 71. Внутрішньогрупові структури облігацій з покриттям

1. Емітент облігацій з покриттям, що належить до фінансової групи, має право здійснювати емісію облігацій з покриттям (далі – зовнішні облігації з покриттям), активами покриття за якими є облігації з покриттям, емісію яких здійснює інша кредитна установа, що належить до тієї самої фінансової групи (далі – внутрішні облігації з покриттям).

2. Використання структур, передбачених частиною першою цієї статті, дозволяється за умови дотримання таких мінімальних вимог:

1) внутрішні облігації з покриттям розміщуються шляхом продажу емітенту зовнішніх облігацій з покриттям;

2) внутрішні облігації з покриттям використовуються як активи покриття для зовнішніх облігацій з покриттям та відображаються на балансі СПФ, яка є власником активів покриття за зовнішніми облігаціями з покриттям (якщо

відокремлення активів покриття за зовнішніми облігаціями з покриттям здійснюється шляхом їх передачі СПФ відповідно до положень цього Закону) або на балансі емітента зовнішніх облігацій з покриттям (якщо відокремлення активів покриття за зовнішніми облігаціями з покриттям здійснюється шляхом їх внесення до реєстру активів покриття відповідно до статті 69 цього Закону без їх передачі СПФ);

3) пул покриття для зовнішніх облігацій з покриттям складається виключно з внутрішніх облігацій з покриттям, емісія яких здійснена однією кредитною установою, що належить до фінансової групи;

4) розміщення зовнішніх облігацій з покриттям здійснюється серед осіб, які не належать до фінансової групи емітента облігацій з покриттям.

5) внутрішні облігації з покриттям та зовнішні облігації з покриттям на момент їх емісії відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, та забезпечені прийнятними активами покриття, визначеними цим Законом;

6) у випадку, якщо емітентом внутрішніх облігацій з покриттям є іноземна юридична особа, активи покриття внутрішніх облігацій з покриттям мають відповідати вимогам, встановленим цим Законом для зовнішніх облігацій з покриттям.

3. Інші вимоги до внутрішніх облігацій з покриттям та зовнішніх облігацій з покриттям встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 72. Об'єднані структури пулу покриття

1. Емітент облігацій з покриттям має право включати до складу пулу покриття активи, придбані в іншій кредитній установі, за умови, що такі активи відповідають усім вимогам цього Закону. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний забезпечити відповідність придбаних активів вимогам, встановленим цим Законом, у разі включення таких активів до пулу покриття.

2. У випадках, встановлених нормативно-правовими актами Комісії, емітент облігацій з покриттям має право включати до складу пулу покриття активи, що були створені юридичною особою, яка не є кредитною установою, за умови що емітент здійснив одну з таких дій:

1) провів оцінку стандартів створення відповідних активів такої юридичної особи та підтвердив їхню відповідності стандартам, що застосовуються емітентом облігацій з покриттям; або

2) самостійно провів повну та всебічну оцінку боржинка за кожним таким активом покриття.

3. Вимоги, порядок та строки проведення оцінки, передбаченої частиною другою цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 73. Структура пулу покриття

1. До складу пулу покриття можуть включатись виключно основні активи покриття, що мають однорідні параметри.

2. Активи заміщення включаються до складу пулу покриття для цілей підтримання належного рівня ліквідності пулу покриття.

3. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються:

1) вимоги до структури пулу покриття, в тому числі щодо визначення характеристик основних активів покриття, а також щодо забезпечення диверсифікації ризиків пулу покриття в частині структурних особливостей та концентрації активів;

2) вимоги до активів заміщення, що включаються до складу пулу покриття;

3) граничний розмір активів заміщення у складі пулу покриття, а також граничний розмір прав вимоги за деривативними фінансовими інструментами у складі пулу покриття.

4. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються умови, за яких емітенту облігацій з покриттям дозволяється включати до складу пулу покриття основні активи покриття, що мають відмінні характеристики в частині їх структурних особливостей, строку погашення або параметрів ризику.

Стаття 74. Деривативні фінансові інструменти у складі пулу покриття

1. Права вимоги за деривативними фінансовими інструментами можуть бути включені до складу пулу покриття за дотримання таких умов:

1) права вимоги за деривативними контрактами включаються до пулу покриття виключно для цілей захисту (хеджування) від ризиків, пов'язаних із активами у складі пулу покриття, в обсязі, що відповідає рівню відповідних ризиків, та виключаються з пулу покриття у випадку припинення відповідного ризику;

2) умови деривативних фінансових інструментів підтверджуються належними документами;

3) права вимоги за деривативними контрактами належним чином відокремлені від іншого майна емітента облігацій з покриттям відповідно до вимог цього Закону;

4) деривативні фінансові інструменти не можуть бути припинені або розірвані у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям;

5) деривативні фінансові інструменти відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії відповідно до частини другої цієї статті.

2. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються:

1) критерії прийнятності контрагентів за операціями хеджування за відповідними деривативними фінансовими інструментами;

2) вимоги до документації, що надається у зв'язку з деривативними фінансовими інструментами, включеними до складу пулу покриття;

3) вимог до забезпечення (маржі) за такими деривативними фінансовими інструментами, а також вимог до нетінгу та/або зарахування зустрічних вимог за такими деривативними фінансовими інструментами;

4) інші вимоги до деривативних фінансових інструментів, що можуть включатись до складу пулу покриття.

Глава 4. Вимоги до рівня покриття та ліквідності

Стаття 75. Вимоги до рівня покриття

1. З метою забезпечення захисту прав власників облігацій з покриттям емітент облігацій з покриттям зобов'язаний забезпечити, щоб розмір активів покриття протягом усього строку обігу облігацій з покриттям був не менший ніж розмір усіх зобов'язань за такими облігаціями з покриттям.

2. Для цілей визначення розміру зобов'язань щодо облігацій з покриттям відповідно до частини першої цієї статті до складу таких зобов'язань включаються:

- 1) зобов'язання щодо сплати номінальної суми облігацій з покриттям;
- 2) зобов'язання щодо платежів зі сплати процентів за облігаціями з покриттям;
- 3) зобов'язання щодо платежів за деривативними фінансовими інструментами, які включені у пул покриття відповідно до статті 74 цього Закону;
- 4) зобов'язання щодо здійснення очікуваних витрат, пов'язаних із обігом та припиненням обігу облігацій з покриттям, а також витрат, пов'язаних з програмою облігацій з покриттям.

3. Для цілей визначення розміру активів покриття відповідно до частини першої цієї статті до складу активів покриття включаються:

- 1) основні активи покриття;
- 2) активи заміщення, в тому числі активи, що складають буфер ліквідності, та права вимоги за деривативними фінансовими інструментами, які включені у пул покриття відповідно до статті 74 цього Закону.

4. При визначенні розміру активів покриття відповідно до частини першої цієї статті не враховуються права вимоги за активами покриття в частині, яка не покривається вартістю предмета застави, іпотеки або іншого обтяження, у разі дефолту боржника за такими активами покриття.

5. Порядок та методи визначення розміру та складу зобов'язань за облігаціями з покриттям, розміру активів покриття (в тому числі деривативів), включаючи порядок врахування процентів, що нараховуються за облігаціями з покриттям та за активами покриття, а також очікуваних витрат, пов'язаних із обігом та припиненням обігу облігацій з покриттям, та витрат, пов'язаних з програмою облігацій з покриттям, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

6. Вимоги щодо рівня обов'язкового надлишкового забезпечення встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

7. Емітент облігацій з покриттям може включати додаткові активи покриття до пулу покриття для цілей збільшення рівня покриття понад рівень обов'язкового надлишкового забезпечення та формування необов'язкового надлишкового забезпечення.

Стаття 76. Вимоги до буферу ліквідності

1. З метою забезпечення захисту прав власників облігацій з покриттям та підтримання належного рівня ліквідності пулу покриття емітент має забезпечити наявність буферу ліквідності.

2. Буфер ліквідності повинен складатися з таких видів активів:

1) високоякісні ліквідні активи, що відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, за умови, що боржником або емітентом за такими активами не є сам емітент облігацій з покриттям, його материнська або дочірня компанія, інша дочірня компанія його материнської компанії або пов'язана з емітентом облігацій з покриттям СПФ, за винятком активів, боржником або емітентом за якими є материнська компанія емітента облігацій з покриттям, яка є суб'єктом господарювання державного або комунального сектору економіки та не є кредитною установою;

2) короткострокові депозити в кредитних установах або короткострокові права вимоги до кредитних установ, які відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії.

3. При визначенні розміру буферу ліквідності не враховуються права вимоги за активами покриття в частині, яка не покривається вартістю предмета застави, іпотеки або іншого обтяження, у разі дефолту боржника за такими активами покриття.

4. Мінімальний розмір буферу ліквідності має становити суму, яка дорівнює або перевищує максимальний кумулятивний чистий відтік ліквідності за облігаціями з покриттям протягом наступних 180 днів. Порядок розрахунку максимального кумулятивного чистого відтоку ліквідності встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

5. Для облігацій з покриттям, умовами проспекту (рішення про емісію) яких передбачена можливість відтермінування (перенесення кінцевого терміну) погашення, розрахунок основної суми боргу для цілей визначення буферу ліквідності може здійснюватися на основі продовженого кінцевого терміну погашення таких облігацій з покриттям.

Глава 5. Контролер пулу покриття

Стаття 77. Призначення та припинення повноважень та обов'язків контролера пулу покриття

1. Емітент облігацій з покриттям призначає контролера пулу покриття щодо програми облігацій з покриттям.

2. Інформація про особу контролера пулу покриття та документи та інформацію, що підтверджують відповідність такої особи вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Комісії, надається емітентом облігацій з покриттям Комісії у складі документів та інформації, які подаються для погодження програми облігацій з покриттям. Інформація про особу контролера пулу покриття має бути зазначена в проспекті (рішенні про емісію) облігацій з покриттям.

3. Одна й та сама особа може бути повторно призначена контролером пулу покриття.

4. Повноваження та обов'язки контролера пулу покриття припиняються у таких випадках:

1) спливу строку, на який було призначено контролера пулу покриття;

2) відмови контролера пулу покриття від виконання своїх повноважень та обов'язків;

3) відсторонення контролера пулу покриття від виконання повноважень та обов'язків за рішенням Комісії.

5. Контролер пулу покриття має право у будь-який час відмовитися від виконання своїх повноважень та обов'язків, попередивши про це емітента облігацій з покриттям та Комісію не менш як за 60 днів, якщо більший строк не передбачений договором про надання послуг контролера пулу покриття.

6. Комісія має право прийняти рішення про відсторонення контролера пулу покриття з власної ініціативи або за зверненням емітента облігацій з покриттям чи адміністратора за випуском облігацій з покриттям за наявності однієї з таких підстав:

1) невиконання або неналежного виконання контролером пулу покриття своїх повноважень та обов'язків;

2) виникнення конфлікту інтересів у діяльності контролера пулу покриття;

3) невідповідності контролера пулу покриття вимогам, встановленим цим Законом або нормативно-правовими актами Комісії.

7. У разі відмови контролера пулу покриття від виконання повноважень та обов'язків така особа продовжує виконувати свої повноваження та обов'язки до моменту призначення нового контролера пулу покриття, але не довше трьох місяців з дати направлення повідомлення про відмову емітенту облігацій з покриттям та Комісії.

8. У випадку відсторонення контролера пулу покриття повноваження та обов'язки контролера припиняються з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

9. У разі відмови контролера пулу покриття від виконання повноважень та обов'язків емітент зобов'язаний призначити нового контролера пулу покриття та подати до Комісії відповідні зміни до програми облігацій з покриттям протягом 30 днів з дати отримання повідомлення про відмову контролера пулу покриття. У разі припинення повноважень контролера пулу покриття з інших підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті, емітент зобов'язаний призначити нового контролера пулу покриття та подати до Комісії відповідні зміни до програми облігацій з покриттям протягом 30 днів з дати припинення повноважень попереднього контролера пулу покриття.

10. У разі порушення емітентом свого обов'язку щодо призначення контролера пулу покриття, адміністратор за випуском облігацій з покриттям зобов'язаний призначити контролера пулу покриття за погодженням з Комісією.

11. Інші вимоги до порядку та строків призначення та припинення повноважень та обов'язків контролера пулу покриття визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 78. Вимоги до контролера пулу покриття

1. Контролером пулу покриття може бути:

1) суб'єкт аудиторської діяльності, який має право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності відповідно до закону;

2) інша особа, яка відповідає вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії.

2. Контролером пулу покриття не може бути:

1) особа, пов'язана відносинами контролю з емітентом облігацій з покриттям;

2) особа, яка здійснює аудиторську перевірку фінансової звітності емітента протягом строку обігу облігацій з покриттям;

3) особа, щодо якої існують інші обставини, що свідчать про наявність конфлікту інтересів чи упередженості у виконанні повноважень та обов'язків контролера пулу покриття;

4) юридична особа, яка зареєстрована відповідно до законодавства держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», або є податковим резидентом такої держави, або має місцезнаходження в такій державі;

5) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером) якої є держава, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», та/або громадянин такої держави, крім того, що проживає на території України на законних підставах;

6) юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України;

7) юридична особа, до якої застосовані санкції відповідно до Закону України «Про санкції»;

8) юридична особа включена до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

9) юридична особа підконтрольна особам, зазначеним у пунктах 1-3 цієї частини, або має таких осіб серед власників істотної участі;

10) юридична особа, інформація про всіх кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита, що зареєстрована в державі (на території), віднесеній Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон;

11) юридична особа, інформація про кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита відповідно до вимог Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

12) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства держави, внесеної Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) до списку держав, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, а також юридична особа, 50 і більше відсотків статутного капіталу якої прямо або опосередковано належать такій особі.

3. Особа, що є адміністратором за відповідним випуском облігацій з покриттям, може бути призначеною контролером пулу покриття за умови відповідності такої особи вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії до контролера пулу покриття. Припинення

повноважень такої особи як адміністратора за випуском облігацій з покриттям не має наслідком автоматичного припинення її повноважень як контролера пулу покриття, і навпаки.

4. Інші вимоги до контролера пулу покриття, в тому числі вимоги до кваліфікації посадових осіб контролера пулу покриття, а також ознаки, які свідчать про наявність конфлікту інтересів чи упередженості у виконанні повноважень та обов'язків контролера пулу покриття, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 79. Діяльність контролера пулу покриття

1. Контролер пулу покриття діє на підставі договору із емітентом облігацій з покриття.

2. Контролер пулу покриття у виконанні своїх функцій є незалежним від емітента облігацій з покриття та СПФ .

3. Основними обов'язками контролера пулу покриття є:

1) здійснення на постійній основі контролю за дотриманням емітентом вимог щодо достатності та якості активів у пулі покриття;

2) перевірка дотримання вимог до пулу покриття, а також дотримання рівня обов'язкового надлишкового забезпечення;

3) перевірка дотримання вимог щодо буферу ліквідності;

4) перевірка відповідності активів, що включаються до пулу покриття або виключаються з нього, критеріям прийнятності, встановленим цим Законом та програмою облігацій з покриттям;

5) перевірка правильності оцінки активів покриття та активів забезпечення відповідно до встановлених законодавством стандартів;

6) перевірка та погодження включення активів покриття до пулу покриття та виключення активів покриття з пулу покриття;

7) перевірка належного ведення реєстру активів покриття.

4. Контролер пулу покриття може виконувати додаткові обов'язки, якщо це визначено договором з емітентом облігацій з покриття або нормативно-правовими актами Комісії.

5. З метою виконання покладених на нього обов'язків контролер пулу покриття має право запитувати та отримувати, а емітент облігацій з покриттям та СПФ зобов'язані надавати контролеру пулу покриття доступ до всіх документів та інформації (в тому числі інформації, що становить банківську таємницю, конфіденційної інформації та іншої інформації з обмеженим доступом), які контролер пулу покриття вважає необхідними для виконання покладених на нього завдань.

6. Під час виконання покладених на нього обов'язків контролер пулу покриття зобов'язаний дотримуватись вимог із збереження та захисту інформації, що становить банківську таємницю, конфіденційної інформації та іншої інформації з обмеженим доступом з урахуванням вимог цього Закону та Закону України «Про банки і банківську діяльність».

7. Контролер пулу покриття несе відповідальність перед емітентом облігацій з покриттям та власниками облігацій з покриттям за шкоду, заподіяну

рішеннями, діями або бездіяльністю контролера пулу покриття під час виконанням ним своїх обов'язків.

8. Спори, пов'язані з питаннями виконання обов'язків контролера пулу покриття, вирішуються Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Стаття 80. Винагорода контролера пулу покриття

1. Контролер пулу покриття отримує винагороду за виконання своїх обов'язків.

2. Винагорода контролера пулу покриття сплачується емітентом облігацій з покриттям. У випадку невиконання емітентом своїх обов'язків щодо оплати винагороди контролера пулу покриття, така винагорода сплачується за рахунок надходжень від активів покриття.

3. Розмір та/або порядок визначення винагороди контролера пулу покриття не повинен створювати загрози незалежності та неупередженості контролера пулу покриття.

Стаття 81. Інформаційні обов'язки контролера пулу покриття

1. У разі виявлення під час виконання своїх повноважень та обов'язків порушень вимог цього Закону або умов випуску облігацій з покриттям контролер пулу покриття зобов'язаний письмово повідомити про це емітента облігацій з покриттям та адміністратора за випуском облігацій з покриттям та встановити розумний строк для усунення такого порушення.

2. У разі усунення порушення у встановлений строк, контролер пулу покриття письмово повідомляє про це емітента облігацій з покриттям та адміністратора за випуском облігацій з покриттям.

3. У разі неусунення порушення у встановлений строк контролер пулу покриття зобов'язаний невідкладно повідомити про це Комісію.

4. Контролер пулу покриття зобов'язаний невідкладно повідомляти Комісію та адміністратора за випуском облігацій з покриттям про будь-які обставини, які стали йому відомі та які призвели або (на обґрунтовану думку контролера пулу покриття) можуть призвести до виникнення істотного ризику невиконання емітентом облігацій грошових (платіжних) зобов'язань за облігаціями з покриттям.

5. Контролер пулу покриття на вимогу Комісії зобов'язаний надавати всі документи (або їх копії) та інформацію, які стосуються виконання контролером покриття своїх функцій та завдань.

6. Контролер пулу покриття зобов'язаний періодично протягом строку свого призначення щодо відповідного випуску облігацій з покриттям готувати звіт про свою діяльність щодо такого випуску облігацій з покриттям. Вимоги до періодичності, звітного періоду, змісту, порядку підготовки та розкриття, а також інші вимоги до звіту контролеру пулу покриття встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 82. Підстави та порядок призначення спеціального адміністратора

1. З метою захисту прав та інтересів власників облігацій з покриттям у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям для організації управління програмою облігацій з покриттям призначається спеціальний адміністратор.

2. Призначення спеціального адміністратора здійснюється адміністратором за випуском облігацій з покриттям за погодженням із Комісією. Адміністратор за випуском облігацій з покриттям не пізніше двох робочих днів з дати неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям подає до Комісії заяву про призначення спеціального адміністратора. Заява про призначення спеціального адміністратора має містити інформацію про кандидатуру спеціального адміністратора, яка відповідає вимогам, встановленим цим Законом. До заяви про призначення спеціального адміністратора додаються документи, що підтверджують відповідність кандидата встановленим вимогам.

3. Комісія розглядає заяву та додані до неї документи протягом трьох робочих днів з дня їх отримання та приймає рішення про погодження призначення кандидата спеціальним адміністратором або про відмову у погодженні такого призначення, якщо кандидат не відповідає вимогам цього Закону.

4. У випадку відмови Комісії у погодженні призначення кандидата спеціальним адміністратором адміністратор за випуском облігацій з покриттям зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дати відмови подати до Комісії заяву про призначення іншої особи спеціальним адміністратором.

5. Адміністратор за випуском облігацій може прийняти рішення про самостійне виконання функцій спеціального адміністратора за умови погодження його кандидатури Комісією в порядку, встановленому цією статтею.

6. Якщо емітентом облігацій з покриттям є банк, щодо якого прийнято рішення про віднесення до категорії неплатоспроможних, Комісія повідомляє Фонд гарантування вкладів фізичних осіб про призначення та особу спеціального адміністратора.

7. Порядок та строки подання та вимоги до документів та інформації, що подаються Комісії адміністратором за випуском облігацій з метою погодження призначення спеціального адміністратора, визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 83. Вимоги до спеціального адміністратора

1. Спеціальним адміністратором може бути призначена особа, яка відповідає вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії.

2. Не може бути призначеною спеціальним адміністратором особа, яка відповідає хоча б одному з таких критеріїв:

1) юридична особа, яка зареєстрована відповідно до законодавства держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», або є податковим резидентом такої держави, або має місцезнаходження в такій державі;

- 2) юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України;
- 3) юридична особа, до якої застосовані санкції відповідно до Закону України «Про санкції», які перешкоджають здійсненню нею функцій спеціального адміністратора;
- 4) юридична особа включена до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;
- 5) юридична особа підконтрольна особам, зазначеним у пунктах 1-3 цієї частини, або має таких осіб серед власників істотної участі;
- 6) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером) якої є держава, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», та/або громадянин такої держави, крім того, що проживає на території України на законних підставах;
- 7) юридична особа, інформація про всіх кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита, що зареєстрована в державі (на території), віднесеній Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон;
- 8) юридична особа, інформація про кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита відповідно до вимог Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;
- 9) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства держави, внесеної Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) до списку держав, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, а також юридична особа, 50 і більше відсотків статутного капіталу якої прямо або опосередковано належать такій особі.

Стаття 84. Повноваження спеціального адміністратора

1. Завданням спеціального адміністратора є організація управління програмою облігацій з покриттям та пулом покриття в інтересах власників облігацій з покриттям для забезпечення безперервного та належного її функціонування та повного і своєчасного виконання зобов'язань за облігаціями покриттям.
2. Для виконання свого завдання спеціальний адміністратор має такі повноваження:
  - 1) здійснювати управління та розпорядження активами покриття, включаючи їх відчуження та вчинення інших правочинів, з метою погашення зобов'язань за облігаціями з покриттям;
  - 2) вчиняти дії, необхідні для виконання зобов'язань за облігаціями з покриттям у строки та в порядку, передбачені умовами програми облігацій з покриттям;
  - 3) здійснювати дії, необхідні для належного адміністрування пулу покриття, включаючи ведення реєстру активів покриття, забезпечення контролю над достатністю рівня покриття та вимогами до ліквідності пулу покриття;

- 4) вчиняти правочини, необхідні для хеджування ризиків, пов'язаних з активами покриття та зобов'язаннями за облігаціями з покриттям;
- 5) забезпечувати здійснення обліку, звітності та розкриття інформації щодо облігацій з покриттям відповідно до вимог цього Закону;
- 6) залучати третіх осіб для надання послуг у зв'язку із облігаціями з покриттям та пулом покриття;
- 7) відкривати рахунки для обслуговування платежів за активами покриття та облігаціями покриття в банках, що відповідають вимогам, визначеним Комісією;
- 8) інші повноваження, визначені нормативно-правовими актами Комісії.

3. Спеціальний адміністратор здійснює свої повноваження у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Комісії.

4. Для виконання своїх повноважень спеціальний адміністратор має право мати доступ до документації, інформації, інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем емітента та/або СПФ (в тому числі до інформації з обмеженим доступом) в частині облігацій з покриттям, щодо яких спеціальний адміністратор виконує свої функції.

5. У випадку, якщо емітент одночасно виконує функції з обслуговування активів покриття та облігацій з покриттям, адміністратор за випуском облігацій з покриттям одночасно з призначенням спеціального адміністратора зобов'язаний призначити особу/банк, що здійснюватиме обслуговування платежів за активами покриття та облігаціями з покриттям.

Стаття 85. Взаємодія та обмін інформацією

1. З метою належного виконання своїх повноважень та обов'язків спеціальний адміністратор забезпечує взаємодію та обмін інформацією з:

- 1) Комісією;
- 2) Національним банком України;
- 3) Фондом гарантування вкладів фізичних осіб та уповноваженими особами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;
- 4) арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) у справі про банкрутство емітента облігацій з покриттям, який не є банком;
- 5) адміністратором за випуском облігацій з покриттям;
- 6) контролером пулу покриття за облігаціями з покриттям;
- 7) СПФ.

2. Спеціальний адміністратор на регулярній основі подає звітність про свою діяльність до Комісії. Порядок, строки та форма подання такої звітності встановлюються нормативно-правовими актами Комісії. Комісія забезпечує обмін інформацією, отриманою від спеціального адміністратора, з Національним банком України та Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

3. Комісія, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб мають право запитувати у спеціального адміністратора додаткову інформацію, необхідну для виконання ними своїх повноважень.

4. У разі якщо емітентом облігацій з покриттям є банк, спеціальний адміністратор зобов'язаний забезпечити Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та його уповноваженій особі доступ до реєстру активів покриття, інформації щодо рахунків та платежів за програмою облігацій з покриттям в обсязі, необхідному для виконання Фондом гарантування вкладів фізичних осіб повноважень, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб». Порядок та строки надання такої інформації встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

5. Спеціальний адміністратор має право запитувати та отримувати від Комісії, Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію, необхідну для належного виконання покладених на нього завдань та повноважень.

6. Додаткові вимоги та порядок взаємодії спеціального адміністратора з особами, зазначеними у частині першій цієї статті, у тому числі порядок та строки надання інформації, доступу до документації, а також порядок вирішення розбіжностей, визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 86. Винагорода спеціального адміністратора

1. Спеціальний адміністратор має право на отримання винагороди за виконання своїх завдань та повноважень. Винагорода спеціального адміністратора здійснюється за рахунок надходжень від активів покриття.

2. Граничний розмір винагороди спеціального адміністратора встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 87. Припинення повноважень спеціального адміністратора

1. Повноваження спеціального адміністратора припиняються за рішенням Комісії у таких випадках:

1) виконання в повному обсязі всіх зобов'язань за облігаціями з покриттям та здійснення всіх інших платежів, які мають бути здійснені за рахунок надходжень від активів покриття, та передачі залишку активів покриття (за наявності) емітенту облігацій з покриттям;

2) повної реалізації активів покриття та відсутності майна в складі ліквідаційної маси емітента облігацій з покриттям, за рахунок якого можуть бути задоволені вимоги власників облігацій з покриттям.

2. У випадку, якщо на момент виконання в повному обсязі всіх зобов'язань за облігаціями з покриттям та здійснення всіх інших платежів, які мають бути здійснені за рахунок надходжень від активів покриття, процедура ліквідації емітента облігацій з покриттям є завершеною, залишок коштів після ліквідації СПФ перераховується з рахунку СПФ до Державного бюджету України в порядку, встановленому законодавством.

3. Комісія може достроково припинити повноваження спеціального адміністратора з власної ініціативи або за обґрунтованим поданням адміністратора за випуском облігацій з покриттям у разі:

1) невиконання або неналежного виконання спеціальним адміністратором своїх обов'язків;

2) невідповідності спеціального адміністратора вимогам, встановленим цим Законом або нормативно-правовими актами Комісії;

3) виникнення конфлікту інтересів, що перешкоджає належному виконанню обов'язків спеціальним адміністратором.

4. Спеціальний адміністратор може подати заяву про припинення своїх повноважень за власною ініціативою, попередивши про це адміністратора за випуском облігацій та Комісію письмово не менш ніж за 30 днів.

5. У разі дострокового припинення повноважень спеціального адміністратора за рішенням Комісії відповідно до частини третьої цієї статті повноваження такої особи припиняються з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

6. У разі припинення повноважень спеціального адміністратора за його власною ініціативою відповідно до частини четвертої цієї статті така особа продовжує виконувати повноваження до призначення нового спеціального адміністратора, але не довше трьох місяців з дати подання заяви.

7. У разі дострокового припинення повноважень спеціального адміністратора, адміністратор за випуском облігацій з покриттям невідкладно призначає нового спеціального адміністратора в порядку, встановленому статтею 82 цього Закону.

8. Порядок та строки припинення повноважень спеціального адміністратора та обов'язки спеціального адміністратора щодо звітності про виконану діяльність, а також порядок та строки передачі документів та інформації новопризначеному спеціальному адміністратору або іншим особам, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Глава 7. Розкриття інформації та звітність емітента облігацій з покриттям

Стаття 88. Особливості розкриття регульованої інформації емітентом облігацій з покриттям

1. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний розкривати таку інформацію протягом строку обігу облігацій з покриттям:

1) програму облігацій з покриттям ;

2) інформацію щодо загальної номінальної вартості облігацій з покриттям;

3) інформацію щодо розміру активів пулу покриття та опис методу визначення їхньої вартості;

4) перелік міжнародних ідентифікаційних номерів цінних паперів (кодів ISIN) (за наявності) щодо всіх випусків облігацій з покриттям за програмою облігацій з покриттям;

5) інформацію про географічний розподіл активів покриття, види активів покриття, категорії за розміром заборгованості за відповідними активами покриття;

6) інформацію про наявні фактори ризику щодо облігацій з покриттям (в тому числі процентний ризик, валютний ризик, кредитний ризик та ризик ліквідності);

7) інформацію про розмір активів заміщення у складі пулу покриття, у тому числі активів буферу ліквідності та прав вимоги за деривативними фінансовими інструментами;

8) інформацію про структуру строків активів покриття та порядок погашення облігацій з покриттям;

9) інформацію про рівень обов'язкового та необов'язкового надлишкового забезпечення;

10) інформацію про частку кредитів у складі пулу покриття, за якими боржник (окрім банку) прострочив погашення боргу більше ніж на 90 днів або боржник, який є банком або емітентом цінних паперів, прострочив погашення боргу більше ніж на 30 днів, а також кредитів, за якими настав дефолт відповідно до критеріїв, визначених Комісією.

2. Емітент зовнішніх облігацій з покриттям за внутрішньогруповими структурами облігацій з покриттям зобов'язані розкривати інформацію, передбачену в частині першій цієї статті, щодо внутрішніх облігацій з покриттям.

3. Інформація, передбачена цією статтею, становить регулярну інформацію про емітента облігацій з покриттям.

4. Інформація, передбачена цією статтею, підлягає розкриттю емітентом облігацій з покриттям не рідше ніж на щоквартальній основі, а у випадку настання істотних змін або обставин, що впливають на пул покриття або облігації з покриттям – в найкоротший розумний строк.

Стаття 89. Надання інформації емітентом облігацій з покриттям Комісії

1. Емітент облігацій з покриттям зобов'язаний готувати та надавати Комісії звіт емітента щодо облігацій з покриттям, які знаходяться в обігу.

2. Звітним періодом для складання звіту емітента щодо облігацій з покриттям, що знаходяться в обігу, є календарний квартал.

3. Звіт емітента щодо облігацій з покриттям за звітний період подається до Комісії протягом 20 робочих днів після закінчення відповідного звітного періоду.

4. Звіт емітента щодо облігацій з покриттям щонайменше має містити:

1) інформацію щодо дотримання вимог прийнятності активів покриття, встановлених цим Законом;

2) інформацію про належне відокремлення активів покриття шляхом їх передачі на СПФ або внесення до реєстру активів покриття відповідно до вимог цього Закону;

3) інформацію про особу та обов'язки контролера пулу покриття;

4) інформацію про рівень покриття, визначений відповідно до вимог цього Закону;

5) інформацію про буфер ліквідності;

6) інформацію про можливість відтермінування (перенесення кінцевого терміну) погашення облігацій з покриттям (якщо така можливість застосовується) відповідно до вимог цього Закону.

5. Вимоги до форми, порядку підготовки та подання звіту емітента щодо облігацій з покриттям, а також до інформації, що повинна міститися у такому звіті відповідно до частини четвертої цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

РОЗДІЛ IV. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЇ ТА ОБЛІГАЦІЙ З ПОКРИТТЯМ

Стаття 90. Органи державного регулювання у сфері сек'юритизації та облігацій з покриттям

Державне регулювання у сфері сек'юритизації та облігацій з покриттям здійснюють Комісія, а також Національний банк України та інші органи державної влади у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 91. Порядок взаємодії Комісії та Національного банку України

1. Організаційні та процедурні питання взаємодії між Комісією та Національним банком України у сфері сек'юритизації та облігацій з покриттям визначаються порядком інформаційної взаємодії Комісії та Національного банку України.

2. У процесі здійснення інформаційної взаємодії Комісія та Національний банк України забезпечують захист, збереження та порядок доступу до отриманої інформації з урахуванням вимог законів та міжнародних договорів України.

Стаття 92. Порядок взаємодії Комісії та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

1. Комісія взаємодіє з Фондом гарантування вкладів фізичних осіб з метою забезпечення дотримання передбачених законом прав та інтересів власників облігацій з покриттям у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям.

2. Організаційні та процедурні питання взаємодії між Комісією та Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у сфері сек'юритизації та облігацій з покриттям визначаються порядком інформаційної взаємодії Комісії та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

3. У процесі здійснення інформаційної взаємодії Комісія та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб забезпечують захист, збереження та порядок доступу до отриманої інформації з урахуванням вимог законів та міжнародних договорів України.

РОЗДІЛ V. ВЗАЄМОДІЯ ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯДУ В СФЕРІ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЇ ТА ОБЛІГАЦІЙ З ПОКРИТТЯМ В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Стаття 93. Взаємодія з компетентними органами держав-членів Європейського Союзу

Комісія та Національний банк України у встановленому відповідним органом порядку співпрацює з компетентними органами інших держав-членів Європейського Союзу у сфері регулювання та нагляду за сек'юритизацією та облігаціями з покриттям, включаючи обмін інформацією, що є важливою для виконання Комісією, Національним банком України та компетентними органами інших держав-членів Європейського Союзу їхніх наглядових функцій відповідно до законодавства про сек'юритизацію та облігації з покриттям.

Стаття 94. Взаємодія з європейськими наглядовими органами

Комісія та Національний банк України у встановленому відповідним органом порядку співпрацює з Європейським банківським регулятором (European Banking Authority, ЕВА), Європейським органом з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority, ESMA) та Європейським органом зі страхування і професійних пенсійних пенсій (European Insurance and Occupational Pensions Authority, EIOPA) з метою виконання своїх функцій у сфері сек'юритизації та облігацій з покриттям, в тому числі здійснює обмін інформацією у випадках, передбачених законодавством України та/або *acquis* ЄС.

РОЗДІЛ VI. ЗАХОДИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ У СФЕРІ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЇ ТА ОБЛІГАЦІЙ З ПОКРИТТЯМ

Стаття 95. Заходи правозастосування у сфері сек'юритизації

1. Комісія здійснює заходи правозастосування, в тому числі заходи впливу контрольного характеру, у сфері сек'юритизації відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. Окрім заходів впливу контрольного характеру, передбачених Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», за порушення вимог цього Закону Комісія може застосовувати додатковий захід впливу: тимчасова заборона особі брати участь у стандартизованій транзакції із сек'юритизації.

3. Заходи правозастосування можуть застосовуватись Комісією як до юридичних осіб, так і до фізичних осіб (зокрема, осіб, які здійснюють управлінські функції).

Стаття 96. Заходи правозастосування у сфері облігацій з покриттям

1. Комісія здійснює заходи правозастосування, в тому числі заходи впливу контрольного характеру, у сфері облігацій з покриттям відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. Окрім заходів впливу контрольного характеру, передбачених Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», за порушення вимог цього Закону Комісія може застосовувати

додатковий захід впливу: відкриття погодження програми облігацій з покриттям.

3. Заходи правозастосування можуть застосовуватись Комісією як до юридичних осіб, так і до фізичних осіб (зокрема, осіб, які здійснюють управлінські функції).

Стаття 97. Фінансові санкції (штрафи) у сфері сек'юритизації

1. Комісія з урахуванням принципів, на яких ґрунтується її діяльність, може застосовувати фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог цього Закону:

1) порушення оригіномом, спонсором або первинним кредитором вимог щодо збереження частки економічного ризику пулу сек'юритизованих активів, встановлених статтею 25 цього Закону, – до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) порушення оригіномом, спонсором або СПФ вимог щодо розкриття інформації, встановлених главою 4 розділу II цього Закону, – до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

3) порушення оригіномом, спонсором або первинним кредитором вимог до прав вимоги за кредитними договорами, встановлених статтею 23 цього Закону, – до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

4) недотримання оригіномом, спонсором або СПФ вимог до використання позначення «стандартизована транзакція із сек'юритизації» та подібних та похідних виразів, встановлених главами 5 – 8 розділу II цього Закону, – до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

5) подання оригіномом або спонсором до Комісії недостовірного або оманливого повідомлення про стандартизовану транзакцію із сек'юритизації, що не відповідає вимогам, встановленим статтею 50 цього Закону, – до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

6) порушення агентом з верифікації вимог надання Комісії повідомлення та інформації, передбачених частиною другою статті 53 цього Закону, – до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

7) невиконання оригіномом або спонсором обов'язку щодо невідкладного повідомлення Комісії про те, що стандартизована транзакція із сек'юритизації більше не відповідає вимогам, встановленим главами 5 – 6 розділу II цього Закону, статті 49 цього Закону (залежно від виду транзакції), –

до фізичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, до юридичних осіб у розмірі до 175 210 500,00 гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

2. У разі якщо розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, може бути визначений, Комісія незалежно від максимального розміру фінансової санкції, передбаченого цією статтею, може застосовувати фінансові санкції (штрафи) у розмірі, що вдвічі перевищує розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті.

Для цілей цієї частини під вигодою, отриманою внаслідок вчинення порушення, розуміється отриманий особою прибуток або збитки, яких вдалося уникнути, внаслідок вчинення такого порушення.

Стаття 98. Фінансові санкції (штрафи) у сфері облігацій з покриттям

1. Комісія з урахуванням принципів, на яких ґрунтується її діяльність, може застосовувати фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог цього Закону:

1) отримання кредитною установою погодження програми облігацій з покриттям шляхом надання неправдивої інформації або в інший спосіб, що не відповідає законодавству - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) невідповідність кредитної установи умовам, на підставі яких було надано погодження програми облігацій з покриттям - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

3) емісія кредитною установою покритих облігацій без отримання погодження програми облігацій з покриттям відповідно до вимог цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

4) невиконання емітентом вимог щодо прав власників облігацій з покриттям, передбачених частиною другою статті 55 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

5) невиконання емітентом вимог щодо відсутності умов автоматичного дострокового погашення у випадку неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям, встановлених частиною четвертою статті 55 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

6) невиконання вимог щодо забезпечення облігацій з покриттям активами покриття відповідно до вимог глави 3 розділу III цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80

мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

7) включення до пулу покриття активів, забезпечених активами забезпечення з місцезнаходженням за межами України, з порушенням вимог статті 70 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

8) порушення вимог до внутрішньогрупових структур облігацій з покриттям, встановлених статтею 71 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

9) порушення вимог до об'єднаних структур пулу покриття, встановлених статтею 72 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

10) порушення вимог до структури пулу покриття, передбачених статтею 73 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

11) порушення вимог щодо деривативних фінансових інструментів у складі пулу покриття, встановлених статтею 74 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

12) порушення вимог щодо відокремлення активів покриття відповідно до статті 15 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

13) порушення вимог до розкриття регульованої інформації емітентом облігацій з покриттям (в тому числі розкриття неповної чи недостовірної інформації), встановлених статтею 88 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 20 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 100 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

14) систематичне або тривале порушення вимог, встановлених статтею 76 цього Закону, до буферу ліквідності пулу покриття - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

15) порушення вимог до структур з можливістю відтермінування (перенесення кінцевого терміну) погашення, встановлених статтею 58 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

16) порушення вимог щодо надання емітентом облігацій з покриттям інформації Комісії (в тому числі надання неповної чи недостовірної інформації), встановлених статтею 89 цього Закону - до фізичних осіб у розмірі до 20

мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 100 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

2. У разі якщо розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, може бути визначений, Комісія незалежно від максимального розміру фінансової санкції, передбаченого цією статтею, може застосовувати фінансові санкції (штрафи) у розмірі, що вдвічі перевищує розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті.

Для цілей цієї частини під вигодою, отриманою внаслідок вчинення порушення, розуміється отриманий особою прибуток або збитки, яких вдалося уникнути, внаслідок вчинення такого порушення.

Стаття 99. Оприлюднення інформації в рамках здійснення правозастосування в сфері сек'юритизації та облігацій з покриттям

1. Оприлюднення інформації про застосовані Комісією заходи впливу контрольного характеру та інші заходи правозастосування здійснюється відповідно до статті 40 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

2. Комісія інформує Європейський банківський регулятор (European Banking Authority, ЕВА) про будь-які застосовані заходи впливу контрольного характеру, включаючи інформацію про їх оскарження та результати такого оскарження. Комісія також надає Європейському банківському регулятору інформацію про судові рішення, що набрали законної сили, у справах про кримінальні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог законодавства у сфері облігацій з покриттям.

3. Комісія та Національний банк України інформують Європейський орган з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority, ESMA) про будь-які застосовані заходи впливу контрольного характеру у сфері сек'юритизації, включаючи інформацію про їх оскарження та результати такого оскарження.

РОЗДІЛ VII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2027 року, крім розділу V цього Закону, який набирає чинності з дня набуття Україною статусу держави-члена Європейського Союзу.

2. Розділ II та статті 95 і 97 цього Закону втрачають чинність з дня набуття Україною статусу держави-члена Європейського Союзу.

3. Протягом дії воєнного стану та одного року після його припинення або скасування залишок коштів, зазначений у частині другій статті 87 цього Закону, перераховується на рахунок, відкритий Національним банком України для залучення коштів на підтримку Збройних Сил України.

4. Визнати Закон України “Про іпотечні облигації” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 16, ст. 134) таким, що втратив чинність з дня введення в дію цього Закону.

5. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України “Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків” (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

а) у частині першій статті 7:

пункт 19 викласти в такій редакції:

“19) встановлює порядок включення осіб, які мають намір провадити діяльність репозиторію, до Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, передбачених Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», порядок зупинення, відновлення та припинення авторизації осіб, які провадять діяльність репозиторію, а також приймає акти щодо включення осіб до вказаного Реєстру, зупинення, відновлення та припинення авторизації осіб, які провадять діяльність репозиторію”;

доповнити пунктом 19-1 такого змісту:

“19-1) встановлює порядок включення осіб, які мають намір провадити діяльність агента з верифікації, до Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек’юритизації, та їх виключення з вказаного Реєстру, порядок зупинення та відновлення авторизації осіб, які провадять діяльність агента з верифікації, а також приймає акти щодо включення осіб до вказаного Реєстру та виключення з нього, зупинення та відновлення авторизації осіб, що провадять діяльність агента з верифікації”;

пункт 20 доповнити підпунктами “і” та “ї” такого змісту:

“і) Реєстр осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек’юритизації;

ї) Реєстр стандартизованих транзакцій із сек’юритизації”;

б) статтю 8 доповнити частинами дев’ятою та десятою такого змісту:

“9. У межах та у спосіб, передбачені Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЄС) №2017/2402 від 12 грудня 2017 року, Комісія здійснює:

1) обмін у встановленому порядку інформацією, зазначеною у запитих Європейського банківського регулятора (European Banking Authority, ЕВА), Європейського органу з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority, ESMA) та Європейського органу зі страхування і професійних пенсій (European Insurance and Occupational Pensions Authority, EIOPA), у тому числі інформацією з обмеженим доступом, інформацією, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, інформацією, що містить банківську таємницю, інформацією, що містить персональні дані, а також іншою інформацією, розпорядником якої є Комісія;

2) інші заходи, передбачені таким Регламентом.

10. У межах та у спосіб, передбачені Директивою Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 2019/2162 від 27 листопада 2019 року, Комісія здійснює:

1) обмін у встановленому порядку інформацією, зазначеною у запитах Європейського банківського регулятора (European Banking Authority, ЕВА) та Європейського органу з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority, ESMA), у тому числі інформацією з обмеженим доступом, інформацією, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, інформацією, що містить банківську таємницю, інформацією, що містить персональні дані, а також іншою інформацією, розпорядником якої є Комісія;

2) інші заходи, передбачені такою Директивою”;

в) у пункті 2 частини другої статті 24 слово “торгового” виключити;

г) у частині другій статті 33:

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) юридична особа, якій припинено авторизацію на провадження діяльності репозиторію, - щодо дотримання вимог законодавства, що регулює дії такої юридичної особи у разі припинення такої авторизації”;

доповнити пунктом 4-1 такого змісту:

“4-1) юридична особа, яку виключено з Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек’юритизації, - щодо дотримання вимог законодавства, що регулює дії такої юридичної особи у разі такого виключення”;

у пункті 7 слово “торгових” виключити;

доповнити пунктом 7-1 такого змісту:

“7-1) юридична особа, яка подала заяву про включення до Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек’юритизації, передбачену статтею 52 Закону України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»”;

г) у статті 40:

абзац третій частини третьої після слів “контрольного характеру” доповнити словами “, крім випадків, передбачених частиною п’ятою цієї статті”;

частину третю доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“У разі оскарження постанови про застосування заходів впливу контрольного характеру в судовому порядку, Комісія оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію про стан та результати розгляду справи. У разі скасування постанови Комісії про застосування заходу впливу контрольного характеру відповідно до рішення суду, що набрало законної сили, інформація про таке рішення суду підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Комісії у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами”;

доповнити частиною п’ятою такого змісту:

“5. Комісія оприлюднює інформацію, зазначену в частині третій цієї статті, без розкриття даних, що ідентифікують особу, щодо якої застосовано заходи впливу контрольного характеру (в анонімному вигляді), в одному з таких випадків:

1) якщо захід впливу застосовано до фізичної особи і оприлюднення її персональних даних є непропорційним вчиненому правопорушенню;

2) якщо оприлюднення відповідних даних може негативно вплинути на стабільність ринків капіталу та організованих товарних ринків, стабільність фінансової системи або на будь-яке триваюче кримінальне провадження;

3) якщо оприлюднення відповідних даних, за інформацією наявною у Комісії, завдасть непропорційної шкоди відповідним особам.

У разі прийняття рішення про оприлюднення інформації в анонімному вигляді Комісія може відкласти оприлюднення ідентифікуючих даних на обґрунтований строк, якщо очікується, що підстави для оприлюднення в анонімному вигляді припиняться протягом такого строку”;

д) у частині четвертій статті 49:

у пункті 4 слова “Реєстру торгових репозиторіїв” замінити словами “припинення авторизації на провадження діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, виключення з Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність агента з верифікації стандартизованої сек’юритизації”;

у пункті 8 слова “Реєстру торгових репозиторіїв” замінити словами “зупинення авторизації на провадження діяльності репозиторію, діяльності агента з верифікації”;

е) у частині другій статті 50:

у пункті 23 слова “абзацу другої частини п’ятої, частини шостої статті 86” замінити словами “частини десятої статті 89-1”;

у пункті 24 слова “частин сьомої, восьмої, дев’ятої статті 86” замінити словами “частин третьої, четвертої, п’ятої, шостої статті 89-2, частин четвертої, п’ятої статті 90”;

у пункті 25 слова “десятої статті 86” замінити словами “частини одинадцятої статті 89-1”;

у пункті 28 слово “четвертого” замінити словом “третього”;

у пункті 29 цифру “90” замінити цифрами “89-1”;

у пункті 30 слова “статті 90” замінити словами “статті 89-1 та частини сьомої статті 89-2”;

2) у Законі України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

а) частину п’яту статті 3 виключити;

б) частину дев’яту статті 61 після слів “Міжнародної організації комісій з цінних паперів (International Organization of Securities Commissions - IOSCO)” доповнити словами “Європейському банківському регулятору (European Banking Authority, ЕВА), Європейському органу з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority, ESMA), Європейському органу зі страхування і професійних пенсій (European Insurance and Occupational Pensions Authority, EIOPA),”;

3) у Законі України “Про іпотеку” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами):

а) у частині другій статті 30 слова “, крім випадків включення засвідчених заставною прав до складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій” виключити;

б) статтю 31 виключити;

4) у Законі України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

а) у пункті 2-1 частини першої статті 80 слова “та іпотечних облігацій” виключити;

б) пункт 20 частини першої статті 88 виключити;

5) у Законі України “Про недержавне пенсійне забезпечення” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47-48, ст. 372):

а) пункт 6 частини другої статті 47 виключити;

б) пункт 11 частини першої статті 49 виключити;

6) у Законі України “Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140 із наступними змінами):

а) статтю 2 доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

“Терміни «неплатоспроможність», «облігації з покриттям», «оригіратор», «спеціалізована платформа фінансування», «спеціальний адміністратор», «традиційна сек’юритизація», «управитель фінансових активів» вживаються в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»”;

б) статтю 13 доповнити частиною п’ятою такого змісту:

“Вимоги цієї статті щодо строку реєстрації змін у відомостях про зареєстроване обтяження не застосовуються при передачі фінансових активів спеціалізованій платформі фінансування в рамках транзакції із традиційної сек’юритизації за умови, що оригіратор при цьому призначається управителем фінансових активів, та під час емісії облігацій з покриттям. У разі неплатоспроможності оригіратора або його заміни в якості управителя фінансових активів, неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям або призначення спеціального адміністратора відповідні зміни у відомостях про зареєстроване обтяження мають бути зареєстровані протягом п’яти робочих днів”;

в) частину четверту статті 14 виключити;

г) в частині першій статті 20 слова “протягом п’яти днів із дня відступлення прав” замінити словами “у строк, встановлений статтею 13 цього Закону”;

7) у Законі України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

а) частину другу статті 2 доповнити абзацом такого змісту:

“Терміни «неплатоспроможність», «облігації з покриттям», «оригіратор», «пул покриття», «пул сек’юритизованих активів», «спеціалізована платформа фінансування», «традиційна сек’юритизація», «управитель фінансових активів» вживаються в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»”;

б) статтю 31-2 доповнити частиною десятою такого змісту:

“10. Вимоги цієї статті щодо державної реєстрації прав одночасно із вчиненням відповідної нотаріальної дії не поширюються на державну реєстрацію переходу прав іпотекодержателя до спеціалізованої платформи фінансування за іпотекою, що включається до пулу сек’юритизованих активів за транзакцією із традиційної сек’юритизації за умови, що оригінатор при цьому призначається управителем фінансових активів, або до пулу покриття при здійсненні емісії облігацій з покриттям. У разі неплатоспроможності оригінатора або його заміни в якості управителя фінансових активів, неплатоспроможності емітента облігацій з покриттям або призначення спеціального адміністратора відповідні зміни мають бути зареєстровані протягом п’яти робочих днів”;

8) у Законі України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268) в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-ІХ із наступними змінами:

а) у частині першій статті 2:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) адміністратор за випуском облігацій, кредитних нот (далі - адміністратор) - юридична особа, яка діє від свого імені та в інтересах власників випуску звичайних корпоративних облігацій, облігацій внутрішніх місцевих позик, облігацій міжнародних фінансових організацій або кредитних нот відповідно до законодавства, договору про призначення адміністратора, проспекту цінних паперів (рішення про емісію цінних паперів) та рішень зборів власників відповідних цінних паперів”;

у пункті 15 слова “або іпотечних облігацій” виключити;

пункт 19 після слів “власників облігацій” доповнити словами “, кредитних нот”;

пункт 24-1 викласти в такій редакції:

“24-1) кредитна установа – банк, інша фінансова установа, яка відповідно до закону про діяльність відповідної фінансової установи має право одночасно надавати послугу з надання коштів та банківських металів у кредит та послугу із залучення коштів та банківських металів, що підлягають поверненню, від необмеженого кола осіб, або інвестиційна фірма, діяльність якої полягає у здійсненні дилерської діяльності та/або діяльності з андерайтингу та/або діяльності з розміщення з наданням гарантії, за умови, що розмір активів такої інвестиційної фірми дорівнює або перевищує мінімальний розмір, встановлений нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку”;

доповнити пунктами 52-1 і 52-2 такого змісту:

“52-1) репозиторій – торговий репозиторій та/або репозиторій даних сек’юритизації;

52-2) репозиторій даних сек’юритизації – акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю або товариство з додатковою відповідальністю, яке здійснює централізоване збирання та ведення записів про транзакції із сек’юритизації, за умови включення його до Реєстру репозиторіїв”;

пункт 53 після слів “випуском облігацій”, “власників облігацій” доповнити словами “, кредитних нот”;

у пункті 54 слово “випуску” замінити словами “одного чи більше випусків”;

у пункті 64 слова “Реєстру торгових репозиторіїв та отримання свідоцтва про включення до Реєстру” замінити словами “Реєстру репозиторіїв”;

б) у статті 8:

у частині другій пункт 8 виключити;

у пункті 3 частини сьомої підпункт “а” виключити;

в) у статті 11:

доповнити частиною 5-1 такого змісту:

“5-1. Облігації залежно від наявності забезпечення зобов’язань за ними можуть бути забезпеченими або незабезпеченими. Для цілей цього Закону забезпеченням також вважається страхування ризиків невиконання зобов’язань за облігаціями.

Забезпечені облігації, у свою чергу, залежно від виду забезпечення можуть бути:

1) облігаціями, забезпеченими заставою, – якщо зобов’язання за ними забезпечені заставою рухомого чи нерухомого майна;

2) гарантованими облігаціями – якщо зобов’язання за ними забезпечені гарантією, наданою банком або іншою фінансовою установою, або порукою. Для цілей цього пункту гарантованими облігаціями також вважаються облігації, боргові зобов’язання за якими забезпечені державною чи місцевою гарантією;

3) застрахованими облігаціями – якщо ризики невиконання зобов’язань за ними застраховані за договором страхування відповідних фінансових ризиків;

4) сек’юритизаційними облігаціями – якщо їх емісія здійснюється з метою фінансування виконання грошових зобов’язань спеціалізованої платформи фінансування у рамках транзакції із традиційної сек’юритизації згідно з розділом II Закону України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»;

5) облігаціями з покриттям – якщо зобов’язання за ними забезпечені заставою активів покриття, що відповідають вимогам, передбаченим розділом III Закону України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»;

у частині одинадцятій слова “відповідного випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

г) у частині шостій статті 12 слова “відповідного випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

г) у частині сьомій статті 19 слова “відповідного випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

д) статтю 24 викласти в такій редакції:

“Стаття 24. Кредитні ноти

1. Кредитна нота - це емісійний деривативний цінний папір, що посвідчує обов’язок емітента здійснювати виплату відсоткових доходів власнику такого цінного папера у розмірі та строки, встановлені проспектом (рішенням про емісію), погашення якого здійснюється шляхом сплати емітентом власнику номінальної вартості такого цінного папера у повному розмірі або, у разі настання кредитної обставини, пов’язаної із платоспроможністю третьої особи, зазначеної у проспекті (рішенні про емісію), – у зменшеному розмірі.

2. У разі настання кредитної обставини, пов'язаної із платоспроможністю третьої особи, зазначеної у проспекті (рішенні про емісію), зменшується номінальна вартість кредитної ноти, на яку нараховуються відсоткові доходи, та яка використовується для розрахунку суми погашення цінного папера, в порядку, передбаченому проспектом (рішенням про емісію).

3. Кредитною обставиною, пов'язаною із платоспроможністю третьої особи, є встановлена у порядку, передбаченому проспектом (рішенням про емісію) кредитної ноти:

1) неплатоспроможність такої третьої особи з підстав, вказаних в частині першій статті 39 цього Закону, або з інших підстав, передбачених проспектом (рішенням про емісію) кредитної ноти;

2) невивплата або несвоєчасна виплата третьою особою грошового зобов'язання за договором позики, кредиту або іншим договором, передбаченим проспектом (рішенням про емісію) кредитної ноти;

3) реструктуризація грошових зобов'язань такої третьої особи у порядку, передбаченому законом або договором, що передбачає прощення боргу та/або відстрочення виконання зобов'язань такої третьої особи;

4) інша обставина, передбачена проспектом (рішенням про емісію) кредитної ноти

4. Кредитні ноти можуть існувати виключно в електронній формі.

5. Порядок реєстрації випуску та затвердження проспекту (рішення про емісію) кредитних нот устанавлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

6. Обіг кредитних нот дозволяється після реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати емісії кредитних нот та видачі свідоцтва про реєстрацію випуску кредитних нот”;

е) у частині першій статті 66 слова “, чи професійна діяльність учасника ринків капіталу - іншої фінансової установи, що провадиться нею на підставі договору з емітентом іпотечних облігацій” виключити;

є) частину десяту статті 71 виключити;

ж) пункт 16 частини першої статті 73 виключити;

з) статті 86-89 викласти в такій редакції:

“Стаття 86. Діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, що потребує авторизації

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в устанавленому нею порядку здійснює авторизацію юридичних осіб, які мають намір провадити такі види діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках:

1) діяльність торгового репозиторію;

2) діяльність репозиторію даних сек'юритизації.

2. Авторизація здійснюється шляхом включення юридичних осіб до Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках (далі - Реєстр репозиторіїв).

Авторизації підлягає кожний окремий вид діяльності, визначений частиною першою цієї статті.

Порядок ведення Реєстру репозиторіїв та оприлюднення інформації з нього встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Нагляд та контроль за провадженням діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках здійснюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Провадження діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках здійснюється на підставі відповідних договорів, вимоги до яких встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 87. Особи, які мають право провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Юридичні особи, у тому числі професійні учасники ринків капіталу та організованих товарних ринків, провадять діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках за умови їх включення до Реєстру репозиторіїв.

Юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України, не може бути включена до Реєстру репозиторіїв та не може провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

2. Вимоги до особи, яка має намір провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, для включення її до Реєстру репозиторіїв встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Особи, які провадять діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, зобов'язані дотримуватися зазначених вимог протягом усього періоду провадження ними такої діяльності.

3. Юридична особа має право провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках виключно після її включення до Реєстру репозиторіїв.

Провадження особою діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках без включення до Реєстру репозиторіїв забороняється.

Стаття 88. Порядок авторизації репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Особа, яка має намір провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, для включення її до Реєстру репозиторіїв подає до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву про включення до Реєстру репозиторіїв разом з документами та інформацією відповідно до вимог, у порядку та за формою, встановленими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює спрощений порядок авторизації для юридичної особи, яка включена до Реєстру репозиторіїв в якості торгового репозиторію та має намір провадити діяльність репозиторію даних сек'юритизації.

Заява про включення до Реєстру репозиторіїв разом з документами та інформацією подається до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація такої заяви підтверджується надісланим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку електронним повідомленням.

2. У разі внесення змін до інформації та/або документів, поданих відповідно до частини першої цієї статті, особа, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, зобов'язана повідомити про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку у встановлені нею порядку та строки офіційним каналом зв'язку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 20 робочих днів з дня отримання заяви про включення до Реєстру репозиторіїв разом з документами та інформацією повідомляє юридичну особу, яка має намір провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, офіційним каналом зв'язку про підтвердження отримання повного переліку документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім'я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв'язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду заяви про включення до Реєстру репозиторіїв та доданих до неї документів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, або про залишення заяви про включення до Реєстру репозиторіїв та доданих до неї документів без руху у зв'язку з виявленням недоліків, а саме отриманням неповного переліку документів або поданням заяви та документів з порушенням вимог, встановлених нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

Перед винесенням постанови про включення або про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру репозиторіїв Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку надає можливість юридичній особі, яка має намір провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у заяві про включення до Реєстру репозиторіїв.

Документи, подані для отримання авторизації, не повинні містити недостовірну та/або оманливу інформацію, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких такий заявник був включений до Реєстру репозиторіїв.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку виносить постанову про включення або відмову у включенні юридичної особи до Реєстру репозиторіїв протягом 40 робочих днів з дня отримання всіх документів, передбачених законодавством.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку виносить постанову про включення юридичної особи до Реєстру репозиторіїв за умови, що заявник відповідає усім вимогам законодавства. З метою перевірки дотримання заявником таких вимог Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку

може провести інспекцію у порядку, встановленому статтею 33 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

5. У разі винесення постанови про включення юридичної особи до Реєстру репозиторіїв Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку включає таку юридичну особу до Реєстру репозиторіїв.

У разі винесення постанови про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру репозиторіїв Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє юридичну особу про причини відмови протягом п'яти робочих днів з дня винесення постанови.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку виносить постанову про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру репозиторіїв виключно з таких підстав:

1) невідповідність юридичної особи, яка має намір провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, вимогам законодавства;

2) невідповідність документів, поданих на погодження, вимогам законодавства;

3) наявність у документах неповної та/або взаємовиключної, та/або неузгодженої, та/або недостовірної інформації;

4) невідповідність засобів, що забезпечують провадження діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, вимогам законодавства;

5) неусунення юридичною особою, яка має намір провадити діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, недоліків, зазначених у повідомленні про залишення заяви та доданих до неї документів без руху, у тому числі неусунення таких недоліків у визначений у такому повідомленні строк.

Постанова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру репозиторіїв може бути оскаржена у судовому порядку.

Після усунення причин, що стали підставою для винесення постанови про відмову у включенні юридичної особи до Реєстру репозиторіїв, юридична особа може повторно звернутися із заявою про включення до Реєстру репозиторіїв.

Стаття 89. Припинення авторизації особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право припинити авторизацію особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, з однієї з таких підстав:

1) заява особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

2) встановлення факту непроведення діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, для якої особа авторизована, протягом шести місяців поспіль;

3) встановлення факту подання недостовірної, неправдивої та/або оманливої інформації особою, яка провадить діяльність репозиторію на ринках

капіталу та організованих товарних ринках, для включення її до Реєстру репозиторіїв;

4) встановлення факту включення особи до Реєстру репозиторіїв внаслідок вчинення нею протиправних дій;

5) встановлення факту невідповідності особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, вимогам законодавства до відповідної діяльності для включення особи до Реєстру репозиторіїв;

б) встановлення факту системного порушення особою, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, вимог законодавства на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

Порушення на ринках капіталу та організованих товарних ринках вважається вчиненим системно, якщо:

а) таке порушення є повторним порушенням тих самих норм законодавства, вчиненим протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення, за умови що постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою встановлено таке повторне порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про притягнення до відповідальності за повторне порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку права припинити авторизацію особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, відповідно до цього пункту;

б) таке порушення є третім протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення порушенням будь-яких норм такого законодавства, за умови що постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою було встановлено таке третє порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про притягнення до відповідальності за третє порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку права припинити авторизацію особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, відповідно до цього пункту;

2. Постанова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про припинення авторизації особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, може бути оскаржена в судовому порядку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє особу, зазначену в частині першій цієї статті, про винесення постанови про припинення авторизації протягом п'яти робочих днів з дня такого винесення. До повідомлення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про припинення авторизації особи, яка провадить діяльність репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, додається відповідна постанова, яка повинна зазначати підстави такого припинення”;

и) доповнити статтями 89-1 – 89-2 такого змісту:

“Стаття 89-1. Вимоги до репозиторію

1. Репозиторій повинен розмістити на своєму веб-сайті об'єктивні, недискримінаційні вимоги до порядку доступу до послуг репозиторію осіб, зобов'язаних подавати інформацію відповідно до цього Закону. Репозиторій надає третім особам недискримінаційний доступ до інформації, що зберігається ним, за умови що відповідні сторони надали свою згоду на такий доступ, або в інших випадках, передбачених законодавством.

2. Репозиторій зобов'язаний мати внутрішні процедури та відповідні механізми управління, які запобігають будь-якому неправомірному розкриттю інформації з обмеженим доступом. Такі механізми управління повинні передбачати наявність чіткої організаційної структури репозиторію з чітко визначеними, прозорими та послідовними сферами відповідальності, а також адекватні заходи системи внутрішнього контролю, у тому числі належні адміністративні та облікові процедури.

Репозиторій забезпечує конфіденційність, цілісність та захист отриманої ним інформації.

Репозиторій має вживати всіх необхідних заходів для запобігання будь-якому неправомірному використанню інформації, що зберігається в його системах.

Репозиторій не має права використовувати отриману ним інформацію для комерційних цілей, крім випадку отримання згоди на таке використання, наданої суб'єктом, що подав таку інформацію.

Фізична особа, яка має тісний зв'язок з репозиторієм, або юридична особа, пов'язана відносинами контролю з репозиторієм, не повинна використовувати конфіденційну інформацію, наявну в репозиторію, в комерційних цілях.

3. Репозиторій відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, забезпечує надання доступу до накопиченої ним інформації органам державної влади та іншим особам з метою виконання ними повноважень, передбачених законом.

4. Репозиторій відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, повинен створити комплексну та ефективну організаційну структуру, включаючи систему внутрішнього контролю, яка складається з підсистеми комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту, а також зобов'язаний здійснювати контроль за функціонуванням зазначеної системи.

5. Репозиторій зобов'язаний забезпечити функціонування механізмів запобігання та врегулювання конфлікту інтересів.

Репозиторій зобов'язаний розробити і запровадити надійні та адекватні системи виявлення, мінімізації та контролю операційних ризиків.

6. Репозиторій повинен створити та впровадити системи та засоби, що забезпечують безперервність його діяльності, а також розробити план заходів у разі виникнення непередбачуваних обставин та подолання їх наслідків.

7. Ділова репутація та досвід посадових осіб репозиторію повинні відповідати вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

8. Репозиторій у встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку розкриває інформацію про власні тарифи за надання ним своїх послуг.

9. Програмно-технічні комплекси, що використовуються репозиторієм, повинні забезпечувати ефективну перевірку повноти поданої йому інформації, виявлення описок та/або очевидних технічних помилок у такій інформації.

10. У разі провадження особою інших видів господарської діяльності, крім діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, така особа зобов'язана забезпечити провадження таких видів діяльності шляхом їх операційного відокремлення від діяльності репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

11. Репозиторій зобов'язаний надавати на запит Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку коректну, достовірну та неоманливу інформацію.

12. Інші вимоги до репозиторію та порядку провадження ним діяльності встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 89-2. Особливості діяльності торгового репозиторію

1. Торговий репозиторій у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, забезпечує створення та функціонування бази даних про укладені деривативні контракти та договори про заміну сторони, що містить інформацію, перелік та зміст якої встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Торговий репозиторій забезпечує:

- 1) присвоєння ідентифікатора деривативним контрактам;
- 2) присвоєння ідентифікатора кожній операції щодо кожного деривативного контракту та кожного договору про заміну сторони, інформація щодо яких подається до торгового репозиторію.

Порядок присвоєння ідентифікаторів деривативних контрактів та договорів про заміну сторони, ідентифікаторів операцій щодо деривативних контрактів та операцій щодо договорів про заміну сторони, інформація щодо яких подається до торгового репозиторію, встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Торговий репозиторій при провадженні своєї діяльності повинен забезпечити можливість співставлення інформації, що зберігається в його базах даних, з інформацією з баз даних іншого торгового репозиторію.

Торговий репозиторій повинен забезпечити розроблення та запровадження внутрішніх документів і механізмів впорядкування інформації та передачі впорядкованої інформації іншому торговому репозиторію у випадках, встановлених законодавством.

3. Торговий репозиторій повинен невідкладно зареєструвати та забезпечити зберігання всієї інформації, отриманої ним відповідно до частин сьомої та восьмої статті 34 цього Закону, протягом 10 років з дня закінчення строку дії деривативного контракту, інформація про який була отримана.

4. Торговий репозиторій на основі інформації, отриманої відповідно до статті 34 цього Закону, зобов'язаний розраховувати позиції щодо деривативних контрактів у розрізі класів деривативних контрактів та в розрізі осіб, які є сторонами деривативних контрактів.

Торговий репозиторій повинен у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, регулярно оприлюднювати на своєму веб-сайті інформацію щодо зведених позицій за класами деривативних контрактів.

5. Торговий репозиторій зобов'язаний надавати особам, які подають інформацію відповідно до статті 34 цього Закону, можливість отримання доступу та уточнення поданої інформації у строки, визначені законодавством.

6. Торговий репозиторій зобов'язаний надавати Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, інформацію про деривативні контракти, які є оптовими енергетичними продуктами відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, з урахуванням вимог частини третьої статті 17 Закону України «Про ринок природного газу», частини другої статті 20-1 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» та частини п'ятої статті 73 Закону України «Про ринок електричної енергії».

7. Доступ до інформації щодо деривативів грошового ринку здійснюється відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України”;

і) статтю 90 викласти в такій редакції:

“Стаття 90. Особливості діяльності репозиторію даних сек'юритизації

1. Репозиторій даних сек'юритизації у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, забезпечує створення та функціонування бази даних про транзакції із сек'юритизації, що містить інформацію, перелік та зміст якої встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Репозиторій даних сек'юритизації забезпечує присвоєння ідентифікатора кожній транзакції із сек'юритизації, інформація щодо якої подається до репозиторію.

Порядок присвоєння ідентифікаторів транзакцій із сек'юритизації, інформація щодо яких подається до репозиторію даних сек'юритизації, встановлюється нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Репозиторій даних сек'юритизації при провадженні своєї діяльності повинен забезпечити можливість співставлення інформації, що зберігається в його базах даних, з інформацією з баз даних іншого репозиторію даних сек'юритизації.

Репозиторій даних сек'юритизації повинен забезпечити розроблення та запровадження внутрішніх документів і механізмів впорядкування інформації та передачі впорядкованої інформації іншому репозиторію даних сек'юритизації у випадках, встановлених законодавством.

3. Репозиторій даних сек'юритизації зобов'язаний здійснювати перевірку повноти та узгодженості інформації, що подається йому, відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

4. Репозиторій даних сек'юритизації повинен невідкладно зареєструвати та забезпечити зберігання всієї отриманої ним інформації протягом строку обігу відповідних сек'юритизаційних цінних паперів та 10 років з дня їх погашення або припинення їх обігу з інших підстав.

5. Репозиторій даних сек'юритизації зобов'язаний надавати особам, які подають йому інформацію, можливість отримання доступу та уточнення поданої інформації у строки, визначені законодавством.

6. Репозиторій даних сек'юритизації зобов'язаний безкоштовно забезпечити прямий та негайний доступ до інформації, що зберігається ним стосовно транзакції із сек'юритизації, інвесторам та потенційним інвесторам у відповідні сек'юритизаційні цінні папери”;

ї) доповнити статтями 90-3 – 90-4 такого змісту:

“Стаття 90-3. Контролер пулу покриття

1. Контролер пулу покриття - це особа, яка відповідає вимогам, визначеним відповідно до Закону України “Про сек'юритизацію та облігації з покриттям” та здійснює відповідну діяльність щодо облігацій з покриттям.

Стаття 90-4. Агент з верифікації стандартизованої сек'юритизації

1. Агент з верифікації стандартизованої сек'юритизації (далі – агент з верифікації) – це юридична особа, яка відповідає вимогам, визначеним відповідно до Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям», та на професійній основі здійснює оцінку відповідності транзакції із сек'юритизації вимогам до стандартизованої транзакції із сек'юритизації”;

й) у частині першій статті 91 слово “випуску” замінити словами “одного чи більше випусків”;

к) у статті 92:

у частині другій:

у пункті 3 слова “у разі потреби” замінити словами “у разі потреби або згідно з вимогами закону”;

у пункті 4 слово “випуску” замінити словами “випуску(-ів)”;

у пункті 5 слова “випуску цінних паперів та видача тимчасового свідоцтва” замінити словами “випуску(-ів) цінних паперів та видача тимчасового(-их) свідоцтв(-а)”;

у пункті 12 слово “свідоцтва” замінити словами “свідоцтв(-а)”;

частину третю:

доповнити підпунктом 3-1 такого змісту:

“3-1) укладення у разі потреби або згідно з вимогами закону договору про призначення адміністратора”;

доповнити підпунктом 7-1 такого змісту:

“7-1) укладення у разі потреби договору про призначення адміністратора за згодою всіх власників кредитних нот або зборів власників кредитних нот (якщо такий договір не було укладено раніше)”;

л) у статті 93:

у частині першій слово “випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

у абзаці другому частини другої слово “випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

у абзаці третьому частини другої слово “випуску” замінити словами “випуску(-ів)”;

у частині четвертій слова “випуску цінних паперів, та порядок його реєстрації” замінити словами “випуску(-ів) цінних паперів, та порядок такої реєстрації”;

м) у статті 98:

у абзаці другому частини першої слова “таким випуском” замінити словами “відповідним(-ими) випуском(-ами)”;

у абзаці першому частини п'ятої слова “таким випуском” замінити словами “відповідним(-и) випуском(-ами)”, а слова “відповідним випуском” замінити словами “відповідним(-и) випуском(-ами)”;

у абзаці першому та другому частини дев'ятої слова “відповідним випуском” замінити словами “відповідним(-и) випуском(-ами)”;

н) у статті 103:

у пункті 3 частини першої слово “випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

у частині другій слово “випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

у частині четвертій слово “випуску” замінити словами “відповідного(-их) випуску(-ів)”;

о) розділ VIII викласти в такій редакції:

“Розділ VIII ЗБОРИ ВЛАСНИКІВ ОБЛІГАЦІЙ, КРЕДИТНИХ НОТ ТА АДМІНІСТРАТОР

Стаття 108. Сфера застосування законодавства про збори власників облігацій, кредитних нот та адміністратора

1. Положення цього розділу застосовуються до таких видів цінних паперів, емісія яких здійснюється відповідно до цього Закону:

1) звичайних корпоративних облігацій;

2) облігацій внутрішніх місцевих позик;

3) кредитних нот.

2. Положення цього розділу застосовуються до облігацій міжнародних фінансових організацій, якщо це прямо передбачено проспектом таких облігацій.

Стаття 109. Компетенція зборів власників облігацій, кредитних нот

1. Збори власників облігацій, кредитних нот (далі у цьому розділі – збори) проводяться з метою прийняття рішень, які впливають на права та/або інтереси всіх власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску.

2. До компетенції зборів відповідного випуску належить:

1) надання згоди на внесення емітентом змін до проспекту (рішення про емісію) в частині документа про цінні папери та/або внесення змін до правочинів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами;

2) надання згоди на вчинення емітентом та/або особами, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, правочинів у випадках, визначених проспектом (рішенням про емісію);

3) надання згоди на тимчасове невиконання емітентом та/або особами, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, обов'язків, визначених проспектом (рішенням про емісію) та/або правочинами щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами;

4) прийняття рішення про відмову від пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот такого випуску після настання дефолту, надання згоди на вчинення адміністратором дій (правочинів), зазначених у частині другій статті 121 цього Закону;

5) погодження умов реструктуризації заборгованості емітента та/або осіб, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами перед власниками облігацій, кредитних нот такого випуску;

6) погодження умов конвертації облігацій в акції (якщо емітентом облігацій є акціонерне товариство);

7) наділення адміністратора повноваженнями іншими, ніж передбачені цим Законом;

8) прийняття рішення про усунення від виконання або відмову від усунення від виконання обов'язків адміністратора в разі наявності конфлікту інтересів та в інших випадках, передбачених цим Законом та/або проспектом (рішенням про емісію);

9) обрання адміністратора у разі, якщо він не був призначений емітентом у строки, визначені цим Законом або проспектом (рішенням про емісію), у тому числі в разі порушення емітентом обов'язку реєстрації відповідних змін до проспекту (рішення про емісію), якщо призначення адміністратора передбачене проспектом (рішенням про емісію), або в разі настання дефолту;

10) вирішення інших питань, що належать до компетенції зборів, відповідно до закону, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та/або проспекту (рішення про емісію).

Один чи декілька власників облігацій, кредитних нот, які у сукупності володіють облігаціями, кредитними нотами, сумарна номінальна вартість яких не менша ніж 10 відсотків загальної номінальної вартості непогашених

облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот, емітент або адміністратор можуть внести на розгляд зборів такого випуску будь-яке питання, що стосується умов розміщення, обігу, погашення облігацій, кредитних нот такого випуску, прав власників облігацій, кредитних нот такого випуску, обов'язків емітента та осіб, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, прав та обов'язків адміністратора.

3. Рішення зборів можуть стосуватися будь-яких питань, що належать до їх компетенції, у тому числі таких, які можуть виникнути у майбутньому, обумовлювати надання повноважень, згоди, настання інших правових наслідків настанням обставин чи виконанням умов, що не суперечать законодавству.

Рішення зборів є обов'язковим для всіх власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску, у тому числі тих, які голосували проти такого рішення, не брали участі в голосуванні або не мали права голосу.

Рішення зборів має передбачати однакові умови для всіх власників облігацій, кредитних нот одного випуску, крім випадку, якщо власники облігацій, кредитних нот такого випуску, до яких застосовуються менш сприятливі умови, прямо погодилися з таким рішенням.

Без згоди власника облігацій, кредитних нот рішення зборів не може передбачати виникнення нових фінансових зобов'язань у такого власника.

4. Збори не вправі приймати рішення, що стосуються власників облігацій, кредитних нот іншого випуску, без їх участі. У такому разі проводяться збори усіх відповідних випусків.

Стаття 110. Порядок організації проведення зборів власників облігацій, кредитних нот особою, відповідальною за проведення зборів

1. Збори проводяться за ініціативою емітента або одного чи декількох власників облігацій, кредитних нот, які у сукупності володіють облігаціями, кредитними нотами, сумарна номінальна вартість яких дорівнює або перевищує 10 відсотків загальної номінальної вартості непогашених облігацій, кредитних нот відповідного випуску, а також у інших випадках, визначених цим Законом, нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та/або проспектом (рішенням про емісію).

2. Особою, відповідальною за проведення зборів, є емітент, а в разі призначення адміністратора з часу набуття ним своїх повноважень і до їх припинення особою, відповідальною за проведення зборів, є адміністратор.

У випадках, передбачених абзацом другим частини п'ятої цієї статті, у разі скликання зборів за ініціативою декількох власників облігацій, кредитних нот, які у сукупності володіють облігаціями, кредитними нотами, сумарна номінальна вартість яких дорівнює або перевищує 10 відсотків загальної номінальної вартості непогашених облігацій, кредитних нот, відповідного випуску, особою, відповідальною за проведення зборів, є один з таких власників за домовленістю між ними, оформленою у письмовій формі.

У разі проведення зборів декількох випусків облігацій, кредитних нот одного емітента, якщо особи, відповідальні за проведення зборів за такими випусками є різними, функції особи, відповідальної за проведення зборів,

виконує одна з них за домовленістю, оформленою в письмовій формі. Особи, які мають право ініціювати проведення зборів, можуть самостійно визначити одну із зазначених осіб особою, відповідальною за проведення зборів за такими випусками, або на підставі відповідного договору уповноважити Центральний депозитарій цінних паперів виконувати функції особи, відповідальної за проведення зборів.

Особливості проведення зборів декількох випусків облігацій, кредитних нот одного емітента, якщо номінальна вартість хоча б одного випуску таких облігацій, кредитних нот визначена в іноземній валюті, а також порядку визначення кількості голосів власників облігацій, кредитних нот та порядку їх підрахунку за результатами голосування на таких зборах визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. У разі якщо проведення зборів ініціює власник (власники) облігацій, кредитних нот його (їх) вимога повинна містити щонайменше:

1) ім'я або найменування (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, місце проживання або місцезнаходження власника (власників) облігацій, кредитних нот, який (які) вимагає (вимагають) проведення зборів;

2) міжнародний ідентифікаційний номер облігацій, кредитних нот відповідного випуску;

3) перелік питань порядку денного зборів із зазначенням того, чи є такі питання невідкладними, а також проекти рішень з відповідних питань;

4) обґрунтування причин доцільності проведення зборів;

5) електронний підпис власника (власників) облігацій, кредитних нот або його (їх) представника відповідно до вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", а в разі підписання вимоги представником - також зазначення правової підстави здійснення представництва.

Перелік питань порядку денного, визначених як невідкладні при проведенні зборів встановлюється проспектом (рішенням про емісію).

До вимоги власника (власників) облігацій, кредитних нот щодо проведення зборів додаються:

1) виписка (виписки) з рахунка (рахунків) у цінних паперах, що підтверджує (підтверджують) наявність, станом не раніше попереднього робочого дня перед днем подання вимоги, права на облігації, кредитні ноти та права за облігаціями, кредитними нотами відповідного випуску у кількості, на яку посилається власник (власники) облігацій, кредитних нот для проведення зборів;

2) інформація щодо обмеження у розпорядженні облігаціями, кредитними нотами на такому рахунку (таких рахунках) у цінних паперах;

3) документи, що підтверджують повноваження особи, яка підписала вимогу (у разі підписання вимоги уповноваженим представником власника).

Вимога про проведення зборів разом з доданими до неї документами та інформацією подається особі, відповідальній за проведення зборів, через депозитарну систему України.

Для цілей цього Закону направленням інформації через депозитарну систему України є надання професійними учасниками депозитарної системи України відповідної інформації учасникам ринків капіталу в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо проведення зборів ініціює емітент, який не є особою, відповідальною за проведення зборів, його вимога щонайменше повинна містити:

- 1) міжнародний ідентифікаційний номер облігацій, кредитних нот відповідного випуску;
- 2) перелік питань порядку денного зборів із зазначенням того, чи є такі питання невідкладними, а також проекти рішень з відповідних питань;
- 3) обґрунтування причин доцільності проведення зборів;
- 4) електронний підпис уповноваженої особи емітента відповідно до вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги".

У разі якщо проведення зборів здійснюється на виконання вимог законодавства та/або проспекту (рішення про емісію цінних паперів), особа, відповідальна за проведення зборів, самостійно ініціює проведення зборів, визначає перелік питань порядку денного зборів та складає проекти рішень з таких питань разом з обґрунтуванням причин доцільності проведення зборів, а також вирішує інші питання, пов'язані з організацією та проведенням зборів.

4. Збори проводяться через авторизовану електронну систему.

Особа, відповідальна за проведення зборів, зобов'язана укласти з Центральним депозитарієм цінних паперів договір про надання послуг щодо забезпечення проведення зборів власників (крім випадку, коли Центральний депозитарій цінних паперів виконує функції особи, відповідальної за проведення зборів), який, зокрема, повинен регулювати відносини щодо використання авторизованої електронної системи, а саме: містити повноваження особи, відповідальної за проведення зборів, щодо внесення та отримання інформації та/або документів з авторизованої електронної системи, пов'язаних із проведенням зборів, та визначати осіб, уповноважених взаємодіяти з авторизованою електронною системою при проведенні зборів.

Особи, уповноважені взаємодіяти з авторизованою електронною системою, не можуть розголошувати інформацію, що стала відома їм в ході взаємодії з авторизованою електронною системою. У разі якщо особою, уповноваженою взаємодіяти з авторизованою електронною системою при проведенні зборів, та особою, відповідальною за проведення зборів, є різні особи, відповідальність за розголошення інформації, отриманої у ході взаємодії з авторизованою електронною системою, встановлюється договором між такими особами.

Авторизована електронна система - це авторизований Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку програмно-технічний комплекс Центрального депозитарію цінних паперів, що відповідає встановленим нею вимогам та забезпечує ідентифікацію і реєстрацію власників цінних паперів (їх представників) для участі у зборах, отримання документів, з якими власники

цінних паперів можуть ознайомитися під час підготовки до зборів, голосування бюлетенем та взяття участі в обговоренні з питань порядку денного, підбиття підсумків голосування з питань порядку денного зборів, а також реалізацію інших функцій, визначених законодавством.

Порядок взаємодії власників облігацій, кредитних нот та осіб, відповідальних за проведення зборів, з авторизованою електронною системою встановлюється Центральним депозитарієм цінних паперів відповідно до вимог, визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Особа, відповідальна за проведення зборів, протягом трьох робочих днів після надходження вимоги про проведення зборів зобов'язана вчинити всі необхідні дії для повідомлення власників облігацій, кредитних нот, емітента та адміністратора (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів) про проведення зборів та дії, необхідні для забезпечення проведення зборів відповідно до вимог цього Закону, або надати мотивовану відмову щодо проведення зборів у разі, якщо вимога оформлена з порушенням норм законодавства.

У разі якщо протягом трьох робочих днів після отримання належним чином оформленої вимоги про проведення зборів від одного чи декількох власників, які у сукупності володіють облігаціями, кредитними нотами, сумарна номінальна вартість яких дорівнює або перевищує 10 відсотків від загальної номінальної вартості непогашених облігацій, кредитних нот відповідного випуску, особа, відповідальна за проведення зборів, не здійснила визначених цією статтею дій щодо проведення зборів, такі збори можуть бути скликані в порядку, встановленому частиною третьою статті 123 цього Закону, особою, яка має право вимагати скликання зборів.

У разі якщо після отримання першої вимоги про проведення зборів до направлення власникам облігацій, кредитних нот, а також емітенту та адміністратору (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів) повідомлення про проведення зборів особа, відповідальна за проведення зборів, отримала вимогу про проведення зборів також від інших осіб, вона може об'єднати такі вимоги та зазначити у повідомленні всі передбачені вимогами питання порядку денного та інформацію щодо таких питань.

6. У разі якщо проведення зборів передбачено законодавством та/або проспектом (рішенням про емісію цінних паперів), особа, відповідальна за проведення зборів, зобов'язана протягом трьох робочих днів після настання відповідної обставини (випадку) вчинити усі необхідні дії для повідомлення усіх власників облігацій, кредитних нот, відповідного випуску облігацій, кредитних нот, а також емітента та адміністратора (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів) про проведення зборів та вчинити дії, необхідні для забезпечення проведення зборів відповідно до вимог цього Закону.

7. Повідомлення про проведення зборів направляється через депозитарну систему України власникам облігацій, кредитних нот, зазначеним у переліку осіб, що є власниками облігацій, кредитних нот відповідного випуску, складеному станом на дату, визначену особою, відповідальною за проведення зборів. Така дата не може передувати дню прийняття особою, відповідальною за

проведення зборів, рішення щодо проведення зборів за власною ініціативою (у тому числі на виконання вимог законодавства та/або проспекту (рішення про емісію), або за вимогою власника (власників) облігацій, кредитних нот чи емітента, який не є особою, відповідальною за проведення зборів).

Повідомлення про проведення зборів направляється також емітенту та адміністратору (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів).

Повідомлення про проведення зборів направляється особам, зазначеним в абзацах першому і другому цієї частини, не пізніше ніж за 10 робочих днів до дати проведення зборів, а в разі якщо порядок денний містить питання, що визначені як невідкладні, - не пізніше ніж за три робочих дні до дати початку голосування.

У повідомленні про проведення зборів зазначаються:

1) інформація про особу (осіб), яка (які) є ініціатором проведення зборів відповідного випуску;

2) проект порядку денного зборів або остаточний порядок денний, якщо питання, включені до порядку денного зборів, визначені як невідкладні, в якому зазначається про наявність чи відсутність взаємозв'язку між питаннями порядку денного та проектами рішень з відповідних питань;

3) обґрунтування причин доцільності проведення засідання власників облігацій, кредитних нот;

4) дата, станом на яку буде складено перелік власників облігацій, кредитних нот, які мають право на участь у зборах;

5) час початку та час закінчення реєстрації власників облігацій, кредитних нот (їх представників) для участі в зборах;

6) порядок реалізації права на участь та права голосу з питань порядку денного зборів;

7) дата голосування на зборах або період, протягом якого проводиться голосування, що не може перевищувати п'яти днів.

Проект порядку денного зборів або остаточний порядок денний затверджується особою, відповідальною за проведення зборів.

Після затвердження остаточного порядку денного зборів особа, відповідальна за проведення зборів, повинна визначити наявність або відсутність взаємозв'язку між питаннями, включеними до порядку денного. Наявність або відсутність такого взаємозв'язку зазначається приміткою до порядку денного. При цьому наявність такого взаємозв'язку означає неможливість проведення голосування з одного питання порядку денного у разі неприйняття рішення або прийняття взаємовиключного рішення з попереднього (одного з попередніх) питання порядку денного.

Не пізніше дня надсилання власникам облігацій, кредитних нот повідомлення про проведення зборів таке повідомлення оприлюднюється особою, відповідальною за проведення зборів, на веб-сайті емітента облігацій, кредитних нот (якщо особою, відповідальною за проведення зборів, є емітент) та розміщується у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

8. У разі якщо проект порядку денного зборів не містить питань, визначених як невідкладні, емітент (у разі якщо особою, відповідальною за проведення зборів, є адміністратор) та власники облігацій, кредитних нот можуть протягом п'яти робочих днів з дати надсилання особою, відповідальною за проведення зборів, повідомлення про проведення зборів направити через депозитарну систему України особі, відповідальній за проведення зборів:

1) свої пропозиції щодо розгляду зборами додаткових питань порядку денного та проектів рішень з цих питань;

2) документи та/або інформацію щодо питань порядку денного зборів, які вони пропонують направити усім власникам облігацій, кредитних нот.

Кількість пропозицій та/або документів та/або інформації, які можуть надсилати власники облігацій, кредитних нот, емітент та адміністратор протягом строку, встановленого абзацом першим цієї частини, є необмеженою. У разі якщо проект порядку денного містить питання, що визначені як невідкладні, пропозиції до порядку денного зборів не приймаються, а голосування проводиться щодо питань порядку денного, надісланого разом із повідомленням про проведення зборів.

Питання, пропозиції щодо включення яких до порядку денного надійшли від емітента, а також від власників облігацій, кредитних нот, які володіють облігаціями, сукупна номінальна вартість яких перевищує 5 відсотків загальної номінальної вартості непогашених облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот, невідкладно включаються особою, відповідальною за проведення зборів, до порядку денного зборів. Питання, пропозиції щодо включення яких до порядку денного надійшли від інших осіб, включаються до порядку денного за рішенням особи, відповідальної за проведення зборів.

Мотивоване рішення про відмову у включенні пропозиції до проекту порядку денного надсилається особою, відповідальною за проведення зборів, особі, яка направила пропозиції до порядку денного, через депозитарну систему України протягом трьох днів з моменту його прийняття.

9. У разі включення нових питань до порядку денного зборів у порядку, встановленому частиною восьмою цієї статті, особа, відповідальна за проведення зборів, зобов'язана протягом двох робочих днів після закінчення строку, передбаченого абзацом першим частини восьмої цієї статті, вчинити всі необхідні дії для направлення через депозитарну систему України усім власникам облігацій, кредитних нот відповідного випуску, а також емітенту та адміністратору (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів) такої інформації:

1) остаточний порядок денний зборів, сформований нею згідно з вимогами цієї статті, із зазначенням про наявність чи відсутність взаємозв'язку між питаннями порядку денного;

2) документи та/або інформацію, необхідні для розгляду питань порядку денного, у тому числі ті, що надійшли від емітента, власників облігацій, кредитних нот, адміністратора, суду, інших осіб.

10. Якщо голосування не відбулося через встановлену за підсумками реєстрації неправомочність зборів приймати рішення щодо питань порядку денного зборів та якщо особою, відповідальною за проведення зборів, прийнято рішення про необхідність проведення повторних зборів, така особа зобов'язана не пізніше наступного робочого дня вчинити всі необхідні дії для направлення через депозитарну систему України власникам облігацій, кредитних нот відповідного випуску, а також емітенту та адміністратору (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів) повідомлення про проведення повторних зборів з тих самих питань порядку денного відповідно до вимог цього Закону.

Повідомлення про проведення повторних зборів направляється власникам облігацій, кредитних нот зазначеним у переліку власників облігацій, кредитних нот, які мають право на участь у зборах, що був складений для проведення зборів, голосування на яких не відбулося. Таке повідомлення повинно містити нову дату голосування на зборах або період, протягом якого буде проводитися голосування, дату, станом на яку буде складено перелік власників облігацій, кредитних нот, які мають право на участь у зборах, та час початку і час закінчення реєстрації власників облігацій, кредитних нот (їх представників) для участі у зборах.

Строк між датою розсилання повідомлення про проведення повторних зборів та датою проведення повторного голосування або початку повторного голосування не може становити менше трьох та більше п'яти робочих днів.

11. До завершення голосування на зборах відповідного випуску, а у випадку, передбаченому частиною десятою цієї статті, на повторних зборах, інші збори відповідного випуску не проводяться.

Стаття 111. Порядок прийняття рішень зборами власників облігацій, кредитних нот

1. Реєстрація власників облігацій, кредитних нот (їх представників) для участі у зборах проводиться на підставі переліку власників облігацій, кредитних нот, які мають право на участь у зборах, складеного в порядку, передбаченому законодавством про депозитарну систему, станом на 24 годину за два робочих дні до початку голосування.

2. Реєстрація власників облігацій, кредитних нот (їх представників) для участі у зборах проводиться протягом часу, зазначеного в повідомленні про проведення зборів.

Власник облігацій, кредитних нот реєструється та бере участь у зборах особисто або через свого представника. Інформація про особу, уповноважену на реєстрацію та участь у зборах від імені власника облігацій, кредитних нот відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зазначається в системі депозитарного обліку та в переліку власників облігацій, кредитних нот, які мають право на участь у зборах, складеного в порядку, передбаченому законодавством про депозитарну систему.

Ідентифікація та реєстрація власника облігацій, кредитних нот (його представника) для участі у зборах здійснюються в авторизованій електронній системі за допомогою кваліфікованого електронного підпису або засобів

електронної ідентифікації, що мають високий рівень довіри, відповідно до вимог Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

У разі відсутності інформації про власника облігацій, кредитних нот у переліку власників облігацій, кредитних нот, які мають право на участь у зборах, авторизована електронна система відмовляє в реєстрації такого власника облігацій, кредитних нот (його представника) для участі у зборах.

За результатом проведення реєстрації власників облігацій, кредитних нот (їх представників) авторизованою електронною системою складається та направляється особі, відповідальній за проведення зборів, протокол про підсумки реєстрації із зазначенням загальної кількості голосів власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску та переліку власників облігацій, кредитних нот (їх представників), які зареєструвалися для участі у зборах, а також інформації про правомочність зборів.

Загальною кількістю голосів власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску є сукупна номінальна вартість непогашених облігацій, кредитних нот такого випуску за вирахуванням номінальної вартості тих облігацій, кредитних нот такого випуску, які не дають їх власникам права голосу на зборах відповідно до частини третьої цієї статті.

3. Право голосу на зборах належить власникам облігацій, кредитних нот, крім випадків, визначених цим Законом.

Одна гривня номінальної вартості непогашеної облігації, кредитної ноти надає власнику облігації, кредитної ноти один голос для вирішення кожного з питань, винесених на голосування на зборах. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок визначення загальної кількості голосів власників облігацій, кредитних нот щодо випусків, номінальна вартість яких визначена в іноземній валюті.

Не дають права голосу облігації, що належать таким особам:

- 1) емітенту таких облігацій, кредитних нот;
- 2) особі, яка надає забезпечення за такими облігаціями, кредитними нотами;
- 3) особі, пов'язаній відносинами контролю з емітентом та/або особою, яка надає забезпечення за такими облігаціями, кредитними нотами;
- 4) юридичній особі, в якій особи, зазначені у пунктах 1 - 3 цієї частини, сукупно прямо та/або опосередковано володіють частками, паями або акціями, що відповідає (відповідають) еквіваленту більше 50 відсотків статутного (складеного) капіталу та/або голосів у вищому органі управління;
- 5) трасту, іншому правовому утворенню, подібному до трасту, а також будь-якій іншій особі, яка володіє облігаціями, кредитними нотами, в інтересах особи, зазначеної в пунктах 1 - 4 цієї частини;
- 6) власнику облігацій, кредитних нот, який у процесі реєстрації не подав запевнення в тому, що він не є особою, зазначеною у пунктах 1 - 5 цієї частини.

Особи, які у процесі реєстрації не подали заповнення у тому, що вони не є особами, зазначеними у пунктах 1 - 5 цієї частини, не допускаються авторизованою електронною системою до участі в голосуванні.

Відповідальність за достовірність інформації, наданої у процесі ідентифікації та реєстрації, несе власник облігацій, кредитних нот.

4. Збори визнаються правомочними приймати рішення щодо питань порядку денного, якщо за даними протоколу про підсумки реєстрації, сформованого авторизованою електронною системою, для участі у зборах зареєструвалися власники облігацій, кредитних нот (їх представники), загальна кількість голосів яких дорівнює або перевищує 75 відсотків сукупної кількості прав голосу, що надає номінальна вартість облігацій, кредитних нот відповідного випуску.

Протокол про підсумки реєстрації повинен містити повідомлення про правомочність або неправомочність зборів приймати рішення щодо питань порядку денного.

У разі якщо збори є неправомочними приймати рішення щодо питань порядку денного згідно з даними протоколу про підсумки реєстрації, голосування з питань порядку денного зборів не проводиться.

У такому разі особа, відповідальна за проведення зборів, вчиняє дії, передбачені частиною десятою статті 110 цього Закону, щодо проведення повторних зборів.

Повторні збори визнаються правомочними приймати рішення щодо питань порядку денного, якщо за даними протоколу про підсумки реєстрації, сформованого авторизованою електронною системою, для участі у зборах зареєструвалися власники облігацій, кредитних нот (їх представники), загальна кількість голосів яких дорівнює або перевищує 25 відсотків сукупної кількості прав голосу, що надає номінальна вартість облігацій, кредитних нот відповідного випуску.

5. Голосування щодо питань порядку денного зборів розпочинається у час та дату, зазначені у повідомленні про проведення зборів, надісланому через депозитарну систему України в порядку, передбаченому статтею 110 цього Закону. Програмно-технічний комплекс авторизованої електронної системи повинен забезпечувати можливість блокування початку голосування щодо питань порядку денного в разі, якщо протокол про підсумки реєстрації містить дані про неправомочність зборів.

6. Голосування здійснюється виключно шляхом направлення власниками облігацій, кредитних нот (їх представниками) голосів "за" чи "проти" з кожного питання порядку денного зборів через авторизовану електронну систему.

Представник, який діє від імені декількох власників облігацій, кредитних нот, може голосувати з кожного питання порядку денного зборів всіма або частиною належних йому голосів та вправі одночасно голосувати однією частиною належних йому голосів "за", а іншою - "проти".

7. Рішення зборів щодо питань, передбачених цією частиною, приймається більшістю у три чверті голосів власників облігацій, кредитних нот відповідного

випуску, які беруть участь у голосуванні щодо питань порядку денного зборів, що вважаються правомочними приймати рішення. Такими питаннями є:

1) надання згоди на внесення емітентом змін до проспекту (рішення про емісію цінних паперів) щодо розміру відсоткового доходу, розміру та/або валюти номінальної вартості облігацій, кредитних нот, строків виплати відсоткового доходу, строків погашення, умов дострокового погашення, деномінації відповідного випуску облігацій, кредитних нот, переліку осіб, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, та обсягу їх відповідальності, конвертації облігацій, кредитних нот (далі - основні фінансові умови облігацій), внесення пов'язаних з цим змін до правочинів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами;

2) погодження умов реструктуризації заборгованості емітента та/або осіб, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами перед власниками облігацій, кредитних нот;

3) відмова від пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот після настання дефолту (крім дефолту у зв'язку з порушенням емітентом або особою, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, обов'язків, установлених проспектом (рішенням про емісію) та/або правочином щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами, що не належать до основних фінансових умов облігацій, кредитних нот), надання згоди на вчинення адміністратором дій (правочинів), передбачених частиною другою статті 121 цього Закону;

4) прийняття рішення про усунення від виконання обов'язків або відмову від усунення від виконання обов'язків адміністратора в разі наявності конфлікту інтересів та в інших випадках, передбачених цим Законом та/або проспектом (рішенням про емісію);

5) надання згоди на внесення емітентом змін до проспекту (рішення про емісію) щодо призначення адміністратора у випадку, передбаченому частиною другою статті 114 цього Закону.

8. Рішення зборів щодо питань, передбачених цією частиною, приймається простою більшістю голосів власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску, які беруть участь у голосуванні щодо питань порядку денного зборів, що вважаються правомочними приймати рішення. Такими питаннями є:

1) надання згоди на внесення емітентом змін до проспекту (рішення про емісію) в частині документа про цінні папери, що не пов'язані зі зміною основних фінансових умов облігацій, кредитних нот, чи припиненням повноважень адміністратора, внесення пов'язаних з цим змін до правочинів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами;

2) надання згоди на тимчасове невиконання емітентом та/або особою, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, обов'язків, встановлених проспектом (рішенням про емісію), що не належать до основних фінансових умов облігацій, кредитних нот, та/або відповідних обов'язків, передбачених правочином щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами, відмова від пред'явлення вимоги про дострокове погашення

облігацій, кредитних нот після настання дефолту у зв'язку з порушенням вказаних обов'язків;

3) обрання адміністратора у разі, якщо він не був призначений емітентом (включаючи реєстрацію емітентом відповідних змін до проспекту (рішення про емісію) у строки, визначені цим Законом або проспектом (рішенням про емісію), якщо призначення адміністратора передбачене проспектом (рішенням про емісію) або в разі настання дефолту;

4) надання згоди на внесення емітентом змін до проспекту (рішення про емісію) щодо призначення адміністратора в разі, якщо адміністратор відсутній;

5) інші питання порядку денного зборів, якщо цим Законом не встановлений інший порядок вирішення таких питань.

9. За результатами проведення підрахунку голосів авторизована електронна система формує та надсилає особі, відповідальній за проведення зборів, протокол про результати голосування із зазначенням рішень, прийнятих зборами щодо кожного питання порядку денного, та кількості голосів, поданих "за" чи "проти" щодо кожного питання порядку денного. Порядок формування протоколу про результати голосування є невід'ємною частиною порядку взаємодії з авторизованою електронною системою. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює зазначений у другому реченні цього абзацу порядок взаємодії.

Датою прийняття рішення зборами є дата проведення таких зборів. Датою проведення зборів є дата початку голосування з питань порядку денного зборів.

10. Протягом трьох робочих днів з дня отримання протоколу про результати голосування особа, відповідальна за проведення зборів, оформлює та направляє копію такого протоколу всім власникам облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот, емітенту та адміністратору (якщо вони не є особами, відповідальними за проведення зборів) через депозитарну систему України, а також оператору організованого ринку капіталу, на якому облігації, кредитні ноти допущені до торгів. Протягом робочого дня, наступного за днем направлення копії протоколу про результати голосування, така копія підлягає оприлюдненню на веб-сайті адміністратора (у разі призначення), емітента, оператора організованого ринку капіталу, на якому облігації, кредитні ноти допущені до торгів, а також у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

Оприлюднення копії протоколу про результати голосування у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, забезпечує емітент облігацій, кредитних нот.

11. Строк позовної давності для оскарження рішення зборів власників облігацій, кредитних нот становить три місяці з дня оприлюднення копії протоколу у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

12. Додаткові вимоги до проведення зборів, підбиття підсумків голосування на них, оформлення рішень зборів, зберігання документації у зв'язку зі зборами встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

13. Емітент не має права домовлятися у будь-якій формі з власником (власниками) облігацій, кредитних нот щодо голосування на зборах, якщо аналогічні умови не пропонуються всім власникам облігацій, кредитних нот. У разі якщо власник (власники) облігацій, кредитних нот отримує (отримують) будь-які кошти або іншу винагороду внаслідок такої домовленості з емітентом, такі кошти повинні бути розподілені між усіма власниками облігацій, кредитних нот пропорційно до кількості належних їм облігацій.

Стаття 112. Права та обов'язки особи, відповідальної за проведення зборів

1. Особа, відповідальна за проведення зборів:

1) забезпечує обмін документами та інформацією між емітентом, адміністратором, особами, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами та власниками облігацій, кредитних нот;

2) на вимогу осіб, наділених цим Законом правом вимагати проведення зборів, проводить збори в порядку, встановленому законодавством;

3) надає роз'яснення з питань, що виникають у зв'язку з реалізацією права голосу на зборах, і роз'яснення щодо порядку голосування з питань порядку денного зборів;

4) дає розпорядження Центральному депозитарію цінних паперів відповідно до вимог закону та договору про надання послуг щодо забезпечення проведення зборів;

5) на вимогу власника облігацій забезпечує йому в розумний строк і спосіб доступ до копій документів та інформації, пов'язаних зі зборами;

б) здійснює інші функції, визначені цим Законом.

2. Емітент, особи, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, суб'єкт аудиторської діяльності, який надає послуги аудиту фінансової звітності емітенту та таким особам, власники облігацій, кредитних нот зобов'язані надавати особі, відповідальній за проведення зборів, на її запит інформацію, необхідну їй для виконання своїх обов'язків у зв'язку із проведенням зборів.

Стаття 113. Дефолт за облігаціями, кредитними нотами

1. Порухення будь-кого обов'язку емітента або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, вказаного у проспекті (рішенні про емісію) облігацій, кредитних нот або встановленого законодавством, може бути вказане у проспекті (рішенні про емісію) облігацій, кредитних нот як одна з обставин, що становлять дефолт за облігаціями, кредитними нотами (далі - дефолт). Обставини, що становлять дефолт, вказуються у проспекті (рішенні про емісію) облігацій, кредитних нот.

Дефолт не є банкрутством у розумінні статті 1 Кодексу України з процедур банкрутства.

2. Якщо у проспекті (рішенні про емісію цінних паперів) облігацій, кредитних нот відсутня вказівка на обставини, що становлять дефолт, ним визнається настання будь-якої з таких обставин:

1) прострочення виконання зобов'язання з виплати будь-якої суми, що підлягає сплаті згідно з проспектом (рішенням про емісію), на більше ніж 10 робочих днів після закінчення відповідного строку (настання відповідного терміну), вказаного у проспекті (рішенні про емісію);

2) відкриття стосовно емітента або будь-якої особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, провадження у справі про банкрутство (а щодо банків - також про запровадження тимчасової адміністрації чи початок процедури ліквідації);

3) дії або бездіяльність емітента, що завдають істотної шкоди правам та/або інтересам власників облігацій, кредитних нот, у тому числі:

а) несплата винагороди або нездійснення інших платежів адміністратору за договором про його призначення протягом більше ніж 10 робочих днів після закінчення відповідного строку (настання відповідного терміну);

б) порушення обов'язку з призначення адміністратора у строки, встановлені цим Законом або проспектом (рішенням про емісію), якщо призначення адміністратора передбачене проспектом (рішенням про емісію цінних паперів).

3. Емітент зобов'язаний негайно повідомити адміністратора, а в разі його відсутності - власників облігацій, кредитних нот через депозитарну систему України, про неможливість виконання або порушення будь-якого обов'язку емітента та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, передбаченого проспектом (рішенням про емісію), правочинами щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами або цим Законом, відкриття стосовно будь-якої з вказаних осіб провадження у справі про банкрутство (а щодо банків - про запровадження тимчасової адміністрації чи початок процедури ліквідації).

4. Адміністратор зобов'язаний повідомляти всіх власників облігацій, кредитних нот через депозитарну систему України протягом трьох робочих днів після того, як йому стало відомо про настання будь-якої з таких обставин:

1) порушення будь-якого обов'язку емітента або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, встановленого проспектом (рішенням про емісію цінних паперів) та/або правочинами забезпечення, або неможливість його виконання;

2) відкриття щодо емітента або будь-якої особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, провадження у справі про банкрутство (а щодо банків - також про запровадження тимчасової адміністрації чи початок процедури ліквідації);

3) дії або бездіяльність емітента, особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, що завдають або можуть завдати істотної шкоди правам та/або інтересам власників облігацій, кредитних нот, або неможливість їх виконання;

4) настання дефолту.

5. Після настання дефолту один чи декілька власників облігацій, кредитних нот, які у сукупності володіють облігаціями, кредитними нотами, сумарна номінальна вартість яких не менша ніж 25 відсотків загальної номінальної вартості непогашених облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот можуть без проведення зборів подати адміністратору заяву про пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот (зокрема через депозитарну систему України), а в разі його відсутності - вимогу про дострокове погашення облігацій, кредитних нот емітенту та/або будь-якій з осіб, які надають забезпечення за такими облігаціями, кредитними нотами.

До заяви (вимоги) додається виписка (виписки) з рахунка (рахунків) у цінних паперах, що підтверджує наявність станом не раніше попереднього робочого дня перед днем подання заяви (вимоги) прав на облігації, кредитні ноти та прав за облігаціями, кредитними нотами відповідного випуску, а також їх обмежень, у кількості, на яку посилається власник (власники) облігацій, кредитних нот для пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот і обмеження у розпорядженні ними на такому рахунку (таких рахунках) у цінних паперах.

6. У разі отримання заяви власників облігацій, кредитних нот про пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот, якщо збори відповідного випуску облігацій, кредитних нот не прийняли рішення про відмову від такої вимоги, адміністратор:

1) негайно, але в будь-якому разі не пізніше ніж протягом трьох робочих днів направляє вимогу про дострокове погашення облігацій, кредитних нот емітенту, особам, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами;

2) у той самий день інформує через депозитарну систему України всіх власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот про пред'явлення вимоги;

3) вживає заходів до примусового стягнення заборгованості з емітента та/або осіб, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами у тому числі заходів, передбачених частиною першою статті 121 цього Закону;

4) вживає інших заходів, спрямованих на захист прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот, передбачених цим Законом, нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, проспектом (рішенням про емісію), договором про призначення адміністратора.

7. У разі отримання вимоги власників облігацій, кредитних нот про дострокове погашення облігацій, кредитних нот, якщо збори відповідного випуску не прийняли рішення про відмову від такої вимоги, строк погашення облігацій, кредитних нот вважається таким, що настав, якщо проспектом (рішенням про емісію) не встановлений інший строк виконання вимоги.

8. Проспектом (рішенням про емісію) облігацій, кредитних нот або законом можуть бути передбачені додаткові наслідки настання дефолту.

Стаття 114. Призначення адміністратора

1. Емітент облігацій, кредитних нот має право (а у випадках, встановлених законом – зобов'язаний) призначити адміністратора. За випуском облігацій, кредитних нот може бути призначений лише один адміністратор.

Усі власники облігацій, кредитних нот за домовленістю або збори мають право обрати адміністратора в разі:

1) невиконання емітентом свого обов'язку призначити адміністратора протягом строку, передбаченого законодавством або проспектом (рішенням про емісію);

2) настання дефолту (навіть якщо призначення адміністратора не передбачене проспектом (рішенням про емісію)).

2. Після початку розміщення облігацій, кредитних нот якщо наявність адміністратора не була передбачена проспектом (рішенням про емісію), емітент може призначити адміністратора та внести відповідні зміни до проспекту (рішення про емісію) за згодою всіх власників облігацій, кредитних нот або зборів.

Після реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати емісії облігацій, кредитних нот емітент має право за згодою всіх власників облігацій, кредитних нот або зборів припинити розпочаті процедури щодо призначення адміністратора та внести відповідні зміни до проспекту (рішення про емісію).

3. Адміністратором може бути призначена або обрана юридична особа, яка відповідає таким вимогам:

1) фінансова установа, розмір капіталу якої відповідає вимогам щодо його розміру та порядку його розрахунку, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) юридична особа, яка не є фінансовою установою, за умови відповідності вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Адміністратором не може бути призначено:

1) емітента відповідного випуску;

2) особу, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами відповідного випуску;

3) особу, уповноважену діяти від імені емітента облігацій, кредитних нот відповідного випуску;

4) особу, пов'язану відносинами контролю з емітентом облігацій, кредитних нот відповідного випуску, особою, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами відповідного випуску, та/або інвестиційною фірмою, що здійснює андеррайтинг відповідного випуску та/або діяльність з розміщення з наданням гарантії або діяльність з розміщення без надання гарантії щодо відповідного випуску;

5) особу, в якій особи, зазначені у пунктах 1 - 4 цієї частини, сукупно прямо та/або опосередковано володіють частками, паями або акціями, що відповідають еквіваленту більше ніж 50 відсотків статутного (складеного) капіталу та/або голосів у вищому органі управління;

6) особу, у якої наявний конфлікт інтересів та/або інші обставини, зазначені в частині першій статті 119 цього Закону.

Обмеження, встановлені пунктами 3 - 6 цієї частини, не застосовуються до обрання адміністратора зборами, призначення адміністратора за згодою зборів або всіх власників облігацій, кредитних нот.

5. Особа, призначена адміністратором, набуває повноважень адміністратора з часу реєстрації проспекту (рішення про емісію) або відповідних змін до нього, якщо інше не встановлено цим Законом.

6. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, усі власники облігацій, кредитних нот за домовленістю або збори можуть самостійно обрати адміністратора.

Емітент у такому разі зобов'язаний укласти з особою, обраною адміністратором, договір про призначення адміністратора протягом п'яти робочих днів з дати отримання інформації щодо відповідної домовленості всіх власників облігацій, кредитних нот або оприлюднення протоколу з відповідним рішенням зборів у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

У разі невиконання емітентом свого обов'язку щодо укладення договору про призначення адміністратора протягом вищезазначеного строку всі власники облігацій, кредитних нот за домовленістю або збори можуть уповноважити одного або декількох власників облігацій, кредитних нот на укладення зазначеного договору з особою, обраною адміністратором. Таке рішення може прийматися зборами одночасно з рішенням про обрання адміністратора.

У разі укладення договору про призначення адміністратора уповноваженим власником (власниками) облігацій, кредитних нот особа, призначена адміністратором, зобов'язана не пізніше наступного робочого дня направити інформацію про своє призначення всім власникам облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот через депозитарну систему України, повідомити емітента та оператора організованого ринку капіталу, на якому облігації, кредитні ноти допущені до торгів, а також оприлюднити таку інформацію на веб-сайті адміністратора, Центрального депозитарію цінних паперів та в базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

У такому разі особа, призначена адміністратором, набуває повноважень адміністратора з часу оприлюднення інформації про його призначення у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

7. Емітент зобов'язаний протягом 20 робочих днів з дати укладення договору про призначення адміністратора, передбаченого частиною шостою цієї статті, подати на реєстрацію зміни до проспекту (рішення про емісію) щодо призначення адміністратора у встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку.

Стаття 115. Припинення повноважень адміністратора

1. Повноваження адміністратора припиняються в разі:

- 1) відмови адміністратора від свого призначення;
- 2) усунення від виконання обов'язків адміністратора;
- 3) встановлення судом, третейським судом, міжнародним комерційним арбітражем або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту невідповідності адміністратора вимогам, встановленим цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- 4) ліквідації юридичної особи, що є адміністратором;
- 5) скасування реєстрації випуску;
- 6) прийняття зборами рішення відповідно до частини третьої цієї статті;
- 7) в інших випадках, передбачених проспектом (рішенням про емісію) та/або законом.

Повноваження адміністратора припиняються з дати реєстрації змін до проспекту (рішення про емісію) щодо припинення повноважень адміністратора, якщо інше не передбачено проспектом (рішенням про емісію).

Не пізніше наступного робочого дня після реєстрації змін до проспекту (рішення про емісію) емітент інформує всіх власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот через депозитарну систему України про припинення повноважень адміністратора.

2. Адміністратор має право у будь-який час відмовитися від свого призначення, якщо заборона такої відмови не передбачена договором про призначення адміністратора.

Адміністратор може за згодою емітента відкликати відмову від свого призначення до дати набрання чинності такою відмовою, якщо інше не передбачено договором про призначення адміністратора.

Адміністратор зобов'язаний направити інформацію про відмову від свого призначення (відкликання такої відмови) в день такої відмови (відкликання) всім власникам облігацій, кредитних нот відповідного випуску облігацій, кредитних нот через депозитарну систему України, повідомити емітента та оператора організованого ринку капіталу, на якому облігації, кредитні ноти допущені до торгів, а також оприлюднити таку інформацію на веб-сайті адміністратора, Центрального депозитарію цінних паперів та в базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

3. Збори можуть прийняти рішення про припинення повноважень адміністратора:

- 1) у разі невиконання або неналежного виконання адміністратором своїх обов'язків;
- 2) у разі невиконання або неналежного виконання ним своїх обов'язків за іншим випуском облігацій, кредитних нот та в інших випадках, передбачених проспектом (рішенням про емісію);
- 3) в інших випадках, передбачених проспектом (рішенням про емісію).

4. У разі виникнення конфлікту інтересів та/або інших обставин, зазначених у частині першій статті 119 цього Закону, збори розглядають питання про відмову від усунення адміністратора від виконання обов'язків.

У разі якщо збори не прийняли рішення про відмову від усунення адміністратора від виконання обов'язків, повноваження такого адміністратора припиняються.

5. У разі відмови адміністратора від свого призначення або усунення його від виконання обов'язків така особа продовжує виконувати повноваження адміністратора до набуття повноважень новим адміністратором, але не довше трьох місяців з дати відмови від призначення або усунення від виконання обов'язків, якщо інше не передбачено законом або договором про призначення адміністратора.

Не пізніше наступного робочого дня після закінчення вказаного строку емітент розміщує інформацію про припинення повноважень адміністратора у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків.

6. У разі припинення особи шляхом злиття, поділу, приєднання або перетворення її повноваження адміністратора переходять до правонаступника. У такому разі емітент зобов'язаний внести відповідні зміни до проспекту (рішення про емісію). При поділі повноваження адміністратора можуть перейти лише до одного правонаступника.

У разі припинення особи шляхом ліквідації її повноваження адміністратора припиняються з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань запису про її припинення.

7. У разі припинення повноважень адміністратора емітент зобов'язаний призначити нового адміністратора та внести відповідні зміни до проспекту (рішення про емісію), якщо інші строки не встановлені проспектом (рішенням про емісію):

1) протягом одного місяця з дати припинення повноважень - у разі якщо з цією метою не вимагається здійснення процедур публічних закупівель;

2) протягом трьох місяців з дати припинення повноважень адміністратора - у разі якщо з цією метою вимагається здійснення процедур публічних закупівель.

8. Якщо емітент не виконує свого обов'язку щодо внесення змін до інформації про адміністратора в проспекті (рішенні про емісію), інформація про припинення повноважень адміністратора та призначення нового адміністратора розміщується у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, особою, чії повноваження припинилися, або особою, призначеною адміністратором, протягом п'яти робочих днів з дня, коли мали бути внесені зміни до інформації про адміністратора в проспект (рішення про емісію).

9. У разі неопублікування інформації, передбаченої частинами п'ятою та восьмою цієї статті, таку публікацію протягом п'яти робочих днів з дня, коли відповідна інформація мала бути опублікована, здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

10. У разі скасування реєстрації випуску облігацій, кредитних нот одночасно припиняються повноваження адміністратора.

У разі якщо скасування реєстрації випуску облігацій, кредитних нот втратило юридичну силу та на момент такого скасування за випуском облігацій, кредитних нот був призначений адміністратор (або в емітента існував обов'язок щодо його призначення), емітент зобов'язаний призначити нового адміністратора відповідно до частини сьомої цієї статті.

Стаття 116. Договір про призначення адміністратора

1. Емітент та особа, яка призначається адміністратором, укладають договір про призначення адміністратора, за яким відповідна особа зобов'язується надавати послуги адміністратора на користь власників облігацій, кредитних нот, а емітент зобов'язується оплачувати такі послуги, покривати та відшкодувати витрати у зв'язку з виконанням адміністратором своїх обов'язків та виконувати інші обов'язки, передбачені договором.

2. У випадку, передбаченому частиною шостою статті 114 цього Закону, оплата послуг адміністратора та відшкодування його витрат можуть здійснюватися відповідно до умов договору про призначення адміністратора з іншою особою, уповноваженою зборами власників облігацій на укладення такого договору з особою, обраною адміністратором.

Особа, яка здійснила оплату послуг адміністратора та відшкодування його витрат, має право на відшкодування своїх витрат емітентом у розумному розмірі. У разі якщо сума, надана такою особою, не була в повному обсязі використана, адміністратор зобов'язаний повернути її залишок такій особі.

3. З дати початку розміщення облігацій, кредитних нот договір про призначення адміністратора не може бути розірваний емітентом та/або адміністратором без згоди зборів, крім випадків, передбачених законом.

Умови договору про призначення адміністратора, які обмежують права адміністратора та/або звільняють його від виконання обов'язків, передбачених законом, проспектом (рішенням про емісію) та рішеннями зборів, є нікчемними, якщо інше не передбачено законом.

4. Інформація про адміністратора, його права та обов'язки розкривається у проспекті (рішенні про емісію) згідно з вимогами, встановленими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. У договорі про призначення адміністратора обов'язково зазначаються умови та порядок притягнення адміністратора до відповідальності за невиконання чи неналежне виконання ним своїх обов'язків, а також обсяг такої відповідальності.

Стаття 117. Винагорода адміністратора

1. Оплата послуг та відшкодування витрат адміністратора здійснюються емітентом на підставі договору про призначення адміністратора, якщо інше не передбачено договором та проспектом (рішенням про емісію), крім випадку, передбаченого частиною другою статті 116 цього Закону.

Оплата послуг та відшкодування витрат адміністратора включають:

1) оплату послуг адміністратора;

2) відшкодування витрат на оплату послуг Центрального депозитарію цінних паперів з організації проведення зборів, засідання власників облігацій, кредитних нот, інших послуг відповідно до законодавства;

3) відшкодування витрат, пов'язаних із примусовим зверненням стягнення для погашення заборгованості емітента, особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами;

4) інші винагороди та витрати згідно з проспектом (рішенням про емісію), договором про призначення адміністратора та рішеннями зборів.

2. Адміністратор має право не виконувати будь-які свої обов'язки до оплати послуг, належного (за обґрунтованою оцінкою адміністратора) відшкодування його витрат або надання задовільного для нього зобов'язання відшкодувати такі витрати. У такому разі адміністратор зобов'язаний поінформувати через депозитарну систему України емітента та всіх власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску про такі обставини.

Положення цієї частини не застосовуються до надання адміністратором інформації про розмір оплати його послуг та розмір його витрат, які потребують відшкодування. Адміністратор надає таку інформацію безкоштовно.

Стаття 118. Права та обов'язки адміністратора

1. Права та обов'язки адміністратора визначаються законом, проспектом (рішенням про емісію), рішеннями зборів та договором про призначення адміністратора.

2. Адміністратор зобов'язаний:

1) надавати повідомлення, передбачені цим Законом;

2) на вимогу будь-якого власника облігацій, кредитних нот забезпечувати йому в розумний строк та спосіб доступ до копій документів та інформації, безпосередньо пов'язаних з наданням адміністратором своїх послуг;

3) на запит будь-якого власника облігацій, кредитних нот надавати підтвердження наявності або відсутності в адміністратора конфлікту інтересів;

4) укласти договір з Центральним депозитарієм цінних паперів відповідно до законодавства;

5) забезпечувати перерахування на рахунок Центрального депозитарію цінних паперів, відкритий у Національному банку України, коштів, отриманих у процесі стягнення заборгованості з емітента облігацій, кредитних нот та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами або в процедурі їх банкрутства або ліквідації, якщо такі кошти виплачуються в національній валюті, або на рахунки, відкриті Центральним депозитарієм цінних паперів в інших банках, у тому числі іноземних, що відповідають критеріям, встановленим Національним банком України, якщо такі кошти виплачуються в іноземній валюті, з метою подальшого перерахування таких коштів згідно з вимогами законодавства.

3. Для виконання своїх обов'язків адміністратор має право:

1) брати участь у підготовці правочинів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами та/або змін до них (до реєстрації проспекту (рішення про емісію) таке право надається особі, призначеній адміністратором відповідно до договору про призначення адміністратора);

2) від свого імені та виключно в інтересах власників облігацій, кредитних нот звертатися до суду та представляти в суді інтереси власників облігацій, кредитних нот у випадках, передбачених цим Законом;

3) від свого імені та виключно в інтересах власників облігацій, кредитних нот брати участь у провадженнях у справах про банкрутство емітента та осіб, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, у випадках, передбачених цим Законом;

4) перевіряти дотримання емітентом та особами, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами своїх обов'язків (зокрема, вимагати необхідні документи та інформацію, перевіряти дотримання основних фінансових умов облігацій, кредитних нот, нормативів);

5) надавати згоду на внесення емітентом змін до проспекту (рішення про емісію цінних паперів) та правочинів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами у випадках, передбачених цим Законом;

6) здійснювати повноваження, надані йому рішеннями зборів.

4. Емітент, особи, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами суб'єкт аудиторської діяльності, який надає послуги аудиту фінансової звітності емітенту та таким особам, власники облігацій, кредитних нот зобов'язані на запит надавати адміністратору інформацію, необхідну йому для виконання своїх обов'язків.

5. Адміністратор зобов'язаний добросовісно діяти в інтересах всіх власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску.

6. Адміністратор діє від свого імені в інтересах власників облігацій, кредитних нот на підставі договору про призначення адміністратора. Адміністратор діє без довіреності.

У всіх правочинах, вчинених адміністратором, та документах, що видаються адміністратором у ході виконання ним своїх обов'язків та/або реалізації ним своїх прав, має зазначатися, що він є адміністратором.

У разі призначення адміністратор погоджує правочини щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами і є стороною кожного з договорів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами.

Новий адміністратор є правонаступником адміністратора, повноваження якого припинилися, за кожним з правочинів щодо забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами без необхідності вчинення будь-яких інших правочинів з цією метою.

7. У разі покладення на адміністратора певних обов'язків та/або надання йому певних прав зборами жоден з власників облігацій, кредитних нот не може реалізовувати відповідні права в індивідуальному порядку, крім випадків, передбачених законом та/або рішеннями зборів.

Стаття 119. Конфлікт інтересів та відповідальність адміністратора

1. Адміністратор, якому стало відомо про наявність або можливість виникнення конфлікту між його інтересами та інтересами власників облігацій, кредитних нот (далі - конфлікт інтересів) або про інші обставини, через які адміністратор не може або в майбутньому не зможе виконувати свої обов'язки

(зокрема у зв'язку з порушенням провадження у справі про банкрутство або ліквідацією), зобов'язаний повідомити про такий конфлікт інтересів та/або обставини всім власникам облігацій, кредитних нот через депозитарну систему України та емітенту.

Конфлікт інтересів вважається наявним, якщо:

1) адміністратор є особою, пов'язаною відносинами контролю з емітентом та/або особою, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами;

2) адміністратор є особою, в якій особи, зазначені у пункті 1 цієї частини, сукупно прямо та/або опосередковано володіють частками, паями або акціями, що відповідає еквіваленту більш як 50 відсотків статутного (складеного) капіталу та/або голосів у вищому органі управління;

3) адміністратор самостійно або в сукупності з особами, пов'язаними відносинами контролю з ним, є власником (власниками) 5 відсотків або більшої кількості облігацій, кредитних нот відповідного випуску;

4) адміністратор надав забезпечення виконання зобов'язань за облігаціями, кредитними нотами, щодо яких він є адміністратором.

До призначення (обрання) особи адміністратором вона зобов'язана повідомити емітента (а в разі обрання - власників облігацій, кредитних нот) про наявність або можливість виникнення конфлікту інтересів.

2. Адміністратор несе відповідальність перед власниками облігацій, кредитних нот за невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків. Розмір відповідальності адміністратора обмежується десятикратним розміром річної оплати його послуг за договором про призначення адміністратора.

Обмеження розміру відповідальності адміністратора, передбачене абзацом першим цієї частини, не застосовується в разі умисного невиконання (умисного неналежного виконання) адміністратором своїх обов'язків або грубої необережності.

Стаття 120. Дії адміністратора щодо захисту прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот

1. Для захисту прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом, адміністратор має право від свого імені й виключно в інтересах власників облігацій, кредитних нот вчиняти такі дії:

1) виступати стороною у спорах про захист прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот або третьою особою в інших спорах, вирішення яких може вплинути на права та обов'язки власників облігацій, кредитних нот в порядку адміністративного, цивільного, господарського судочинства, а також у третейському суді або міжнародному комерційному арбітражі;

2) виступати цивільним позивачем у кримінальних провадженнях;

3) виступати потерпілим у кримінальних провадженнях;

4) виступати стягувачем у виконавчих провадженнях;

5) виступати кредитором у провадженнях у справах про банкрутство боржника, який є емітентом облігацій, кредитних нот або особою, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами (далі разом - боржник, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами);

б) виступати кредитором у процедурі ліквідації банку, який є емітентом облігацій, кредитних нот або особою, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами (далі разом - банк, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами).

Стаття 121. Особливості вчинення адміністратором дій та правочинів щодо захисту прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот

1. У разі отримання заяви власників облігацій, кредитних нот про пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот у порядку, передбаченому цим Законом, адміністратор виключно в інтересах власників облігацій, кредитних нот вчиняє такі дії:

1) подає від свого імені позови та виступає від свого імені учасником у справах про захист прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот в порядку адміністративного, господарського судочинства, а також у третейському суді або міжнародному комерційному арбітражі;

2) подає від свого імені цивільні позови у кримінальному провадженні та виступає учасником у кримінальному провадженні;

3) подає від свого імені заяви про залучення його до кримінального провадження як потерпілого та виступає стороною у кримінальному провадженні;

4) подає від свого імені заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство боржника, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами, заявляє грошові вимоги, виступає стороною у таких справах про банкрутство;

5) голосує від свого імені на комітеті кредиторів з питань визнання боржника, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами, банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

б) подає від свого імені заяви про відкриття виконавчого провадження щодо примусового виконання рішення та виступає стороною у виконавчому провадженні;

7) заявляє від свого імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб свої вимоги до банку, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами, після початку процедури ліквідації.

2. Адміністратор вчиняє такі дії або правочини виключно в інтересах власників облігацій, кредитних нот за умови надання згоди зборами у порядку, передбаченому цим Законом, або згоди всіх власників облігацій, кредитних нот:

1) відмовляється від позову, зменшує розмір позовних вимог, змінює предмет позову, укладає мирову угоду, відмовляється від апеляційної або касаційної скарги у спорі про захист прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот в порядку адміністративного, цивільного, господарського судочинства, укладає мирову угоду, відмовляється від позову або вимог, припиняє третейський або арбітражний розгляд у разі розгляду спору в третейському суді або в міжнародному комерційному арбітражі;

2) відмовляється від обвинувачення, апеляційної чи касаційної скарги, цивільного позову в кримінальному провадженні;

3) досягає примирення на будь-якій стадії адміністративного процесу та укладає угоду про примирення на будь-якій стадії кримінального провадження;

4) схвалює від свого імені план превентивної реструктуризації боржника, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами;

5) голосує від свого імені на зборах кредиторів з питань схвалення плану превентивної реструктуризації боржника, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами, звернення до господарського суду з клопотанням введення процедури санації і затвердження плану санації, схвалення плану санації боржника, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами та схвалення внесення змін до такого плану.

Рішення зборів щодо питань, передбачених цією частиною, приймається більшістю у три чверті голосів власників облігацій, кредитних нот відповідного випуску, які беруть участь у голосуванні щодо питань порядку денного зборів, що вважаються правомочними приймати рішення.

3. Адміністратор без необхідності отримання окремої вимоги власників облігацій, кредитних нот та/або рішення зборів зобов'язаний вчиняти будь-які інші необхідні процесуальні дії та подавати будь-які інші необхідні процесуальні документи, передбачені законодавством, виключно в інтересах власників облігацій, кредитних нот, які необхідні для захисту прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот під час судового процесу в порядку адміністративного, цивільного, господарського, кримінального судочинства, виконавчого провадження, розгляду спору в третейському суді або в міжнародному комерційному арбітражі, процедури відновлення платоспроможності та банкрутства боржника, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами процедури тимчасової адміністрації та ліквідації банку, який має зобов'язання за облігаціями, кредитними нотами.

4. У разі якщо адміністратор протягом розумного строку після отримання відповідних інструкцій від власників облігацій, кредитних нот та належного (за оцінкою адміністратора) покриття його витрат не вчиняє будь-яких дій або правочинів, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, будь-який власник облігацій, кредитних нот може звернутися до адміністратора з письмовою вимогою про негайне вчинення таких дій або правочинів.

5. Якщо протягом трьох робочих днів з дати отримання письмової вимоги від власника облігацій, кредитних нот адміністратор не вчиняє необхідних дій або правочинів відповідно до інструкцій власників облігацій, кредитних нот, не надає жодних пояснень у відповідь на письмову вимогу власника облігацій, кредитних нот, відмовляється вчиняти необхідні дії або правочини відповідно до інструкцій власників облігацій, кредитних нот або повідомляє про намір вчинити такі дії або правочини у строк, що може призвести до неможливості захисту прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот або значно ускладнить таку можливість, кожний власник облігацій, кредитних нот має право самостійно вчинити зазначені дії або правочини від свого імені для захисту своїх прав і інтересів у порядку, встановленому законодавством, незважаючи на наявність арбітражної або третейської угоди між емітентом та/або особами, які надають забезпечення за облігаціями, кредитними нотами та адміністратором.

6. У разі якщо адміністратор не отримав заяви власників облігацій, кредитних нот про пред'явлення вимоги про дострокове погашення облігацій, кредитних нот та невчинення відповідних дій або правочинів стосовно емітента та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, що може призвести до неможливості захисту прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот або значно ускладнить таку можливість, адміністратор зобов'язаний завчасно (у строки, достатні для того, щоб надати можливість власникам облігацій, кредитних нот вжити заходів для захисту своїх прав та інтересів) повідомити про зазначені обставини власників облігацій, кредитних нот.

7. Якщо адміністратор відсутній, кожний власник облігацій, кредитних нот здійснює захист своїх прав та інтересів самостійно або колективно з іншими власниками.

8. Незважаючи на будь-які положення проспекту (рішення про емісію) про інше, для вчинення будь-яких дій або правочинів, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, не вимагається перерахування облігацій, кредитних нот будь-яким із власників облігацій, кредитних нот зі свого рахунка у цінних паперах на рахунок у цінних паперах емітента. Таке перерахування повинно здійснюватися лише в разі, якщо відповідні облігації, кредитні ноти будуть погашені негайно після перерахування.

Стаття 122. Особливості розподілу коштів між власниками облігацій, кредитних нот за участю адміністратора

1. Будь-які кошти, які підлягають виплаті за участю адміністратора у процесі стягнення заборгованості з емітента облігацій, кредитних нот та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами або в процедурі їх банкрутства чи припинення, зараховуються на рахунок Центрального депозитарію цінних паперів, відкритий у Національному банку України, якщо такі кошти виплачуються в національній валюті, або на рахунки, відкриті Центральним депозитарієм цінних паперів в інших банках, у тому числі іноземних, що відповідають критеріям, встановленим Національним банком України, якщо такі кошти виплачуються в іноземній валюті.

2. Кошти, зазначені у частині першій цієї статті, переказуються Центральним депозитарієм цінних паперів після отримання відповідних розпоряджень та документів адміністратора у такій черговості:

1) у першу чергу переказуються кошти, належні до сплати особі (особам), яка покрила (які покрили) витрати адміністратора на здійснення дій та правочинів, пов'язаних із захистом прав та інтересів власників облігацій, кредитних нот під час судового процесу, виконавчого провадження, процедури відновлення платоспроможності, банкрутства, ліквідації емітента та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами у межах фактично здійснених витрат, але не більше суми, наданої такою особою (особами);

2) у другу чергу переказуються кошти для розподілу між всіма власниками облігацій, кредитних нот пропорційно до номінальної вартості непогашених облігацій, кредитних нот кожного власника.

3. Жоден з власників облігацій, кредитних нот не може отримувати переважного ставлення від адміністратора.

Стаття 123. Функції депозитарних установ та Центрального депозитарію цінних паперів

1. З метою забезпечення проведення зборів, підбиття підсумків голосування на них, виплати коштів, отриманих у процесі стягнення заборгованості з емітента облігацій, кредитних нот та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, кредитними нотами, в процедурі їх банкрутства або ліквідації, а також в інших випадках, передбачених законодавством, депозитарні установи та Центральний депозитарій цінних паперів:

1) забезпечують у порядку та спосіб, передбачені договором про обслуговування рахунка в цінних паперах та депозитарним договором, передачу інформації та документів від особи, відповідальної за проведення зборів, власникам облігацій, кредитних нот (у тому числі повідомлення про проведення зборів, остаточного порядку денного зборів, інформації про проведення засідання зборів, протоколу зборів) та від власників облігацій, кредитних нот особі, відповідальній за проведення зборів (у тому числі інформації про облігації, кредитні ноти які не дають їх власникам права голосу на зборах);

2) отримують у порядку та спосіб, передбачені договором про обслуговування рахунка в цінних паперах та депозитарним договором, інформацію про голосування власників облігацій, кредитних нот з питань порядку денного зборів для її подальшого передання особі, відповідальній за проведення зборів;

3) здійснюють інші функції, передбачені законодавством.

2. Крім функцій, передбачених частиною першою цієї статті, депозитарна установа:

1) при голосуванні власником облігацій, кредитних нот з питань порядку денного зборів власників облігацій, кредитних нот отримує від нього письмове запевнення в тому, що він не є особою, зазначеною у пунктах 1 - 5 частини третьої статті 111 цього Закону, або інформацію про належність до таких осіб;

2) направляє подану власниками облігацій, кредитних нот інформацію про голосування з питань порядку денного зборів та інформацію, передбачену пунктом 1 цієї частини, Центральному депозитарію цінних паперів;

3) встановлює обмеження у розпорядженні облігаціями, кредитними нотами, власник яких подав вимогу про проведення зборів;

4) скасовує обмеження у розпорядженні облігаціями після отримання від Центрального депозитарію цінних паперів повідомлення про завершення голосування з питань порядку денного зборів.

3. Особи, які мають право ініціювати проведення зборів, можуть звернутися з такою метою до Центрального депозитарію цінних паперів, в тому числі через депозитарну установу, у таких випадках:

1) особа, відповідальна за проведення зборів, не виконує своїх обов'язків з проведення зборів, підбиття підсумків голосування на них, оформлення та опублікування протоколу;

2) емітент не виконує свого обов'язку щодо призначення адміністратора;

3) особи, відповідальні за проведення зборів, не досягли у розумний строк домовленості щодо проведення зборів декількох випусків.

У разі звернення особи, яка має право ініціювати проведення зборів, до Центрального депозитарію цінних паперів, він є особою, відповідальною за проведення зборів, та здійснює проведення таких зборів, підбиття підсумків голосування на них, оформлення та опублікування протоколу в порядку, встановленому законодавством.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати вимоги до порядку надання послуг особою, відповідальною за проведення зборів”;

п) пункт 22 частини першої статті 128 після слів “за випуском облігацій” доповнити словами “, кредитних нот”;

9) у Законі України “Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва” (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 19, ст. 257 із наступними змінами) абзац четвертий частини сьомої статті 3 виключити;

10) у Законі України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами):

а) частину шосту статті 36 доповнити пунктом 8 такого змісту:

“8) задоволення вимог власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям за рахунок активів покриття відповідно до Закону України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»”;

б) статтю 38 доповнити частиною 13 такого змісту:

“13. Договір про передачу пулу сек’юритизованих активів на користь спеціалізованої платформи фінансування, укладений (вчинений) у рамках транзакції із сек’юритизації, правочин, за яким оригінатор придбав відповідні фінансові активи безпосередньо у первинного кредитора або у третіх осіб, будь-який інший правочин, за яким відповідні фінансові активи могли передаватися від первинного кредитора до оригінатора, не є нікчемним виключно з тих підстав, що він був укладений (вчинений) протягом певного строку до дня запровадження тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку або процедури ліквідації банку, та/або що спеціалізованій платформі фінансування було відомо чи повинно було бути відомо про неплатоспроможність відчужувача станом на час укладення (вчинення) відповідного договору (правочину).

Фонд не може припинити здійснення операцій за таким договором (правочином) відповідно до частини восьмої цієї статті виключно з підстав, вказаних у цій частині”;

в) пункт 6 частини першої статті 48 після слів “цього Закону” доповнити словами “, а також до договорів про управління пулом сек’юритизованих активів та договорів про передачу пулу сек’юритизованих активів або активів покриття передбачених Законом України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»”;

г) у статті 50:

абзац другий частини п’ятої виключити;

доповнити абзацами четвертим та п’ятим такого змісту:

“Активи покриття, включені до реєстру активів покриття облігацій з покриттям, не включаються до ліквідаційної маси банку. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому Законом України “Про сек’юритизацію та облігації з покриттям”.

Кошти, що надійшли від боржників як виконання зобов’язань за фінансовими активами, відчуженими на користь спеціалізованої платформи фінансування, не включаються до ліквідаційної маси банку та підлягають перерахуванню такий спеціалізованій платформі фінансування”;

11) у Законі України “Про інститути спільного інвестування” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337 із наступними змінами):

у статті 48:

пункт 8 частини одинадцятої виключити;

у пункті 2 частини тринадцятої та пункті 5 частини двадцять четвертої слова “, іпотечні облігації” виключити;

12) у Законі України “Про депозитарну систему України” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517 із наступними змінами):

а) у абзаці другому частини дев’ятої статті 9 слова “Реєстру торгових репозиторіїв та отримання свідоцтва про включення до Реєстру торгових репозиторіїв” замінити словами “Реєстру репозиторіїв”;

б) у частині п’ятій статті 20:

у абзаці першому слова “, іпотечних облігацій (крім структурованих іпотечних облігацій, якщо проспектом цінних паперів (рішенням про емісію цінних паперів) та/або договором про управління іпотечним покриттям не передбачений такий порядок виплати)” та “, іпотечних облігацій” виключити;

у абзаці третьому слова “, іпотечних облігацій (крім структурованих іпотечних облігацій, якщо проспектом цінних паперів (рішенням про емісію цінних паперів) та/або договором про управління іпотечним покриттям не передбачений такий порядок виплати)” виключити;

13) Закон України “Про аграрні розписки” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 50, ст. 695) доповнити статтею 15 такого змісту:

“Стаття 15. Включення аграрних розписок в процесі сек’юритизації та віднесення до складу активів пулу покриття випуску облігацій з покриттям

1. Права вимоги за аграрними розписками можуть бути включені до пулу сек’юритизованих активів у випадках та порядку, встановлених Законом України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям».

2. Аграрні розписки не можуть бути віднесені до складу активів пулу покриття випуску облігацій з покриттям, емітованих відповідно до Закону України «Про сек’юритизацію та облігації з покриттям»”;

14) у Законі України “Про споживче кредитування” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами):

у статті 18:

частину другу після слів “фінансовій установі” доповнити словами “або іншій особі (у тому числі спеціалізованій платформі фінансування)”;

доповнити частиною 5 такого змісту:

“5. У разі здійснення транзакції із сек’юритизації за умови, що при відступленні права вимоги за договором про споживчий кредит спеціалізованій платформі фінансування оригінатор призначається управителем фінансових активів, а також при здійсненні емісії облігацій з покриттям повідомлення, передбачене частиною першою цієї статті, направляється до призначення іншого управителя фінансовими активами (у разі транзакції із сек’юритизації) або призначення спеціального адміністратора (у разі здійснення емісії облігацій з покриттям) або протягом 10 робочих днів після настання такої обставини чи настання неплатоспроможності такого оригінатора або емітента облігацій з покриттям. Крім інформації, передбаченої абзацом другим частини першої цієї статті, надається інформація про управителя фінансовими активами або спеціального адміністратора у разі його призначення (найменування, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, місцезнаходження, інформацію для здійснення зв’язку – номер телефону, адресу, адресу електронної пошти).

Відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит спеціалізованій платформі фінансування при здійсненні транзакції із сек’юритизації за умови, що оригінатор призначається управителем фінансових активів, а також при здійсненні емісії облігацій з покриттям не впливає на зобов’язання споживача щодо здійснення платежів на користь нового кредитора незалежно від отримання ним повідомлення про факт відступлення права вимоги за відповідним споживчим кредитом”;

15) у Законі України “Про фінансові послуги та фінансові компанії” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 3-4, ст. 10 із наступними змінами):

у статті 9-1:

частину першу після слів “фінансовій установі” доповнити словами “або іншій особі (у тому числі спеціалізованій платформі фінансування)”;

доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

“11. Право вимоги за зобов’язанням, що виникло на підставі договору про надання фінансової послуги, може бути відступлене спеціалізованій платформі фінансування при здійсненні транзакції із сек’юритизації або емісії облігацій з покриттям.

Відступлення права вимоги за договором про надання фінансової послуги спеціалізованій платформі фінансування при здійсненні транзакції із сек’юритизації за умови, що оригінатор призначається управителем фінансових активів, а також при здійсненні емісії облігацій з покриттям не впливає на зобов’язання боржника щодо здійснення платежів на користь нового кредитора незалежно від отримання ним повідомлення про факт відступлення права вимоги за відповідним договором”;

16) Закон України “Про аграрні ноти” (Відомості Верховної Ради, 2024 р., № 12, ст. 65) доповнити статтею 12-1 такого змісту:

“Стаття 12-1. Включення аграрних нот в процесі сек’юритизації та віднесення до складу активів пулу покриття випуску облігацій з покриттям

1. Права вимоги за аграрними нотами можуть бути включені до пулу сек'юритизованих активів у випадках та порядку, встановлених Законом України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям».

2. Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку фінансові аграрні ноти можуть бути включені до складу активів покриття випуску облігацій з покриттям відповідно до Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям» у разі наявності хоча б однієї з таких ознак:

1) виконання зобов'язання за фінансовою аграрноюнотою забезпечене іпотекою, про що вказано у реквізитах фінансової аграрної ноти відповідно до пункту 9 частини четвертої статті 7 цього Закону;

2) зобов'язання за фінансовою аграрноюнотою забезпечене гарантією фінансової установи в повному обсязі відповідно до статті 17 цього Закону;

3) передачі частково обмежено оборотоздатної фінансової аграрної ноти з порукою хоча б однієї фінансової установи відповідно до пункту 2 частини другої статті 5 цього Закону.

Товарні аграрні ноти не можуть бути віднесені до складу активів покриття випуску облігацій з покриттям.

3. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку до дня набрання чинності цим Законом розробити та затвердити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом.

4. Національному банку України до дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом”;

17) у Законі України “Про рейтингування” (Відомості Верховної Ради, 2025 р., № 7, ст.15):

а) частину першу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:

“Цей Закон також встановлює правила присвоєння рейтингів в процесі сек'юритизації”;

б) у статті 2:

у частині першій:

пункт 28 після слів та знаків “третя сторона, пов'язана з рейтингованим суб'єктом (далі - пов'язана третя сторона), -” доповнити словами та знаками “оригіатор, спонсор сек'юритизації, управитель фінансовими активами або будь-яка інша”.

у частині другій:

у пункті 5 після слів та знаків “наведених у Законі України «Про акціонерні товариства»” розділовий знак “.” замінити розділовим знаком “;”;

доповнити пунктом 6 такого змісту:

“б) терміни «ресек'юритизація», «оригіатор», «спонсор сек'юритизації», «управитель фінансовими активами», «спеціалізована платформа фінансування», «сек'юритизаційні цінні папери» - у значеннях, наведених у Законі України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям”;

в) частину першу статті 5 доповнити пунктом 2-1 такого змісту:

“2-1) кредитний рейтинг сек'юритизаційних цінних паперів”;

г) частину третю статті 6 доповнити абзацом такого змісту:

“При визначенні кредитного рейтингу сек’юритизаційних цінних паперів до присвоєної категорії обов’язково додається ідентифікатор «(s)»”;

д) частину п’яту статті 13 доповнити абзацом такого змісту:

“Обов’язковою умовою присвоєння кредитного рейтингу сек’юритизаційних цінних паперів є наявність у АРА не менше двох членів органу, відповідального за здійснення нагляду (щонайменше один з яких є незалежним), глибоких знань та досвіду щодо транзакцій із сек’юритизації та сек’юритизаційних цінних паперів”;

є) статтю 15 доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

“12. АРА повинно забезпечувати, щоб рейтингові аналітики або особи, які затверджують кредитні рейтинги (прогнози кредитних рейтингів) не надавали консультацій чи пропозицій щодо сек’юритизаційних цінних паперів, яким АРА визначається кредитний рейтинг сек’юритизаційних цінних паперів”;

ж) доповнити статтю 22-1 такого змісту:

“Стаття 22-1. Особливості визначення кредитних рейтингів сек’юритизаційних цінних паперів

1. У разі якщо рейтингований суб’єкт - емітент сек’юритизаційних цінних паперів або пов’язана третя сторона має намір ініціювати визначення кредитного рейтингу сек’юритизаційних цінних паперів, така особа зобов’язана призначити щонайменше два АРА, які визначатимуть кредитні рейтинги незалежно одне від одного.

2. З метою забезпечення дотримання умов, передбачених частиною першою цієї статті, при призначенні АРА рейтингований суб’єкт - емітент сек’юритизаційних цінних паперів або пов’язана третя сторона має забезпечити дотримання всіх наступних вимог:

1) призначені АРА не належать до однієї групи рейтингових агентств;

2) призначені АРА не є акціонерами (учасниками) будь-яких інших АРА;

3) призначені АРА не мають права голосу в будь-яких інших АРА;

4) призначені АРА не мають прав або повноважень призначати чи звільняти членів органу, відповідального за здійснення нагляду, або виконавчого органу будь-якого іншого АРА;

5) жоден з членів органу, відповідального за здійснення нагляду, або виконавчого органу призначених АРА не є членом органу, відповідального за здійснення нагляду, або виконавчого органу будь-якого іншого АРА;

6) призначені АРА не здійснюють або не мають повноважень здійснювати контроль або вирішальний вплив на будь-яке інше АРА.

3. АРА під час присвоєння кредитного рейтингу сек’юритизаційних цінних паперів при ресек’юритизації зобов’язане вимагати від рейтингового суб’єкта - емітента сек’юритизаційних цінних паперів наступне:

1) визначити кількість АРА, які призначені для визначення кредитного рейтингу сек’юритизаційних цінних паперів при ресек’юритизації, якщо до пулу сек’юритизованих активів входять активи того самого оригінатора;

2) визначити для кожного з АРА, які визначили кредитний рейтинг сек’юритизаційним цінним паперам при ресек’юритизації, до пулу сек’юритизованих активів якої входять активи одного і того самого оригінатора,

його частку, що розраховується як співвідношення кількості сек'юритизаційних цінних паперів, випущених при ресек'юритизації, яким цим АРА присвоювався кредитний рейтинг, до загальної кількості сек'юритизаційних цінних паперів, випущених при ресек'юритизації, до пулу сек'юритизованих активів якої входять активи одного і того самого оригінатора, яким присвоювався кредитний рейтинг.

4. При визначенні кредитного рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів АРА розкриває всю інформацію щодо аналізу витрат та грошових потоків, який був проведений або на який покладалося АРА, а також вказує інформацію щодо будь-яких очікуваних змін у кредитному рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів.

5. У разі визначення кредитного рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів АРА повинно зазначати глибину оцінки при проведенні перевірки фінансових інструментів або інших активів, включених до пулу сек'юритизованих активів.

АРА повинно розкрити інформацію, чи проводило воно таку перевірку самостійно або чи покладалось на перевірку, здійснену третіми особами, а також зазначити, як результати такої перевірки вплинули на визначений кредитний рейтинг.

6. АРА не має права протягом чотирьох років з дати укладення договору про надання рейтингових послуг з визначення кредитного рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів при ресек'юритизації визначати кредитний рейтинг сек'юритизаційних цінних паперів для цілей іншої ресек'юритизації, до пулу сек'юритизованих активів якої входять активи того самого оригінатора.

7. Вимоги частини шостої цієї статті не застосовуються, якщо кожне з щонайменше чотирьох АРА визначає кредитний рейтинг сек'юритизаційних цінних паперів в обсязі більше ніж 10 відсотків від загальної кількості непогашених сек'юритизаційних цінних паперів, випущених в процесі ресек'юритизації.

Звільнення, передбачене абзацом першим цієї частини, продовжує застосовуватися щонайменше до моменту, поки АРА не укладе новий договір про надання рейтингових послуг з визначення кредитного рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів при ресек'юритизації, до пулу сек'юритизованих активів якої входять активи того самого оригінатора.

Якщо умови, встановлені у першому абзаці цієї частини, не виконуються на момент укладення такого договору, період, зазначений у частині шостій, обчислюється з дати укладення нового договору.

8. Протягом строку, еквівалентного строку дії договору, зазначеного у частині шостій цієї статті, строк дії якого завершився, але не більше чотирьох років після його завершення, АРА не має права укласти новий договір про визначення рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів при ресек'юритизації, до пулу сек'юритизованих активів якої входять активи того самого оригінатора.

Обмеження, передбачені цією частиною, застосовуються також до:

1) АРА, що належить до тієї ж групи рейтингових агентств, що і АРА, зазначене у частині шостій цієї статті;

2) АРА, яке є акціонером (учасником) АРА, зазначеного у частині шостій цієї статті;

3) АРА, у якому АРА, зазначене у частині шостій цієї статті, є акціонером (учасником).

9. Якщо кредитний рейтинг сек'юритизаційних цінних паперів при ресек'юритизації було визначено до закінчення максимального строку, визначеного частиною шостою цієї статті, то АРА може продовжувати моніторинг та оновлення таких кредитних рейтингів за запитом протягом усього строку існування ресек'юритизації.

10. Вимоги частин третьої, шостої, сьомої та восьмої цієї статті не застосовуються до АРА, які мають менше ніж 50 працівників на рівні групи рейтингових агентств, залучених до рейтингової діяльності, або мають річний дохід від такої діяльності менше ніж 10 мільйонів євро за офіційним курсом Національного банку України станом на 01 січня року, за який здійснюється такий розрахунок, на рівні групи рейтингових агентств”;

з) частину першу статті 41:

доповнити пунктом 1-1 такого змісту:

“1-1) порушення передбаченої абзацом 2 частини третьої статті 6 цього Закону вимоги щодо використання ідентифікатора «(s)» для позначення кредитного рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів - у розмірі від 3,6 мільйона гривень до 8 мільйонів гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту такої юридичної особи”;

у пункті 9 після слів “які мають” слово “достатній” замінити словами “достатні знання та”;

доповнити пунктом 28-1 такого змісту:

“28-1) порушення передбаченої частиною дванадцятою статті 15 цього Закону вимоги щодо заборони надання рейтингованому суб'єкту - емітенту сек'юритизаційних цінних паперів консультацій чи пропозицій щодо сек'юритизаційних цінних паперів, яким АРА присвоюється кредитний рейтинг сек'юритизаційних цінних паперів - у розмірі від 12 мільйонів гривень до 18 мільйонів гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту такої юридичної особи”;

пункт 49 після слів “порушення передбаченої абзацом другим частини сьомої статті 20 цього Закону вимоги щодо документування” доповнити словом “всіх”;

доповнити пунктом 58-1 такого змісту:

“58-1) порушення передбаченої частиною шостою статті 22-1 цього Закону вимоги щодо чотирирічної заборони визначення кредитного рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів - у розмірі від 20 мільйонів гривень до 30 мільйонів гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту такої юридичної особи”;

доповнити пунктом 58-2 такого змісту:

“58-2) порушення передбаченої частиною восьмою статті 22-1 цього Закону вимоги щодо заборони укладення нового договору про визначення рейтингу сек'юритизаційних цінних паперів при ресек'юритизації - у розмірі від

20 мільйонів гривень до 30 мільйонів гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту такої юридичної особи”.

6. Комісії та Національному банку України не пізніше ніж за 30 календарних днів до дня введення в дію цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для його реалізації.

Комісія та Національний банк України зобов’язані оприлюднити відповідні нормативно-правові акти не пізніше ніж за 30 календарних днів до дня введення в дію цього Закону.

7. Кабінету Міністрів України до дня введення в дію цього Закону:
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

